

VII Informe del Mercat Laboral

I

Negociació Col·lectiva

Barcelona, 8 de maig de 2017

TAULA DE CONTINGUT

1. RESUM EXECUTIU.....	3
2. DADES ESTADÍSTIQUES DEL MERCAT DE TREBALL I NEGOCIACIÓ COL·LECTIVA	15
2.1. OCUPACIÓ.....	16
2.1.1. ATUR REGISTRAT.....	16
2.1.2. ENQUESTA DE POBLACIÓ ACTIVA.....	19
2.1.3. AFILIACIÓ	24
2.2. CONTRACTACIÓ.....	25
2.3. NEGOCIACIÓ COL·LECTIVA.....	28
2.3.1. CONVENIS COL·LECTIUS	28
2.3.2. INAPLICACIÓ DE CONVENIS.....	33
2.4. EXPEDIENTS DE REGULACIÓ D'OCUPACIÓ.....	36
2.5. CONFLICTIVITAT LABORAL	44
2.6. RESOLUCIÓ EXTRAJUDICIAL DE CONFLICTES	46
2.6.1. TRIBUNAL LABORAL DE CATALUNYA.....	46
2.6.2. SERVEI DE MEDIACIÓ, ARBITRATGE I CONCILIACIÓ (SMAC)	49
2.7. ESTUDI SOBRE NEGOCIACIÓ COL·LECTIVA	53
3. METODOLOGIA.....	72

1. RESUM EXECUTIU

Les darreres dades estadístiques disponibles del mercat de treball i negociació col·lectiva són les que a continuació es detallen:

Ocupació

- Atur registrat

Segons les dades de l'atur registrat del mes d'abril, a Catalunya l'atur ha disminuït en 20.266 persones (-4,54%), i la xifra total d'aturats se situa en 425.751 persones.

Interanualment, s'ha produït una reducció del 12,42% (60.372 aturats menys) respecte abril del 2016.

A nivell estatal, l'atur registrat s'ha reduït en 129.281 persones en relació al mes anterior (-3,49%). La xifra d'atur a nivell estatal se situa en el mes d'abril en 3.573.036 persones.

En termes interanuals, l'atur disminueix en 438.135 persones, fet que suposa una variació del -10,92%, sumant així un altre mes de descens, que va començar al mes d'octubre de 2013.

Interanualment, l'atur s'ha reduït un 12,42% a Catalunya i un 10,92% a nivell estatal.

3

- Enquesta de Població Activa

El 1er trimestre de 2017 la taxa d'atur a Catalunya es va situar en un 15,28% (0,43 punts més que el trimestre anterior, que va ser del 14,85%), situant-se el nombre total d'aturats en 576.700 persones.

Les dades exposades per l'INE, suposen un increment del nombre d'aturats en 18.200 persones respecte del trimestre anterior (un 3,3%), i en relació amb el mateix trimestre de l'any 2016, hi ha hagut un descens de 83.300 aturats (-12,6%). Així mateix, el nombre d'ocupats ha disminuït en 4.700 persones (-0,1%) respecte al trimestre anterior i augmenta en 70.400 persones respecte a l'any anterior (2,25%).

Segons l'àmbit territorial, la taxa d'atur se situa en el 14,69% a Barcelona, en el 17,02% a Girona, en l'11,56% a Lleida i en el 19,97% a Tarragona.

La taxa d'atur catalana se situa en un 15,28% i en un 18,63% a Espanya.

A Espanya, el nombre d'aturats se situa en 4.255.000 persones, havent augmentat la taxa d'atur 0,12 punts situant-se en un 18,75% en aquest trimestre, havent crescut el nombre d'aturats en 17.200 persones aquest trimestre i en relació amb el mateix trimestre de l'any 2016, ha disminuït en 536.400 persones (-11,20% de variació interanual).

- **Afiliació**

A Catalunya, el nombre d'afiliats a la Seguretat Social s'ha situat en el mes d'abril de 2017 en 3.254.091 persones, la qual cosa suposa 42.015 afiliats més respecte el mes anterior (1,3%).

Interanualment, l'afiliació ha augmentat un 4,2% a Catalunya (130.669 afiliacions més) i un 3,8% a Espanya (658.387 més).

En el conjunt d'Espanya, el nombre d'afiliats a la Seguretat Social s'ha situat en el mes d'abril en 18.122.222 ocupats, la qual cosa suposa un augment de 212.216 afiliats respecte al mes anterior (1,2%) i en termes interanuals l'afiliació va registrar un augment de 658.387 afiliats (3,8%).

Interanualment, l'afiliació ha augmentat un 4,2% a Catalunya (130.669 afiliacions més) i un 3,8% a Espanya (658.387 més).

Contractació

A Catalunya, durant el període gener-abril s'han signat 953.400 contractes de treball, 137.457 indefinits (el 14,42%) i 815.943 temporals (el 85,58%). En comparació amb el mateix període de l'any anterior, el total de la contractació ha augmentat un 8,46% (74.359 contractes més), destacant l'increment més intens en el cas de la contractació indefinida (11,55%; 14.227 més) que en el de la temporal (7,96%; 60.132 més).

En el conjunt de l'Estat, fins al mes d'abril s'han formalitzat 6.423.369 contractes, xifra que suposa un increment interanual del 10,27% (598.350 contractes més). Els contractes indefinits han crescut un 12,38% i els temporals, un 10,05%.

Per altra banda, si analitzem les dades de l'EPA, del total d'ocupats a Catalunya el 79,2% té contracte de durada indefinida i el 20,8% de caràcter temporal. A Espanya, la taxa de temporalitat és superior amb el 25,8%.

Durant el període gener-abril la contractació ha augmentat un 8,46% respecte l'any anterior a Catalunya i un 10,27% al conjunt de l'Estat.

Negociació col·lectiva

- Convenis Col·lectius

A 31 de març de 2017 a Catalunya s'han registrat un total de 179 Convenis, afectant a 410.547 treballadors i 63.258 empreses, el que comporta un increment del 40,94%.

A nivell estatal, fins a 31 de març de 2017 s'han registrat un total de 1.692 Convenis, afectant a 3.930.350 treballadors i 562.580 empreses, que suposa un increment del 47,13%.

Fins al març del 2017 **s'han registrat a Catalunya 179 convenis col·lectius (+40,94%) i a nivell estatal 1.692 Convenis (+47,13%).**

A Catalunya la mitjana de variació salarial pactada en el global de Convenis és del 1,36%, sent del 0,88% en els convenis d'empresa i del 1,39% en els convenis d'àmbit superior a l'empresa. A Espanya la mitjana de la variació salarial pactada és del 1,26% (1,09% convenis d'empresa i 1,27% d'àmbit superior a l'empresa).

En relació a la jornada anual mitjana pactada a Catalunya ha sigut de 1.750,46 hores i al conjunt de l'Estat de 1.763,68 hores.

5

A nivell salarial s'ha passat del 1,30% pactat fins al març de 2016 al 1,36% pactat en 2017, que suposa una variació d'un 4,62%, i en relació a la jornada aquesta s'ha reduït en un 1,42%.

A Catalunya la mitjana de variació salarial pactada ha sigut del 1,36% (+4,62%), i a Espanya la mitjana de la variació salarial pactada és del 1,26% (+12,50%).

L'any 2016, a Catalunya la mitjana de variació salarial pactada va ser del 1,16% (+33,33% respecte l'any 2015), i a Espanya va ser del 1,06% (+43,24% respecte l'any 2015).

- Inaplicacions de Conveni

De gener a març de 2017 s'han dipositat 376 inaplicacions de conveni (un -21,17% respecte el mateix període de l'any 2016), les quals han estat presentades per 357 empreses diferents, i han afectat a un total de 7.305 treballadors (-17,64% respecte el mateix període de 2016). Per sector d'activitat, el 78,19% de les inaplicacions presentades han sigut en el sector serveis.

Pel que fa a les condicions de treball inaplicades, el 66,8% d'inaplicacions són de quantia salarial exclusivament, encara que en la resta, s'inaplica conjuntament amb d'altres condicions.

El 88,30% de les inaplicacions s'han resolt amb acord entre l'empresa i els representants legals dels treballadors durant el període de consultes.

Fins al mes de març de 2017 **s'han dipositat 376**
inaplicacions de conveni (-21,17%) de les quals
el 66,8% són de quantia salarial exclusivament. El 88,30%
de les inaplicacions s'han resolt amb acord.

Expedients de Regulació d'Ocupació

Fins al mes de març de 2017, s'han comunicat o resultat 105 expedients (-38,95% respecte 2016) que han afectat a un total de 1.189 treballadors (-48,79% respecte l'any 2016). D'aquests expedients 24 van ser d'extinció, 55 de suspensió del contracte de treball i 26 de reducció de jornada

Si comparem el mateix període de l'any 2017 amb el del 2016, el total d'expedients de regulació d'ocupació ha disminuït en un 38,95%, registrant-se un decreixement pels expedients de suspensió -38,20%, els de reducció un -48% i els d'extinció -27,27%.

6

Fins al mes de març de 2017, **s'han comunicat**
o resultat 105 expedients (-38,95%)
que han afectat a un total de 1.189
treballadors (-48,79%).

Els expedients que suposen l'adopció de mesures de flexibilitat interna (suspensió de contracte de treball i reducció de la jornada de treballador) han anat guanyant major pes, amb caràcter general, vers els que suposen l'extinció de la relació de treball. Per tant, del total d'expedients que es van presentar en l'any 2003 els expedients d'extinció suposaven el 68,74%, l'any 2007 comportaven el 60,41%, el 20,03% en 2015, en 2016 suposen el 28,43%, i fins al març del 2017 un 22,86%.

Del total d'expedients que es van presentar en
l'any 2003 els d'extinció suposaven el
68,74%, l'any 2007 comporten el 60,41%, el
20,03% en 2015, en 2016 el 28,43% i fins al
març del 2017 el 22,86%.

Segons l'àmbit territorial, dels 105 expedients presentats, 72 es van presentar als serveis territorials de Barcelona (8,57%), 14 als de Girona (13,33%), 2 a Lleida (1,90%), 6 a Tarragona (5,71%), 9 a Terres de l'Ebre (8,57%) i 2 a la Direcció General de Relacions Laborals i Qualitat en el Treball (1,90%).

Conflictivitat laboral

Segons les darreres dades publicades per l'Observatori del Treball i Model Productiu, a Catalunya s'han produït 9 vagues durant el mes de gener de 2017, amb un total de 1.121 treballadors participants i 1.576 jornades laborals perdudes, disminuint un 31% el nombre de vagues registrades (4 vagues menys respecte al mes de gener de 2016), tanmateix, disminueix tant el nombre de jornades perdudes en un -84% (8.598 jornades perdudes menys) com el nombre de treballadors participants (-67%) i per tant, l'índex d'incidència¹ (de 75.015 treballadors convocats han participat 1.121) del mes de gener passa del 87,5% al 2016, al 1,5% al 2017.

Segons l'àmbit territorial, durant el mes de gener, a la província de Barcelona van produir-se 9 vagues, a Girona 1 vaga, a Lleida 1 vaga i a Tarragona 1 vaga.

Respecte el mateix període de 2016, a Barcelona han disminuït un 10%, a Girona un -75%, a Lleida no hi ha hagut variació i a Tarragona un -75%.

A Catalunya s'han produït 9 vagues durant el mes de gener de 2017 (4 vagues menys respecte al 2016), tanmateix, disminueix tant el nombre de jornades perdudes (-84%) com el nombre de treballadors participants (-67%).

7

Resolució extrajudicial de conflictes

- Tribunal Laboral de Catalunya

En els primers quatre mesos de l'any 2017 s'han presentat un total de 383 expedients, dels quals 6 ha sigut arbitratges, 278 conciliacions i 99 mediacions. Interanualment, el total d'expedients s'ha incrementat en un 12,65%.

Interanualment, el total d'expedients s'ha incrementat en un 12,65%.

A nivell de vagues, en el que portem d'any, s'han desconvoCAT un total de 7 vagues (, amb un total de 25.898 hores desconvoCades i amb un valor d'hores mensual desconvoCades de 397.793,28 euros².

¹ Índex d'incidència=t treballadors participants/plantilla convocada*100

² Cost salarial per hora, per Comunitat Autònoma. INE

De gener a abril de 2017 s'han desconvocat un total de 7 vagues, amb un total de 25.898 hores desconvocades amb un valor d'hores mensual desconvocades de 397.793,28 euros.

Segons l'àmbit territorial, de gener a abril de l'any 2017, a Barcelona s'han presentat un total de 346 expedients, dels quals 6 han sigut arbitratges, 261 conciliacions i 79 mediacions. A Girona s'han presentat un total de 12 expedients, dels quals 7 han sigut conciliacions i 5 mediacions. A Lleida, s'han presentat un total de 3 expedients, dels quals 2 han sigut conciliacions i 1 mediació. A Tarragona, s'han presentat un total de 22 expedients, dels quals 8 han sigut conciliacions i 14 mediacions.

- Servei de Mediació, Arbitratge i Conciliació

- a) Conciliacions individuals

Fins al mes de febrer de 2017, s'han produït 13.467 conciliacions individuals a Catalunya, un 4,6% més respecte al mateix mes de l'any 2016, que hi van haver 12.877 conciliacions individuals.

Segons la forma d'acabament, del total de 13.467 conciliacions, 5.073 han estat amb avenença, per contra, 4.876 han estat sense avenença. A més, 2.842 conciliacions han acabat intentades sense efecte, 315 s'han considerat no presentades i 361 desistides i altres.

8

Per demarcació territorial, a la província de Barcelona fins al mes de febrer van haver-hi 11.082 conciliacions individuals, el que suposa un increment del 4,8% respecte el mateix període de l'any anterior del nombre de conciliacions.

A la província de Girona, van haver-hi 849 conciliacions individuals, en comparació a l'any anterior, s'ha produït una reducció del 10,4%.

A Lleida, van haver-hi 463 conciliacions individuals, augmentant el nombre de conciliacions un 2,2%.

Per últim, a la província de Tarragona, van produir-se 1.073 conciliacions individuals, el que suposa un 18,82% més.

Fins al mes de febrer de 2017, s'han produït 13.467 conciliacions individuals a Catalunya, un 4,6% més respecte al mateix mes de l'any 2016.

b) Conciliacions col·lectives

L'Estadística de Conciliacions Laborals de l'Observatori del Treball i Model Productiu, estima que fins el mes de febrer de 2017, van haver-hi 23 conflictes col·lectius en el Servei de Mediació, Arbitratge i Conciliació, fet que suposa una variació del **-8,0%** respecte a l'any anterior (2 conflictes menys).

Els 23 conflictes col·lectius, van afectar en total a 25 empreses i a 8.414 treballadors. Amb una variació interanual del -3,8% i del 13% respectivament.

Estudi sobre Negociació Col·lectiva.³

Ultraactivitat

Del total de Convenis analitzats, el 80,82% són posteriors a la reforma, i la resta, és a dir, el 19,18% anteriors⁴.

Del total de Convenis analitzats, el 80,82% són posteriors a la reforma, i la resta, és a dir, el 19,18% anteriors.

Dels Convenis anteriors a la Reforma, el 8,22% són d'àmbit estatal, el 3,65% d'àmbit autonòmic i la resta, és a dir, el 7,31% d'àmbit provincial.

Dels Convenis anteriors a la Reforma, el **8,22% són d'àmbit estatal, el 3,65% d'àmbit autonòmic i la resta, és a dir, el 7,31% d'àmbit provincial.**

El 52,38% Convenis anteriors a la Reforma estableixen la ultraactivitat indefinida. Per àmbit territorial, les dades són molt similars, ja que el 55,56% dels Convenis Estatals, i el 50% dels autonòmics i provincials recullen una clàusula d'ultraactivitat indefinida.

³ Foment del Treball Nacional ha elaborat un estudi de la negociació col·lectiva, en el que s'analitza la regulació de diferents matèries en la negociació col·lectiva. Concretament s'han analitzat la totalitat dels Convenis Col·lectius sectorials que són d'aplicació a Catalunya, és a dir, un total de 219 Convenis Col·lectius.

⁴ En l'elaboració del present estudi s'ha considerat com a Conveni anterior a la Reforma aquell publicat amb anterioritat a febrer de 2012.

De l'anàlisi dels Convenis es pot observar com únicament el 4,76% dels Convenis anteriors a la reforma preveu la possibilitat d'adreçar-se als òrgans o procediments de solució extrajudicial de conflicte (tal i com està previst en l'Art. 86.3 de l'Estatut dels Treballadors).

Dels Convenis posteriors a la Reforma Laboral, el 38,36% són d'àmbit estatal, el 15,07% autonòmics i el 27,40% d'àmbit provincial.

**Dels Convenis posteriors a la Reforma Laboral,
el 38,36% són d'àmbit estatal, el 15,07%
autonòmics i el 27,40% d'àmbit provincial.**

Del total de Convenis posteriors a la Reforma, el 33,33% han modificat la redacció relativa a la regulació de la ultraactivitat, en el següent sentit:

- El 33,90% dels Convenis han eliminat la clàusula segons la qual un cop denunciat el Conveni aquest mantindrà la seva vigència i aplicació plena, fins que no s'arribi a la signatura d'un nou conveni que el substitueixi. Pel que fa a l'àmbit territorial, les dades són similars, ja que el 37,5% dels Convenis Estatals, el 33,33% dels autonòmics i el 25% dels provincials, han modificat el clausulat del Conveni en aquest sentit,
- Per contra, el 44,07% del total de Convenis han establert ultraactivitat indefinida quan en l'anterior Conveni no ho tenien previst. En relació a la distribució geogràfica, és en l'àmbit provincial i autonòmic (amb el 62,50% i el 54,55% respectivament) on majoritàriament hi hagut aquestes modificacions, ja que en l'àmbit estatal són el 31,25% dels Convenis els que ho han modificat en el sentit expressat.
- Per últim, el 22,03% dels Convenis han sofert modificacions en la regulació relativa a la ultraactivitat en un sentit diferent als anteriorment exposats (per exemple, ampliació del període). En aquest sentit, el 31,25% són Convenis estatals, el 9,09% autonòmics i el 12,50% provincials.

El 33,90% dels Convenis han eliminat la clàusula segons la qual un cop denunciat el Conveni aquest mantindrà la seva vigència i aplicació plena, fins que no s'arribi a la signatura d'un nou conveni que el substitueixi i el 44,07% del total de Convenis que han modificat la redacció relativa a la regulació de la ultraactivitat, ho han fet en el sentit contrari.

El 52,54% del total de Convenis posteriors a la reforma estableixen ultraactivitat indefinida, i el 47,46% estableixen que un cop finalitzada la vigència inicial pactada (o possibles pròrrogues) decau el Conveni.

Segons l'àmbit territorial, del total de Convenis posteriors a la reforma que estableixen ultraactivitat indefinida aquesta apareix de forma similar als **convenis d'àmbit estatal (53,57%)**, d'àmbit autonòmic (48,48%) i d'àmbit provincial (48,33%).

El 50,85% del total de Convenis posteriors a la reforma estableixen ultraactivitat indefinida i el 46,89% estableixen que un cop finalitzada la vigència inicial pactada (o possibles pròrrogues) decau el Conveni.

Un altre aspecte que ha sigut objecte d'estudi, ha sigut l'anàlisi d'aquells Convenis posteriors a la Reforma que les parts negociadores han pactat un període de pròrroga del Conveni superior a l'any establert legalment. En aquest sentit, el 24,29% dels Convenis preveu l'ampliació del període d'ultraactivitat:

- El 18,30% adicional de fins a 6 mesos.
- El 51,16% ampliació **adicional** d'entre 6 i 12 mesos.
- El 30,23% ampliació adicional superior a 12 mesos.

El 24,29% dels Convenis preveu l'ampliació del període d'ultraactivitat.

Per últim, el 19,21% dels Convenis posteriors a la reforma preveu la possibilitat de recórrer als òrgans o procediments de solució extrajudicial de conflicte (segons l'àmbit territorial aquesta previsió es troba únicament en els Convenis estatals -30,95%- i en els autonòmics -24,24%-), i concretament:

- El 62,50% dels Convenis autonòmics estableix la possibilitat adreçar-se al Tribunal Laboral de Catalunya, el 12,50% al Consell de Relacions Laborals de Catalunya, i el 25% tant al Tribunal Laboral de Catalunya com al Consell de Relacions Laborals.
- Dels Convenis estatals que recullen aquest tipus de clàusula el 96,15% es remeten al Sistema Interconfederal de Mediació i Arbitratge.

Estructura professional, mobilitat funcional, mobilitat geogràfica i promoció professional.

Estructura professional

Del total de Convenis analitzats, el 94,98% estableixen un sistema de classificació professional mitjançant la definició i funcions de grups professionals, categories o nivells retributius. Segons l'àmbit territorial, aquest tipus de classificació la trobem present en el 98,04% dels Convenis Estatals, en el 100% dels autonòmics i en el 88,16% dels provincials.

El 94,98% de convenis estableixen un sistema de classificació professional mitjançant la definició i funcions de grups professionals, categories o nivells retributius

Majoritàriament estableixen un sistema de classificació professional basat en grups professionals (el 67,31% dels Convenis). Tot i així, en el 10,10% dels Convenis encara coexisteixen grups i categories, i en el 9,13% dels Convenis encara es fa referència exclusivament a categories professionals, l'11,06% estableixen grups professionals i nivells retributius i un 2,40% tenen establerts altre tipus de sistemes.

És sorprenent que encara hi hagi Convenis Col·lectius que estableixin categories professionals, donat que a partir de la Reforma Laboral de l'any 2012 es prohibeix la referència a categories professionals a la negociació col·lectiva.

En 2007, segons l'Enquesta de CEOE de Negociació Col·lectiva, el sistema de classificació exclusivament en categories professionals apareixia en el 29%, el 13% establien grups professionals i el 63% dels Convenis analitzats establien simultàniament la classificació per grups i categories.

El 67,31% dels convenis regulen la classificació professional mitjançant grups professionals, el 9,13% per categories professionals, el 11,06% per grups professionals i nivells retributius i el 2,40% estableixen altres sistemes.

Mobilitat funcional

Del total de Convenis analitzats, el 55,71% regulen la mobilitat funcional. Segons l'àmbit territorial, aquesta regulació la trobem present en el 67,65% dels Convenis estatals, en el 51,22% dels autonòmics i en el 42,11% dels provincials.

El 55,71% regulen la mobilitat funcional.

En 2007, segons l'Enquesta de CEOE de Negociació Col·lectiva, el 36% dels Convenis analitzats regulaven la mobilitat funcional (el 25% en 1997).

Dels Convenis que regulen la mobilitat funcional, el 34,43% es remeten exclusivament a l'Estatut dels Treballadors. Segons l'àmbit territorial, remeten exclusivament al E.T el 27,54% dels estatals, el 47,62% dels autonòmics i el 40,63% dels provincials.

Segons l'Enquesta de CEOE de Negociació Col·lectiva, en l'any 1998 aquesta remissió a l'Estatut dels Treballadors es trobava present en el 49% dels Convenis de sector analitzats, i en l'any 2007 s'havia reduït al 22%.

El 34,43% es remeten exclusivament a l'Estatut dels Treballadors, en l'any 2007 eren el 22%.

Sobre el total dels Convenis que regulen la mobilitat funcional, el 16,39% modifiquen el període per l'ascens o la cobertura de vacants establerts en l'art. 39.2 de l'Estatut dels Treballadors. En relació a l'àmbit geogràfic, aquesta modificació la trobem en el 24,64% dels convenis estatals, en el 4,76% dels autonòmics i en el 6,25% dels provincials.

Pel que fa al tipus de modificació, el 60% dels Convenis que contempnen la mateixa redueixen els períodes previstos, i la resta, és a dir, el 40% els amplia.

El 16,39% modifiquen el període per l'ascens o la cobertura de vacants establerts en l'art. 39.2 de l'Estatut dels Treballadors, el 60% dels Convenis que contempnen la mateixa redueixen els períodes previstos, i la resta, és a dir, el 40% els amplia.

En relació a la polivalència funcional, del total dels Convenis únicament el 10,05% regulen aquesta matèria, el 5,88% en l'àmbit estatal, el 12,20% dels autonòmics i el 14,47% dels provincials.

Segons l'Enquesta de CEOE de Negociació Col·lectiva, en l'any 2007 els pactes de polivalència estaven presents en el 12% dels Convenis analitzats.

Per últim, el 13,64% dels Convenis que regulen aquesta figura contempnen un plus o similar, i únicament els Convenis estatals ho compensen (el 50% dels Convenis estatals).

Mobilitat geogràfica

Del total de Convenis analitzats, el 31,96% regulen la mobilitat geogràfica (28% en 2007). Segons l'àmbit territorial, aquesta regulació la trobem present en el 67,65% dels Convenis Estatals, en el 51,22% dels autonòmics i en el 42,11% dels provincials.

El 30% es remeten exclusivament a l'Estatut dels Treballadors (22% en 2007). El 27,08% dels d'àmbit estatal, el 60% dels d'àmbit autonòmic i el 16,67% dels provincials que regulen la mobilitat geogràfica remeten exclusivament al E.T.

El 31,96% regulen la mobilitat geogràfica (28% en 2007), d'aquests, el 30% remeten exclusivament a l'Estatut dels Treballadors (22% en 2007).

El 2,86% preveuen una indemnització superior a l'establerta legalment en el supòsit que el treballador opti per l'extinció del contracte davant la notificació de trasllat, sent tots ells d'àmbit estatal (el 3% dels Convenis en 2007).

El 48,57% preveuen una compensació de les despeses ocasionades pel trasllat. En relació a aquesta compensació, ho trobem en el 58,33% dels Convenis Estatals, en el 30% dels autonòmics i en el 25% dels provincials.

El 14,29% estableixen una prioritat de permanència a l'empresa diferent a la dels Representants Legals dels Treballadors. En relació a la mateixa ho trobem en el 18,75% dels Convenis Estatals i en el 8,33% dels provincials.

El 2,86% preveuen una indemnització superior a l'establerta legalment en el supòsit que el treballador opti per l'extinció del contracte davant la notificació de trasllat.

El 48,57% preveuen una compensació de les despeses ocasionades pel trasllat.

El 14,29% estableixen una prioritat de permanència a l'empresa diferent a la RLT.

Pel que fa al col·lectiu respecte el qual s'estableix la prioritat anteriorment indicada:

- El 50% a favor del col·lectiu de discapacitats.
- El 10% a favor de treballadors amb reducció de jornada per guarda legal.

- El 10% a favor de treballadors en període de gestació o lactància.
- El 40% a favor de treballadors amb responsabilitats familiars.
- El 10% a favor de col·lectius en atenció a l'edat del treballador.

Promoció professional

Del total de Convenis analitzats, el 42,47% regulen els criteris o requisits per a la promoció professional (36% en 2007). Segons l'àmbit territorial, aquesta regulació la trobem present en el 52,94% dels Convenis Estatals, en el 45,24% dels autonòmics i en el 26,32% dels provincials.

El 42,47% regulen els criteris o requisits per a la promoció professional (52,94% dels estatals, 45,24% dels autonòmics i 26,32% dels provincials).

En aquest sentit, dels Convenis analitzats que regulen aquesta matèria:

- El 34,41% estan vinculats únicament a l'antiguitat.
- El 10,75% estan vinculats a la formació, els coneixements, titulació o aptitud.
- El 33,33% estan vinculats amb la antiguitat, la formació i mèrits.
- El 4,30% estan vinculats a diversos criteris: antiguitat, formació, coneixements, responsabilitat, experiència, capacitat professional, aptitud, concurs-oposició, designació per part de l'empresa etc.
- El 15,05% estan vinculats a una prova d'aptitud teòrica-pràctica o concurs oposició.
- El 2,15% són per designació per part de l'empresa.

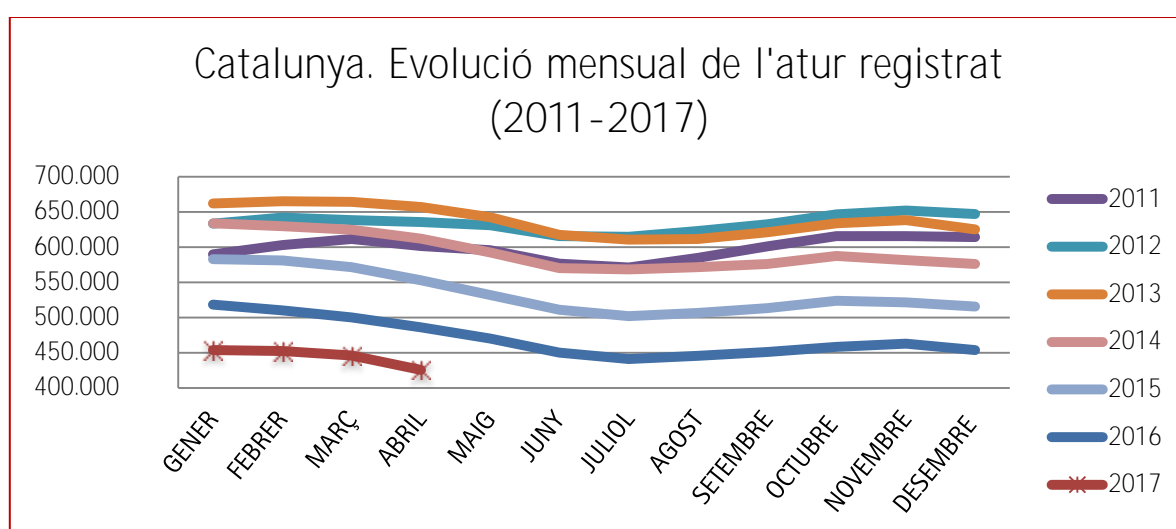
2. DADES ESTADÍSTIQUES DEL MERCAT DE TREBALL I NEGOCIACIÓ COL·LECTIVA:

2.1. OCUPACIÓ

2.1.1. Atur registrat

Segons les dades de l'atur registrat del mes d'abril, a Catalunya l'atur ha disminuït en 20.266 persones (-4,54%), i la xifra total d'aturats se situa en 425.751 persones.

Interanualment, s'ha produït una reducció del 12,42% (60.372 aturats menys) respecte abril del 2016.

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu.

A nivell estatal, l'atur registrat s'ha reduït en 129.281 persones en relació al mes anterior (-3,49%). La xifra d'atur a nivell estatal se situa en el mes d'abril en 3.573.036 persones.

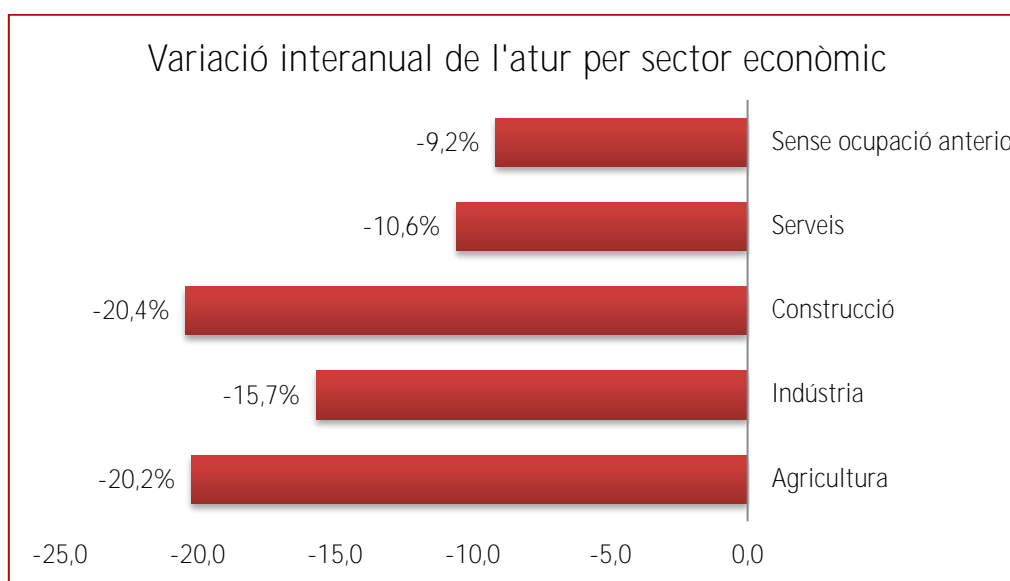
En termes interanuals, l'atur disminueix en 438.135 persones, fet que suposa una variació del -10,92%, sumant així un altre mes de descens, que va començar al mes d'octubre de 2013.

Tornant a l'anàlisi de la situació a Catalunya, i segons el sexe, interanualment, l'atur es redueix sobretot en les dones (-15,36%) amb 34.638 aturades menys que l'any anterior, que en els homes (-9,88%) amb 25.734 aturats menys que l'any anterior.

Per edats, l'atur s'ha reduït un 11,09% en els menors de 25 anys respecte fa un any i un -12,51% entre la població de 25 i més anys.

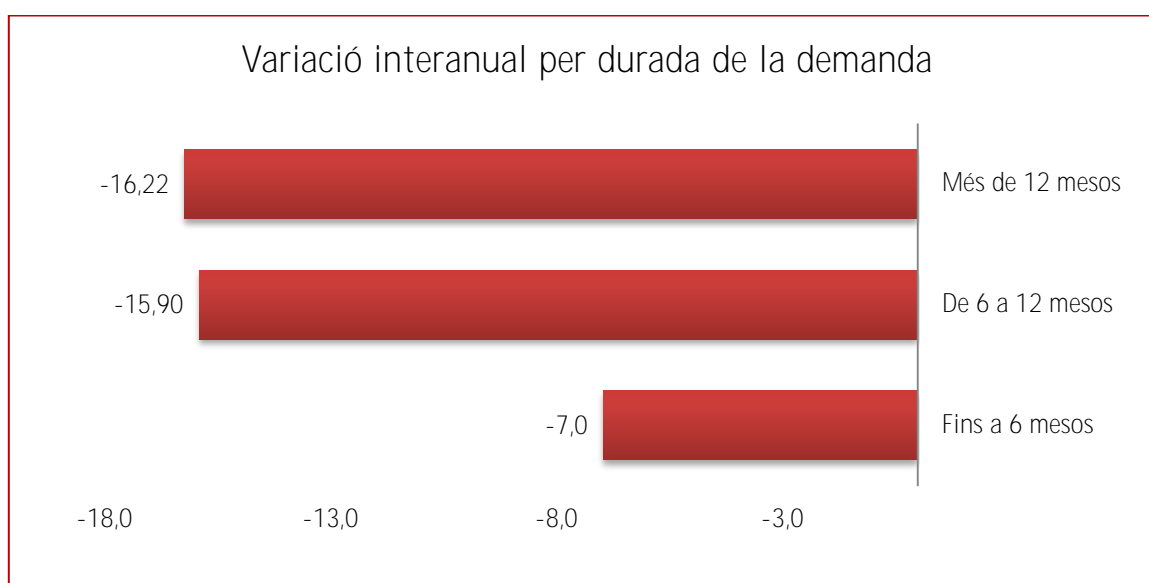
En relació amb els sectors, el major descens interanual es produeix en la construcció (-20,42%), seguit de la agricultura (-20,21%), la indústria (-15,68%) i per últim el sector serveis (-9,15%).

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu.

En funció de la durada de la demanda, trobem que del total d'atur registrat a Catalunya, el 42,97% d'aturats, porten fins a 6 mesos a l'atur, el 15,35% fa entre 6 i 12 mesos que es troben a l'atur, i el 41,68% restant, fa més de 12 mesos. A continuació es mostra la variació interanual:

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu.

Segons l'àmbit territorial, interanualment l'atur es redueix a les quatre províncies catalanes, a Barcelona, l'atur registrat s'ha reduït un -12,26% amb 44.054 aturats menys i la xifra total d'aturats se situa en 315.154 persones. A Girona al mes d'abril del 2017 hi ha 38.646 aturats el que suposa una reducció en 5.928 aturats (-13,30%). A Lleida l'atur registrat s'ha reduït en un -12,88% respecte l'any anterior (-3.270 aturats) i el total d'aturats se situa en 22.123 persones. Per últim, a Tarragona, hi ha 49.828 aturats, 7.123 menys que l'any anterior (-12,50%)

CUADRE I.- CATALUNYA. Atur registrat per sexe, edat i sector d'activitat econòmica (CCAIE-2009).

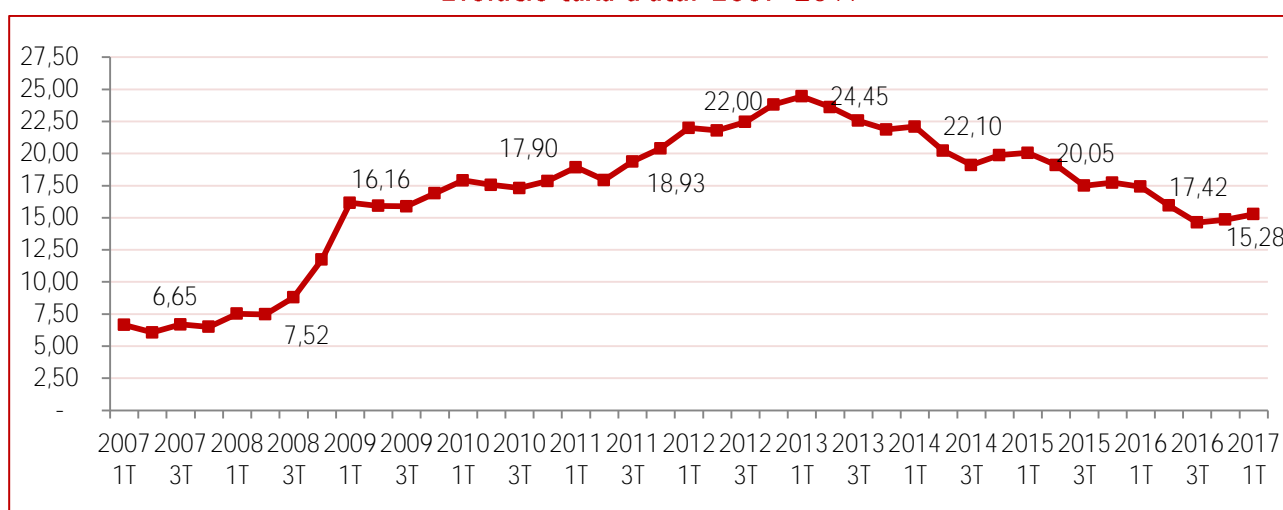
	Atur		Variació			
	Mes anterior	Mes actual	Mensual		Interanual	
			Absoluta	Relativa (%)	Absoluta	Relativa (%)
SEXE						
Homes	201.367	190.897	-10.470	-5,20	-34.638	-15,36
Dones	244.650	234.854	-9.796	-4,00	-25.734	-9,88
EDAT						
Menors de 25 anys	31.568	28.623	-2.945	-9,33	-3.570	-11,09
De 25 i més anys	414.449	397.128	-17.321	-4,18	-56.802	-12,51
SECTORS						
Agricultura	11.532	10.379	-1.153	-10,00	-2.629	-20,21
Indústria	53.518	51.856	-1.662	-3,11	-9.640	-15,68
Construcció	41.449	40.394	-1.055	-2,55	-10.363	20,42
Serveis	309.984	294.255	-15.729	-5,07	-34.831	-10,58
Sense ocupació anterior	29.534	28.867	-667	-2,26	-2.909	-9,15
Província						
Barcelona	325.727	315.154	-10.573	-3,25	-44.054	-12,26
Girona	42.560	38.646	-3.914	-9,20	-5.928	-13,30
Lleida	23.584	22.123	-1.461	-6,19	-3.270	-12,88
Tarragona	54.146	49.828	-4.318	-7,97	-7.120	-12,50
TOTAL	446.017	425.751	-20.226	-4,54	-60.372	-12,42

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu.

2.1.2. Enquesta de Població Activa.

L'Enquesta de Població Activa del 1er Trimestre de 2017 va situar la taxa d'atur a Catalunya en un 15,28% (0,43 punts més que el trimestre anterior, que va ser del 14,85%), situant-se el nombre total d'aturats en 576.700 persones. Les dades exposades per l'INE, suposen un increment del nombre d'aturats en 18.200 persones respecte del trimestre anterior (un 3,3%), i en relació amb el mateix trimestre de l'any 2016, hi ha hagut un descens de 83.300 aturats (-12,6%). Així mateix, el nombre d'ocupats ha disminuït en 4.700 persones (-0,1%) respecte al trimestre anterior i augmenta en 70.400 persones respecte a l'any anterior (2,25%).

Evolució taxa d'atur 2007-2017

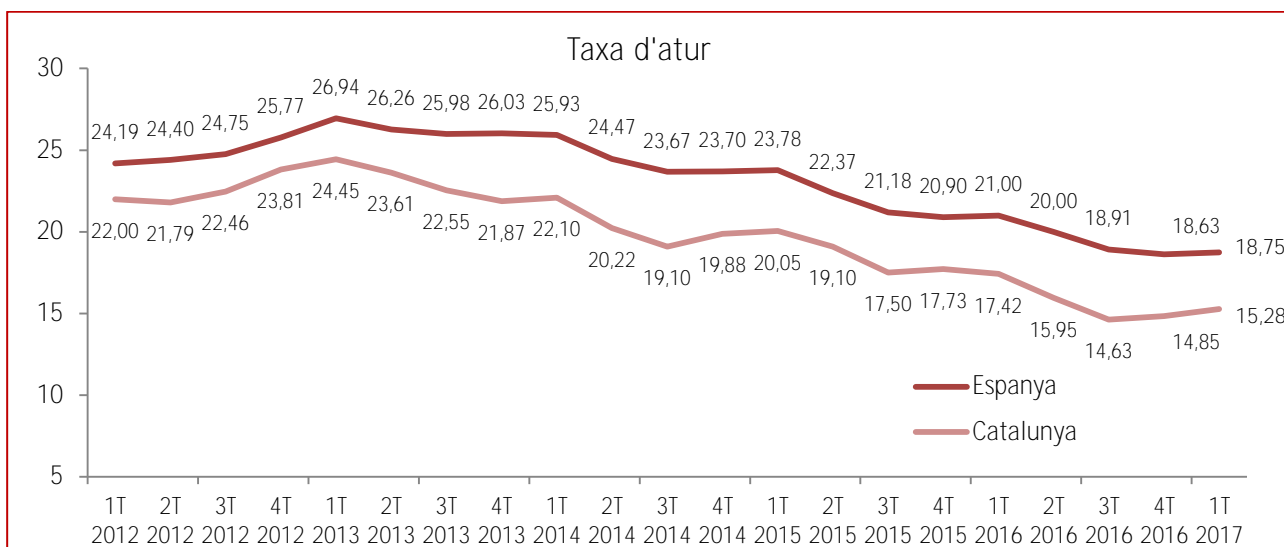
Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'INE.

La composició del mercat de treball català al primer trimestre de 2017 mostra que el 84,72% de les persones que hi participen activament treballa, mentre que el 15,28% restant no té feina i està en recerca d'ocupació.

A Espanya, el nombre d'aturats se situa en 4.255.000 persones, havent augmentat la taxa d'atur 0,12 punts situant-se en un 18,75% en aquest trimestre, havent crescut el nombre d'aturats en 17.200 persones aquest trimestre i en relació amb el mateix trimestre de l'any 2016, ha disminuït en 536.400 persones (-11,20% de variació interanual).

El nombre d'ocupats disminueix a Espanya en 69.800 persones (-0,38%) respecte al trimestre anterior i augmenta en 408.700 ocupats respecte a l'any anterior amb un 2,27% d'increment. La xifra d'ocupats se situa en 18.438.300 persones al primer trimestre de 2017.

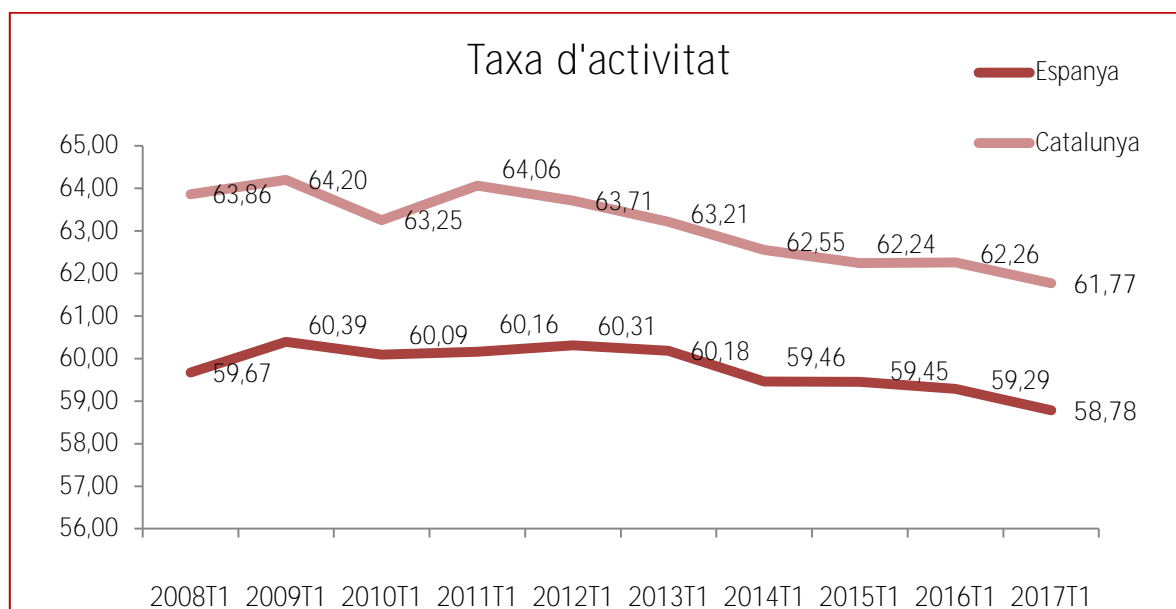
L'evolució ha estat molt similar, tant en els períodes d'increment de la desocupació com en els de disminució del mateix, si bé, la taxa de desocupació a Catalunya es mostra sempre per sota que la del conjunt d'Espanya, com es visualitza en el següent gràfic:

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'INE.

La xifra de persones actives a Catalunya se situa en 3.774.600 el primer trimestre de 2017, de les quals, 3.197.900 estan ocupades i 576.700, aturades i buscant feina de manera activa. La taxa d'activitat se situa en el 61,8%.

A Espanya, la població activa s'ha reduït aquest trimestre en 52.600 persones respecte al trimestre anterior (-0,23%). La variació de població activa respecte el 1er trimestre de l'any 2016, és de -127.700 persones, la qual cosa suposa un descens del -0,55%.

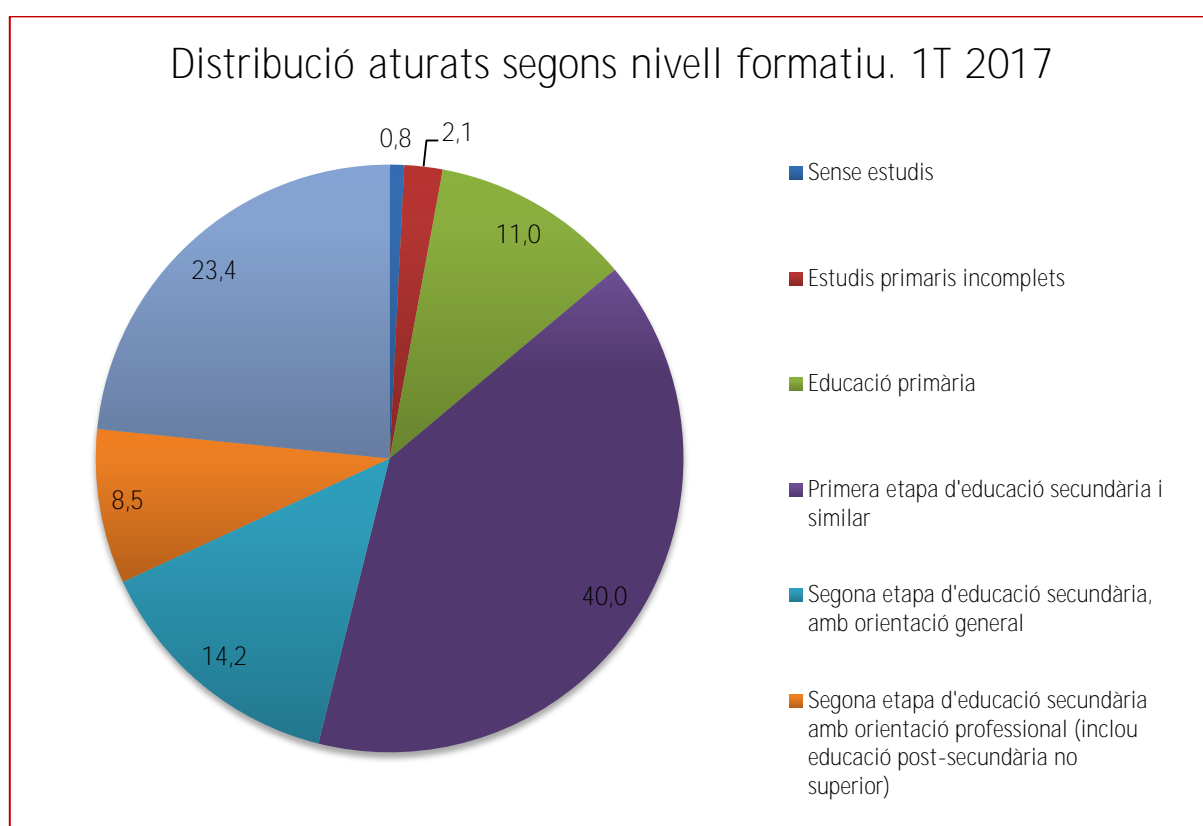
Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'INE.

Per sexe destaca la reducció de l'ocupació entre els homes (-9.400; -0,6%), mentre que en les dones s'ha incrementat lleugerament (4.600; +0,3%). Quant a l'atur, ha experimentat un augment superior en les dones (12.700 més; +4,5%) que en els homes (5.600 més; +2%), que s'explica pel diferent

comportament de la població activa, que ha crescut en les dones (17.300 més; +1%) i s'ha reduït en els homes (3.800 menys; -0,2%).

Per edat, destaca l'augment de l'ocupació juvenil, tant entre els joves de 16 a 24 anys (+2%) com del grup de 16 a 29 anys (+1,8%).

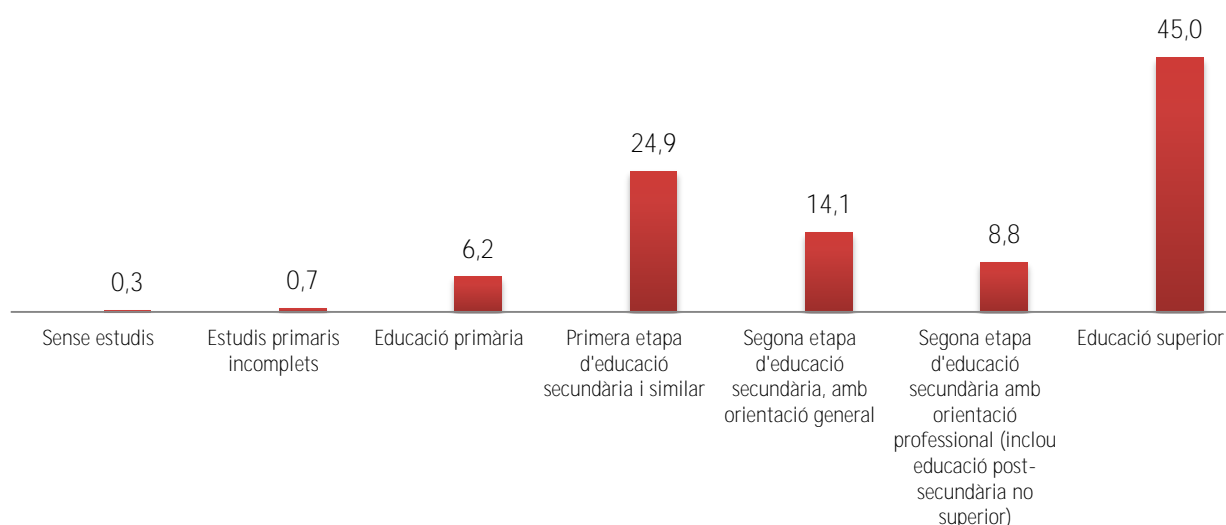
Per tipus de jornada, disminueixen els ocupats a temps complet (12.100 més; -0,4%) i augmenten els que treballen a temps parcial (7.400 més; +1,6%). Pel que fa al tipus de contracte, destaca per una banda, l'augment dels assalariats amb contracte indefinit (+2,1%) i, per l'altra, la disminució dels assalariats amb contracte temporal (-4,3%).

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'INE.

Com mostra el gràfic anterior, segons el nivell formatiu dels aturats, el bloc més important és dels que tenen un nivell formatiu de primera etapa d'educació secundària (amb un 40% del total). Els aturats sense educació superior representen el 76,6% del total. No obstant això, el percentatge d'ocupats amb nivell formatiu superior representen el 45% del total, com es pot observar en el següent gràfic:

Distribució ocupats segons nivell formatiu. 1T 2017

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'INE.

Sectorialment, l'ocupació creix en construcció (7%) i en agricultura (5,1%) respecte el trimestre anterior, en canvi l'ocupació cau en serveis (-0,1%) i en la indústria (-2,9%). En termes interanuals l'ocupació ha crescut en tots els sectors, excepte en la indústria, tal com es pot observar al següent quadre:

	OCUPATS				
	Valor	Var. Intertrimestral		Var. interanual	
		Absoluta	Relativa (%)	Absoluta	Relativa (%)
Agricultura	56.000	2.700	5,1	3.800	7,3
Indústria	564.100	-17.100	-2,9	-21.000	-3,6
Construcció	198.300	12.900	7,0	25.000	14,4
Serveis	2.379.400	-3.200	-0,1	62.500	2,7
TOTAL	3.197.900	-4.700	-0,1	70.400	2,3

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'INE.

ATURATS

	Valor	Var. Intertrimestral		Var. interanual	
		Absoluta	Relativa (%)	Absoluta	Relativa (%)
Agricultura	8.800	3.300	60,0	-1.900	-17,8
Indústria	42.200	7.600	22,0	15.100	55,7
Construcció	19.900	1.300	7,0	-2.500	-11,2
Serveis	181.400	35.000	23,9	-5.400	-2,9
No classificables ⁵	260.00	35.300	-12,0	-92.600	-26,3
Cerquen la 1ª feina	64.400	6.300	-10,8	4.000	6,6
TOTAL	576.700	18.200	3,3	-110.200	-12,6

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'INE.

Segons l'àmbit territorial, a la província de Barcelona, els resultats de l'EPA del 1er trimestre de l'any 2017, situa la població activa en 2.816.100 persones, del les quals 413.600 persones es troben a l'atur (-63.300 que l'any anterior) i 2.402.500 persones estan ocupades (82.700 més que l'any anterior).

23

La taxa d'atur de Barcelona se situa en el 14,69% al primer trimestre de l'any (2,4 punts menys que l'any anterior).

A la província de Girona, la població activa total se situa en les 371.300 persones, de les quals 308.100 estan ocupades (300 menys que l'any anterior) i 63.200 es troben a l'atur (2.200 menys que l'any anterior).

La taxa d'atur de Girona se situa en el 17,02% (0,5 punts menys que l'any anterior).

Per altra banda, a Lleida, hi ha 24.000 aturats (-9.800 respecte l'any anterior) i 183.700 ocupats (4.900 menys que l'any anterior), el que situa a la població activa total en 207.700 persones.

La taxa d'atur de Lleida és de l'11,56% en el primer trimestre de l'any (3,6 punts menys que fa un any).

Per últim, a Tarragona, hi ha un total de 75.800 aturats (-8.100 respecte el 1T de 2016), la població ocupada se situa en les 303.700 persones (-7.000 respecte l'any anterior), i per tant, en total la població activa és de 379.500 persones (-15.100 respecte l'any anterior).

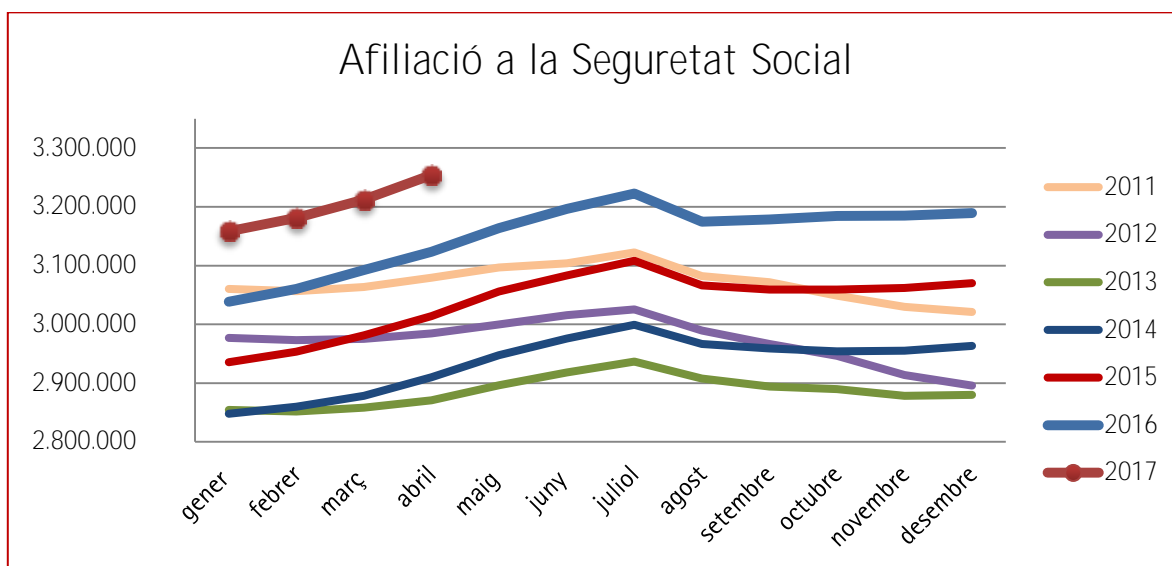
La taxa d'atur a Tarragona se situa en el 19,97% (1,3 punts menys que l'any anterior).

⁵ Persones desocupades que fa més d'un any que han deixat la darrera ocupació.

2.1.3 Afiliació.

A Catalunya, el nombre d'afiliats a la Seguretat Social s'ha situat en el mes d'abril de 2017 en 3.254.091 persones, la qual cosa suposa 42.015 afiliats més respecte el mes anterior (1,3%).

Interanualment, l'afiliació ha augmentat un 4,2% a Catalunya (130.669 afiliacions més) i un 3,8% a Espanya (658.387 més).

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Observatori d'Empresa i Ocupació.

Respecte de l'any anterior, l'afiliació ha crescut en tots els règims tret de l'especial de la mar on disminueix lleugerament (-0,1%; 6 afiliacions menys). En canvi, el règim general registra l'augment més intens (4,9%; 125.201 més).

En el conjunt d'Espanya, el nombre d'afiliats a la Seguretat Social s'ha situat en el mes d'abril en 18.122.222 ocupats, la qual cosa suposa un augment de 212.216 afiliats respecte al mes anterior (1,2%) i en termes interanuals l'afiliació va registrar un augment de 658.387 afiliats (3,8%).

Per províncies, l'afiliació ha crescut en les quatre províncies, a Barcelona hi ha 2.469.844 afiliats (17.230 més que el mes anterior i 98.425 més que l'any anterior). A Girona hi ha 310.903 afiliats (12.778 més respecte el mes anterior i 14.553 respecte l'any anterior). A Lleida hi ha 176.328 afiliats (203 més intermensualment i 6.751 més interanualment), i a Tarragona hi ha 297.016 afiliats a la Seguretat Social (11.803 més que en el mes de març i 10.940 més respecte l'any anterior).

CUADRE III.- CATALUNYA. Afiliació a la Seguretat Social per províncies.

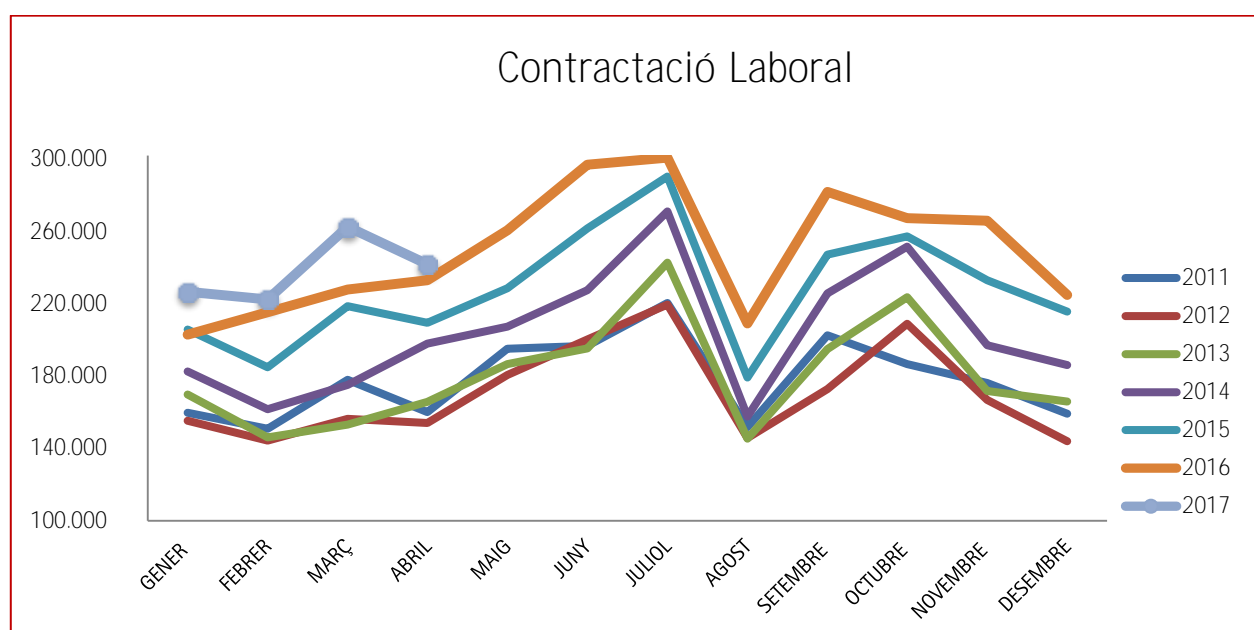
	Valor	Var. Mensual		Var. Interanual	
		Absoluta	Relativa (%)	Absoluta	Relativa (%)
BARCELONA	2.469.844	17.230	0,7%	98.425	4,2%
GIRONA	310.903	12.778	4,3%	14.553	4,9%
LLEIDA	176.328	203	0,1%	6.751	4,0%
TARRAGONA	297.016	11.803	4,1%	10.940	3,8%
TOTAL	3.254.091	42.015	1,3%	130.669	4,2%

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Observatori d'Empresa i Ocupació.

2.2. CONTRACTACIÓ

A Catalunya, durant el període gener-abril s'han signat 953.400 contractes de treball, 137.457 indefinits (el 14,42%) i 953.400 temporals (el 85,58%). En comparació amb el mateix període de l'any anterior, el total de la contractació ha augmentat un 8,46% (74.359 contractes més), destacant l'increment més intens en el cas de la contractació indefinida (11,55%; 14.227 més) que en el de la temporal (7,96%; 60.132 més).

25

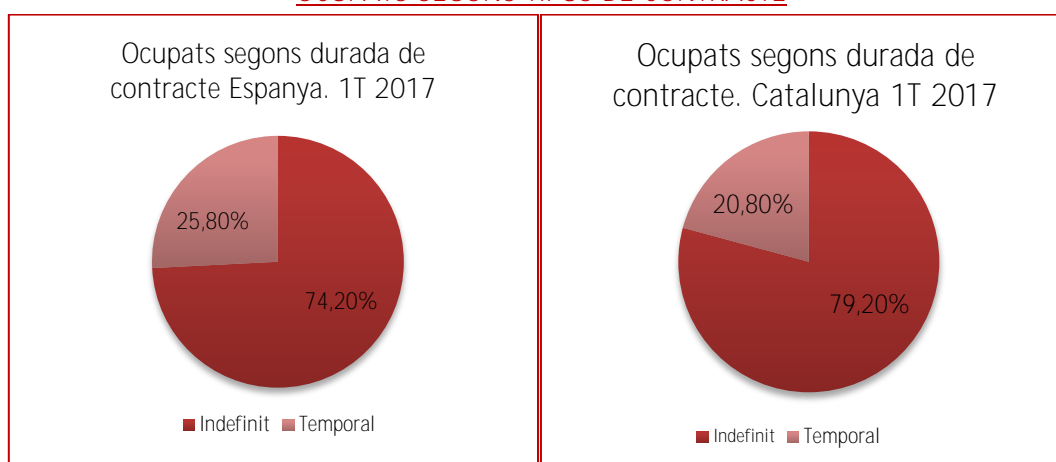

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades del Ministerio de Empleo y Seguridad Social

En el conjunt de l'Estat, fins al mes d'abril s'han formalitzat 6.423.369 contractes, xifra que suposa un increment interanual del 10,27% (598.350 contractes més). Els contractes indefinits han crescut un 12,38% i els temporals, un 10,05%.

Per altra banda, si analitzem les dades de l'EPA, del total d'ocupats a Catalunya el 79,2% té contracte de durada indefinida i el 20,8% de caràcter temporal. A Espanya, la taxa de temporalitat és superior amb el 25,8%.

OCUPATS SEGONS TIPUS DE CONTRACTE

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'INE.

Entre el període 2007-2017 la taxa de temporalitat ha passat del 23,50% al 20,8% a Catalunya i al conjunt d'Espanya se situava en el 31,80% en el primer trimestre de 2007 i en aquest trimestre s'ha situat en el 25,80%.

Per modalitats contractuals, durant els quatre primers mesos de l'any sobretot han augmentat, els contractes de foment de la contractació indefinida (98,18% i les conversions en indefinits (21,15%) entre les modalitats de la contractació indefinida. Entre les modalitats de la contractació temporal, han augmentat sobretot els contractes d'inserció (42,86%), els de substitució per jubilació als 64 anys (27,78%) i els de formació (22,54%).

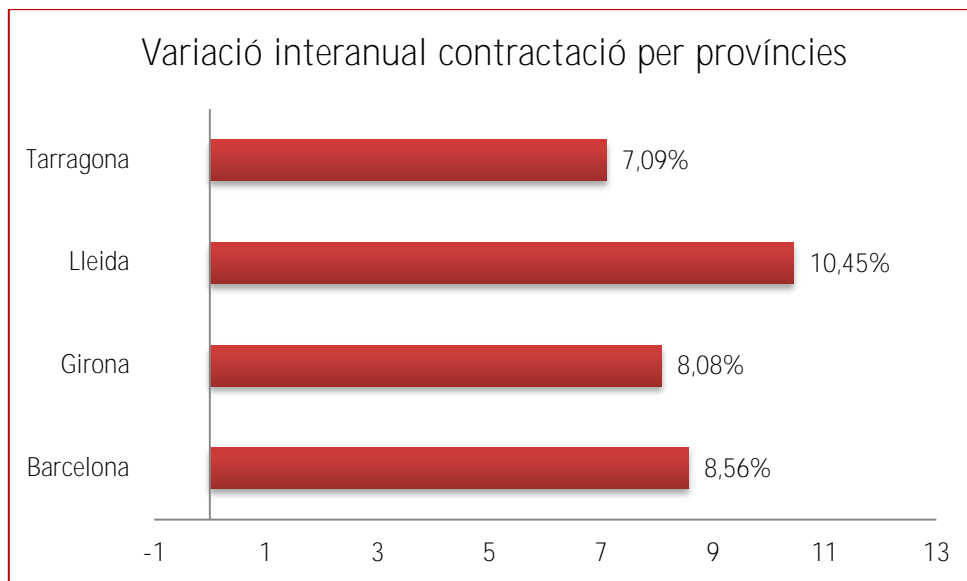
Per sexe, els homes han signat el 52,5% de la contractació i les dones, el 47,5%. Respecte de l'any anterior, la contractació acumulada masculina ha incrementat amb més força que la femenina: 9,2%; 42.335 contractes més i 7,6%; 32.024 més, respectivament.

Segons l'àmbit territorial, a la província de Barcelona durant el període gener-abril 2017 s'han signat un total de 729.263 contractes, el que suposa un increment del 8,56% respecte l'any anterior. Del total de contractes el 85,16% han estat de caràcter temporal i el 14,84% indefinits.

A la província de Girona, s'han formalitzat 84.993 contractes fins al mes d'abril, amb un increment anual del 8,08%. El 84,37% dels contractes han estat temporals, i el 15,63% indefinits.

A Lleida, s'han formalitzat 45.179 contractes en total, per tant, la contractació laboral s'ha incrementat un 10,45%, dels quals, el 87,57% han estat de caràcter temporal i el 12,43% de caràcter indefinit.

Per últim, a la província de Tarragona, s'han signat 93.965 contractes, el que suposa un increment anual del 7,09%. El 89% dels contractes signats han estat temporals i el 11% indefinits.

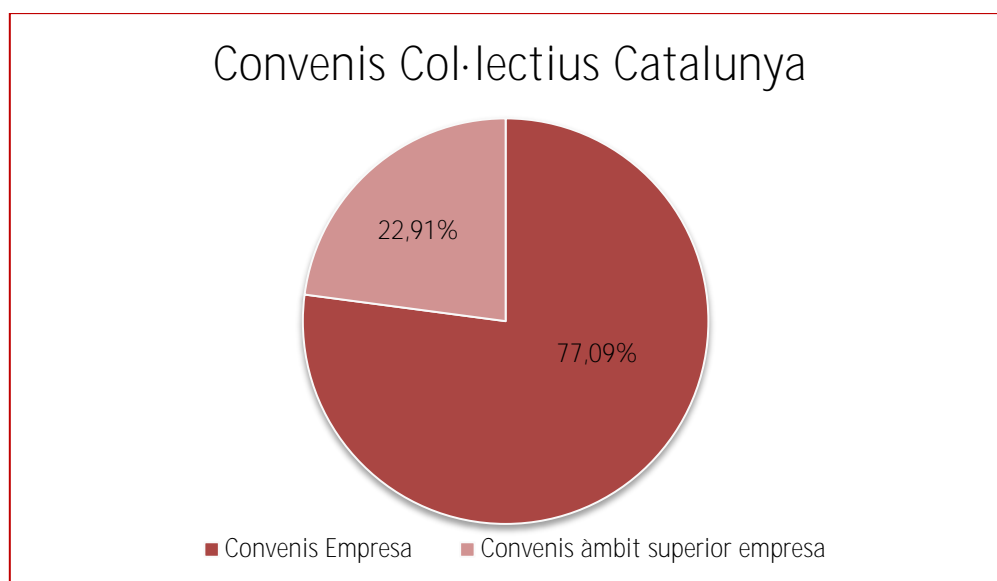
Font: Elaboració pròpia a partir de les dades del Ministerio de Empleo y Seguridad Social

2.3. NEGOCIACIÓ COL·LECTIVA

2.3.1. Convenis Col·lectius

A 31 de març de 2017 a Catalunya s'han registrat un total de 179 Convenis, afectant a 410.547 treballadors i 63.258 empreses.

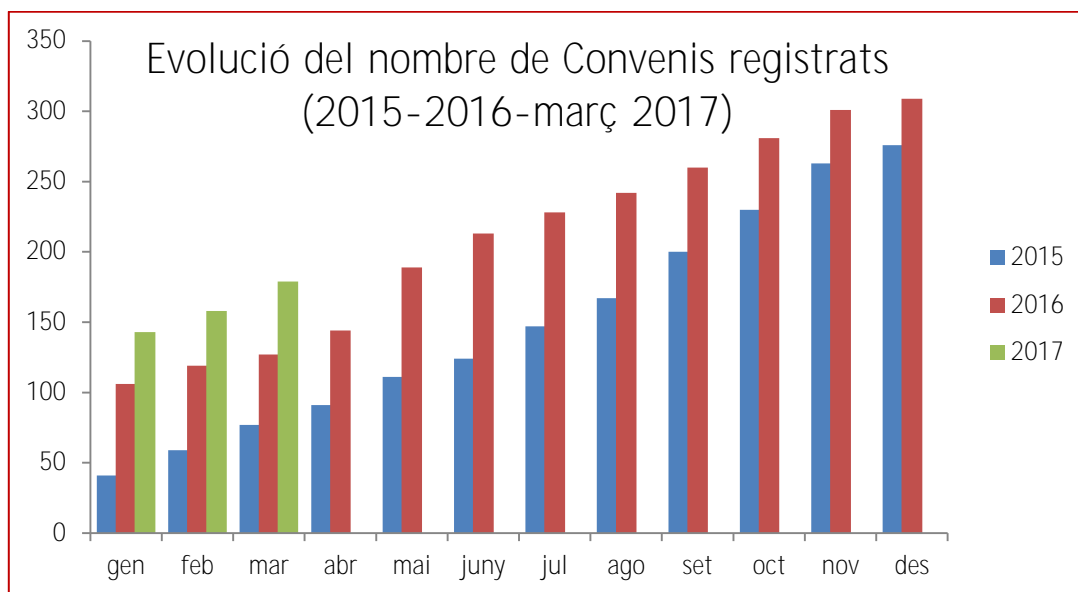
D'aquests 179 Convenis, 138 són Convenis d'empresa (77,09%) i afecten a 24.172 treballadors, i 41 són Convenis d'àmbit superior a l'empresa (22,91%), afectant a 386.375 treballadors.

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades del Ministerio de Empleo y Seguridad Social

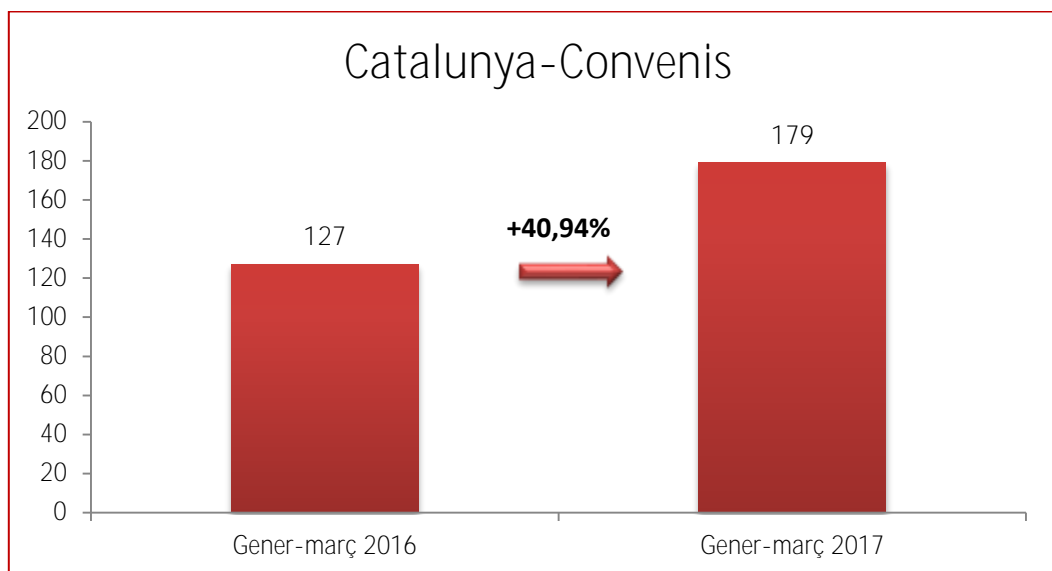
La mitjana de la variació salarial pactada en el global de Convenis ha sigut de 1,36%, sent del 0,88% en els Convenis d'empresa i el 1,39% en els Convenis d'àmbit superior a l'empresa.

En relació a la jornada anual mitjana pactada ha sigut de 1.750,46 hores, sent en els Convenis d'empresa de 1.736,35 hores i de 1.751,34 hores en els Convenis d'àmbit superior a l'empresa.

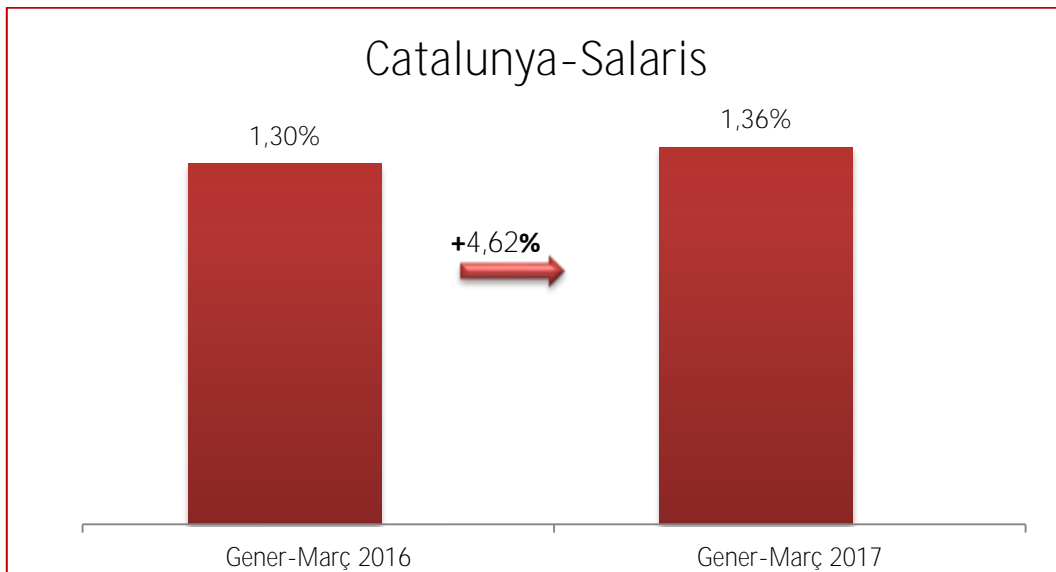

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades del Ministerio de Empleo y Seguridad Social

Interanualment, si comparem els Convenis registrats fins al març de 2016 amb el 2017, observem que fins al mes de març de 2017 s'han registrat 52 Convenis més (+40,94%), a nivell salarial s'ha passat del 1,30% pactat en 2016 al 1,36% pactat en 2017, que suposa una variació d'un 4,62%, i en relació a la jornada fins a març de 2016 va ser de 1.775,63, i en 2017 es situa en 1.750,46, el que suposa una variació del -1,42%.

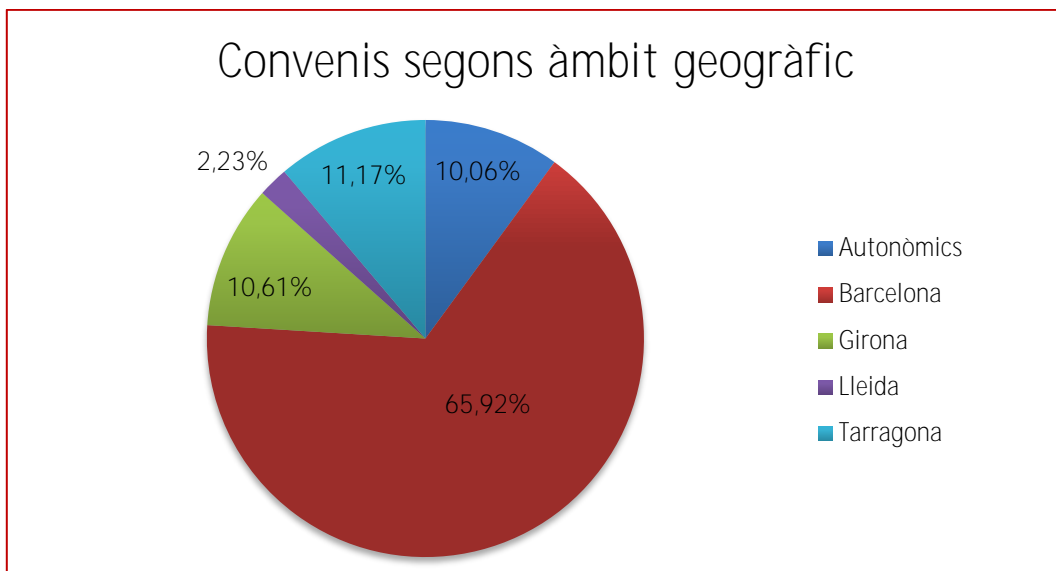

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades del Ministerio de Empleo y Seguridad Social

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades del Ministerio de Empleo y Seguridad Social

Dels 179 Convenis registrats, 18 són autonòmics (27.281 empreses afectades i 116.659 treballadors), 118 són de la província de Barcelona (26.169 empreses i 235.780 treballadors), 19 de la província de Girona (5.065 empreses i 31.928 treballadors), 4 de Lleida (4 empreses i 239 treballadors) i 20 de la província de Tarragona (4.739 empreses i 25.941 treballadors).

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades del Ministerio de Empleo y Seguridad Social

TOTAL CONVENIS

Distribució Territorial Convenis	Convenis	Empreses	Treballadors	Variació Salarial (%)	Jornada mitjana (h/any)
Autonòmics	18	27.281	116.659	0,93	1.723,79
Barcelona	118	26.169	235.780	1,56	1.762,99
Girona	19	5.065	31.928	1,47	1.750,27
Lleida	4	4	239	0,76	1.692,26
Tarragona	20	4.739	25.941	1,34	1.757,26
TOTAL CATALUNYA	179	63.258	410.547	1,36	1.750,46

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades del Ministerio de Empleo y Seguridad Social

CONVENIS D'EMPRESA

Distribució Territorial Convenis	Convenis	Treballadors	Variació Salarial (%)	Jornada mitjana (h/any)
Autonòmics	2	1.365	0,00	1.812,34
Barcelona	100	16.173	0,99	1.727,21
Girona	17	1.014	0,84	1.681,29
Lleida	4	239	0,76	1.692,26
Tarragona	15	5.381	0,80	1.756,87
TOTAL CATALUNYA	138	24.172	0,88	1.736,35

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades del Ministerio de Empleo y Seguridad Social

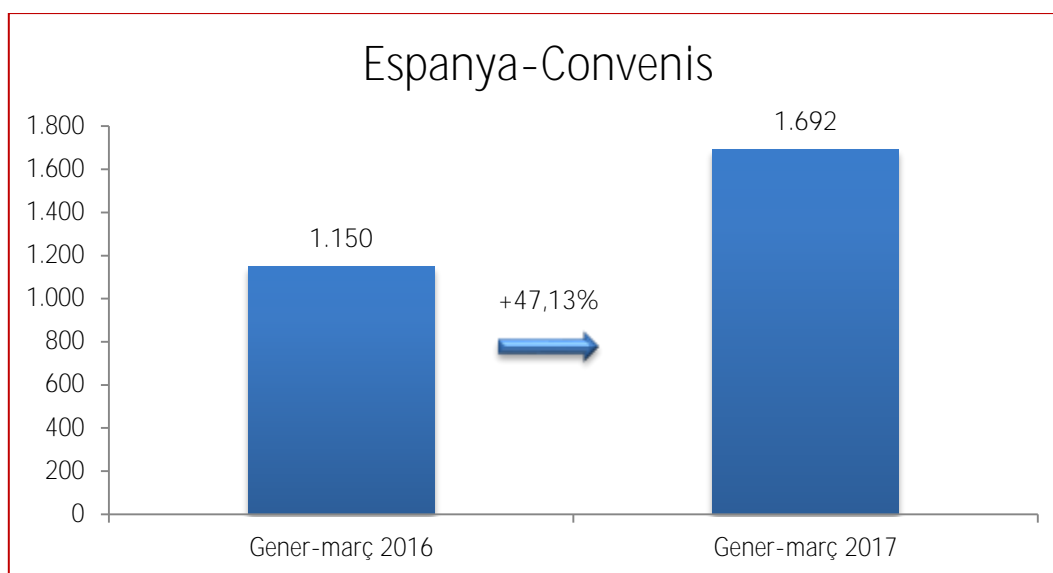
CONVENIS D'ÀMBIT SUPERIOR A L'EMPRESA

Distribució Territorial Convenis	Convenis	Treballadors	Variació Salarial (%)	Jornada mitjana (h/any)
Autonòmics	16	115.294	0,94	1.722,75
Barcelona	18	219.607	1,60	1.765,62
Girona	2	30.914	1,49	1.752,53
Lleida	-	-	-	-
Tarragona	5	20.560	1,49	1.757,36
TOTAL CATALUNYA	41	386.375	1,39	1.751,34

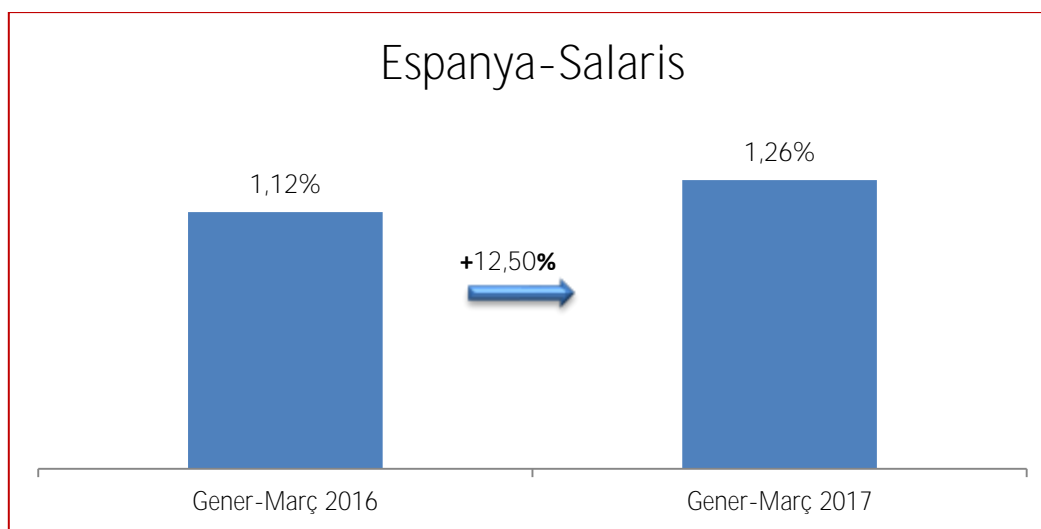
Font: Elaboració pròpia a partir de les dades del Ministerio de Empleo y Seguridad Social

A nivell estatal, fins a 31 de març de 2017 s'han registrat un total de 1.692 Convenis, afectant a 3.930.350 treballadors i 562.580 empreses.

Si fem la comparació, a nivell interanual, observem que fins al mes de març de 2017 s'han registrat a nivell estatal 542 Convenis més (47,13%), s'ha pactat 0,14 punts més a nivell salarial (hem passat del 1,12% pactat fins al març de 2016 al 1,26% pactat en 2017, que suposa una variació d'un 12,50%), i en relació a la jornada aquesta s'ha incrementat passant de 1.757,96 al març de 2016 a 1.763,68 fins al març de 2017 (el que suposa una variació del 0,33%).

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades del Ministerio de Empleo y Seguridad Social

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades del Ministerio de Empleo y Seguridad Social

L'any 2016, a Catalunya la mitjana de variació salarial pactada va ser del 1,16% (+33,33% respecte l'any 2015), i a Espanya va ser del 1,06% (+43,24% respecte l'any 2015).

2.3.2 Inaplicacions de Convenis Col·lectius⁶

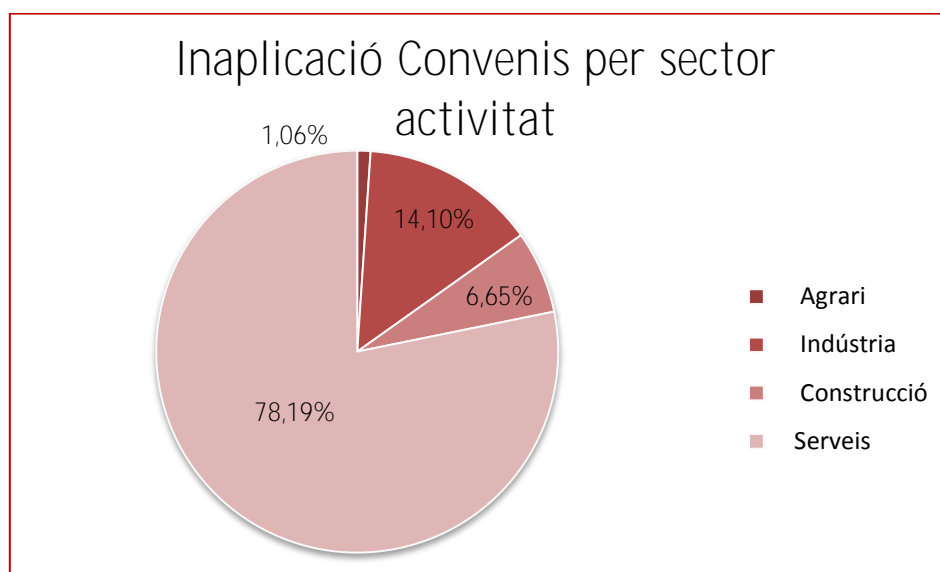
De gener a març de 2017 s'han dipositat 376 inaplicacions de conveni (un 21,17% menys respecte el mateix període de l'any 2016), les quals han estat presentades per 357 empreses diferents⁷, i han afectat a un total de 7.305 treballadors (-17,64% respecte el mateix període de 2016). Per sector d'activitat, el 78,19% de les inaplicacions presentades han sigut en el sector serveis.

De les 376 inaplicacions presentades, 4 han sigut del sector agrari (1,06%) –afectant a 4 empreses i 177 treballadors–, 53 del sector de la indústria (14,10%) –afectant a 52 empreses i 1.489 treballadors–, 25 a la construcció (6,65%)– afectant a 24 empreses i 626 treballadors– i 294 al sector serveis (78,19%)–277 empreses i 5.013 treballadors–.

En xifres acumulades des de març de 2012 fins a març de 2017, s'han dipositat davant les diferents autoritats laborals un total de 8.472 inaplicacions de Conveni, amb una afectació a 337.647 treballadors.

Sector activitat	I.Convenis	% total	Empreses	% total	Treballadors	%total
Agrari	4	1,06	4	1,12	177	2,42
Indústria	53	14,10	52	14,57	1.489	20,38
Construcció	25	6,65	24	6,72	626	8,57
Serveis	294	78,19	277	77,59	5.013	68,62
TOTAL	376	100	357	100	7.305	100

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades del Ministerio de Empleo y Seguridad Social

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades del Ministerio de Empleo y Seguridad Social

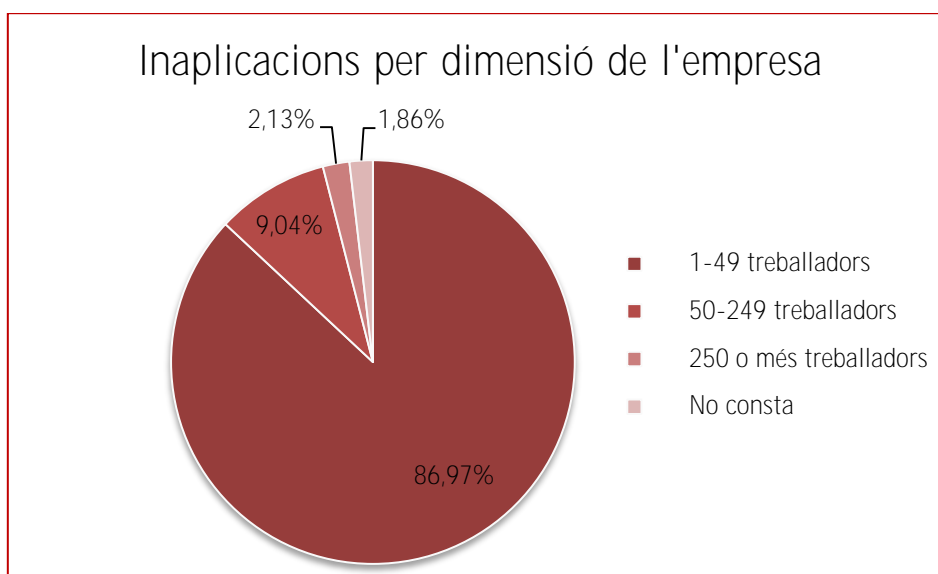
⁶ En matèria d'inaplicació de convenis no es disposen de dades autonòmiques. En aquest informe es faciliten les dades generals a nivell estatal, les quals fan referència als acords d'inaplicació de convenis entre empreses i treballadors, així com, les que deriven de decisions arbitrals

⁷ Una mateixa empresa pot presentar diverses inaplicacions.

Pel que fa a la dimensió de l'empresa, 17,80% dels treballadors afectats presten el seus serveis en empreses de 250 o més treballadors. No obstant això, la majoria d'empreses que presenten inaplicacions, el 86,97%, les seves plantilles són d'entre 1 i 49 treballadors.

Dimensió empresa	I. Convenis	% total	Empreses	% total	Treballadors	%total
1 a 49 treballadors	327	86,97	312	87,39	3.335	45,65
50 a 249 treballadors	34	9,04	31	8,68	2.614	35,78
250 o més treballadors	8	2,13	8	2,24	1.300	17,80
No consta	7	1,86	6	1,68	56	0,77
TOTAL	376	100	357	100	7.305	100

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades del Ministerio de Empleo y Seguridad Social

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades del Ministerio de Empleo y Seguridad Social

Pel que fa a les condicions de treball inaplicades, el 66,8% d'inaplicacions són de quantia salarial exclusivament, encara que en la resta, s'inaplica conjuntament amb d'altres condicions.

Condicions de treball inaplicades	I. Convenis	% total	Treballadors
Quantia salarial	251	66,8	4.219
Quantia salarial i sistema de remuneració	43	11,4	642
Sistema de remuneració	12	3,2	220

Quantia salarial, sistema de remuneració i millores voluntàries de l' acció protectora de la Seguretat Social	12	3,2	190
Quantia salarial i jornada de treball	9	2,4	688
Quantia salarial, sistema de remuneració i jornada de treball	9	2,4	293
Quantia salarial, jornada de treball i horari i distribució del temps de treball	9	2,4	221
Resta de casos	31	8,2	832
TOTAL	376	100	7.305

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades del Ministerio de Empleo y Seguridad Social

El 88,3% de les inaplicacions s'han resolt amb acord entre l'empresa i els representants legals dels treballadors durant el període de consultes.

Procediment d'inaplicació	I.Convenis	% total	Treballadors
Acord en període de consultes	332	88,3	6.615
Acord de la comissió paritària del conveni	24	6,4	304
Acord de mediació en òrgan bipartit	16	4,3	346
Laude en òrgan bipartit	0	0,0	0
Decisió en un òrgan tripartit	4	1,1	40
TOTAL	376	100	7.305

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades del Ministerio de Empleo y Seguridad Social.

El 94,4% de les inaplicacions presentades són en relació a Convenis d'àmbit superior a l'empresa, i la resta, és a dir, el 5,60% de Convenis d'empresa.

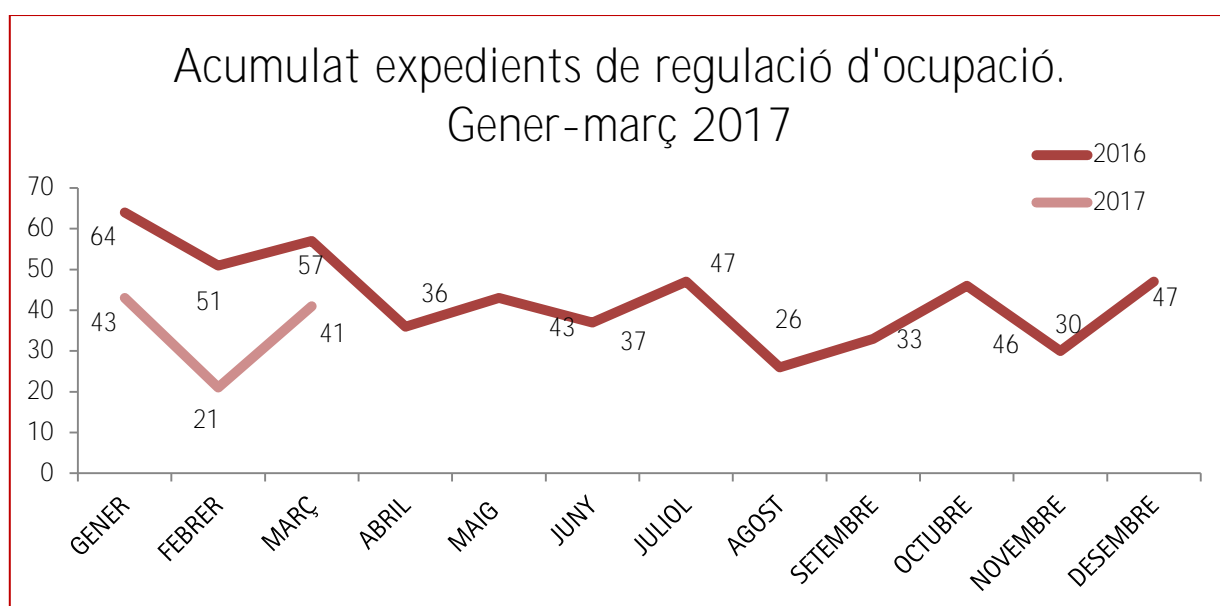
Àmbit funcional del Conveni inaplicat	I.Convenis	% total	Treballadors
Conveni d'empresa	21	5,6	1.123
Conveni/s d'àmbit superior a l'empresa	355	94,4	6.182
TOTAL	376	100	7.305

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades del Ministerio de Empleo y Seguridad Social.

2.4. EXPEDIENTS DE REGULACIÓ D'OCUPACIÓ

Segons les dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu, fins al mes de març de 2017, s'han comunicat o resolt 105 expedients (-38,95% respecte el mateix període de l'any 2016) que han afectat a un total de 1.189 treballadors (-48,79% respecte el mateix període de l'any 2016).

Del total d'aquests 105 expedients 24 van ser d'extinció (22,86%) -afectant a 257 treballadors-, 55 de suspensió del contracte de treball (52,38%)- afectant a 810 treballadors- i 26 de reducció de jornada (24,76%)- afectant a 122 treballadors-.

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu.

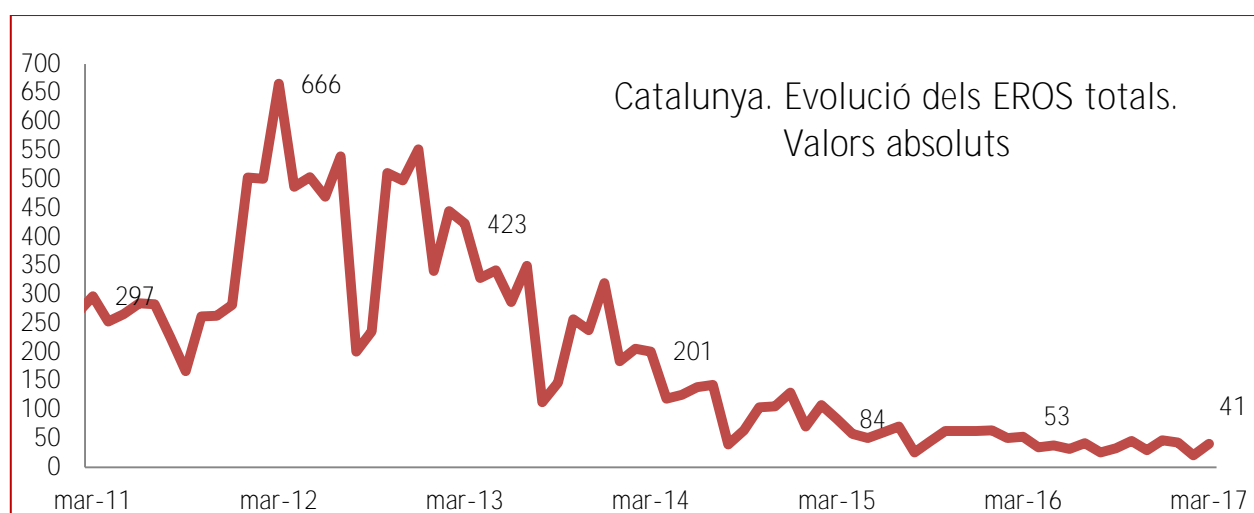
Si comparem el primer trimestre de l'any 2017 i del 2016, podem observar que seguint la dinàmica expressada en anteriors informes hi hagut una reducció significativa tant del nombre d'expedients com dels treballadors afectats. Així doncs, el total d'expedients de regulació d'ocupació ha disminuït en un 38,95%, registrant-se un decreixement pels expedients de suspensió -38,20%, els de reducció en un -48% i els d'extinció -27,27%. Pel que fa al nombre de treballadors afectats, en el període comparat els treballadors afectats per expedients de regulació d'ocupació ha disminuït en un 48,79%. En aquest sentit, i tenint en compte el tipus d'expedient, els treballadors afectats per expedients d'extinció han disminuït en un 52,05% respecte el mateix període de l'any anterior, els de suspensió en un -47,30% i els de reducció han disminuït en un 51%.

Expedients i treballadors afectats. Gener-març 2017

	Núm. Expedients		%Variació Interanual	Núm. treballadors		% Variació Interanual
	2017	2016		2017	2016	
ERO EXTINCIÓ	24	33	-27,27	257	536	-52,05
ERO SUSPENSIO	55	89	-38,20	810	1537	-47,30
ERO REDUCCIÓ	26	50	-48,00	122	249	-51,00
ERO TOTAL	105	172	-38,95	1189	2322	-48,79

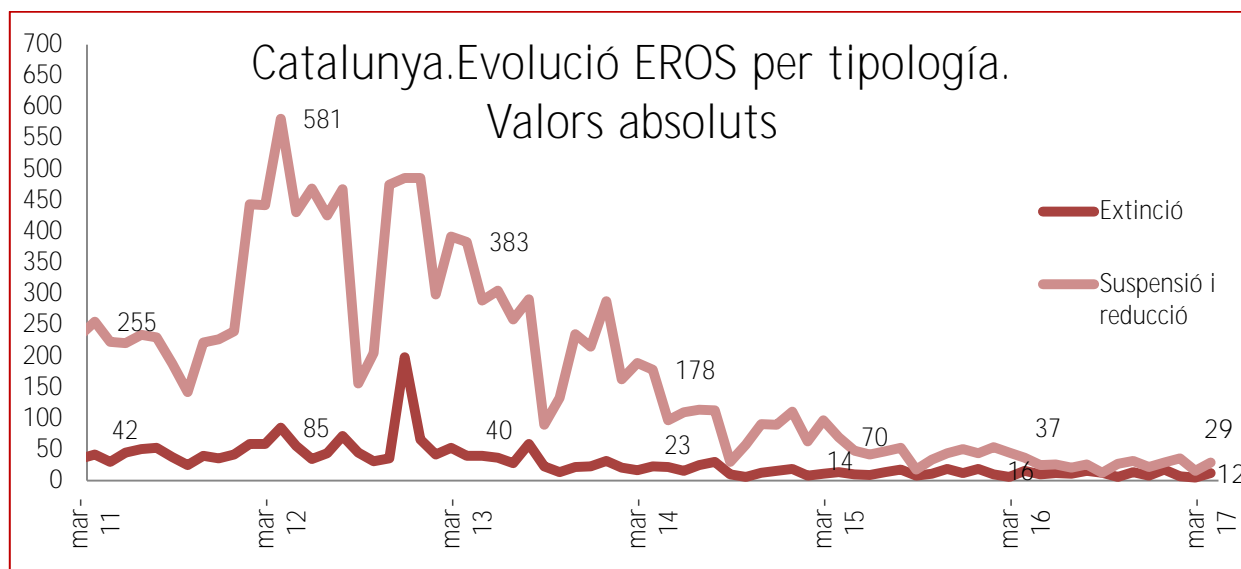
Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu.

En el següent gràfic, es pot observar com des de març de 2012, amb caràcter general, ha disminuït el volum d'expedients de regulació d'ocupació, passant de 666 al març de 2012 a 41 en aquest mes de març de 2017.

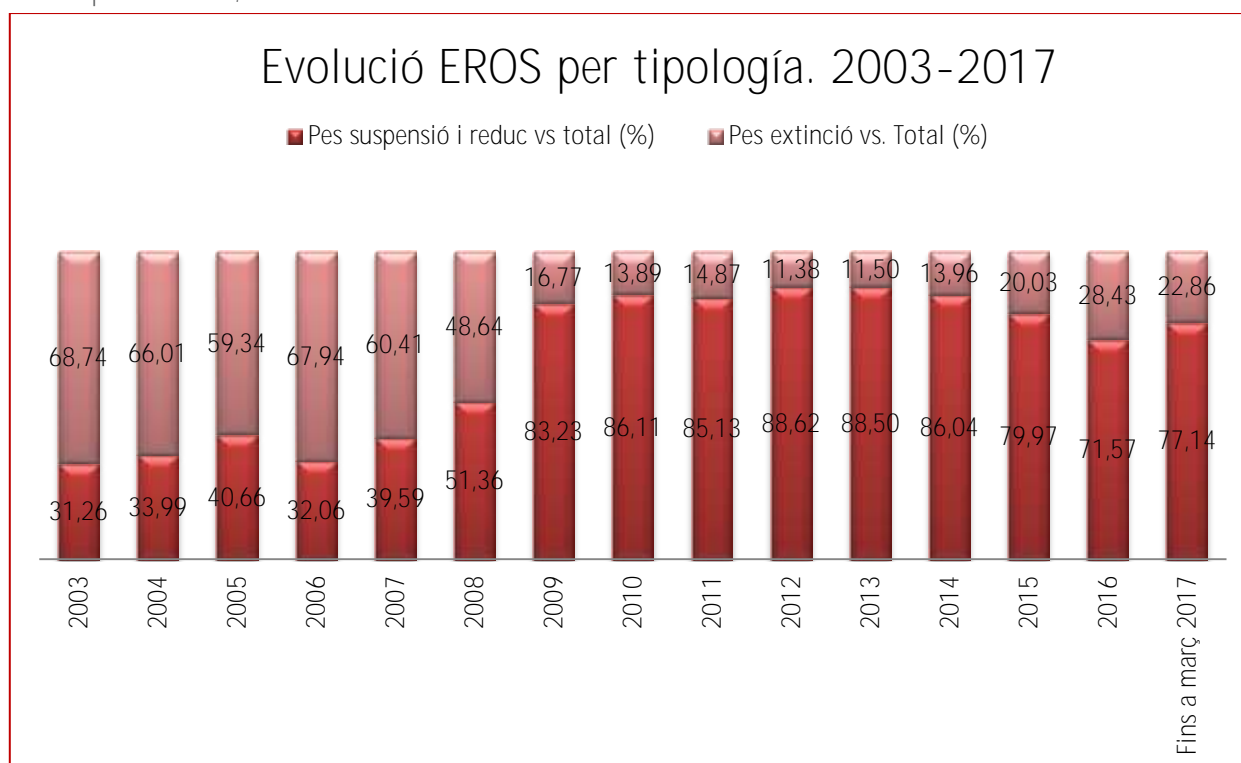
Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu.

Així mateix, en el gràfic següent es pot observar el pes dels expedients d'extinció en relació amb els de suspensió del contracte de treball i reducció de jornada, com a mecanismes de flexibilitat interna per a les empreses.

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu.

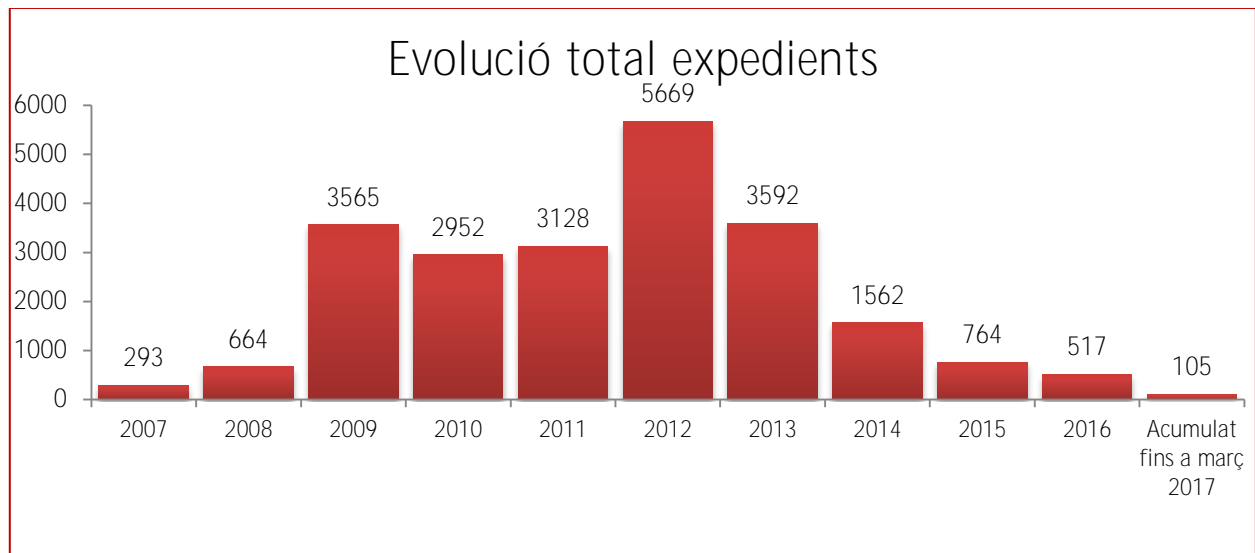
Així mateix, tal i com s'observa en el següent gràfic, els expedients que suposen l'adopció de mesures de flexibilitat interna (suspensió de contracte de treball i reducció de la jornada de treballador) han anat guanyant major pes vers els que suposen l'extinció de la relació de treball. Per tant, del total d'expedients que es van presentar⁸ en l'any 2003 els expedients d'extinció suposaven el 68,74%, l'any 2007 comportaven el 60,41%, el 20,03% en 2015, en 2016 el 28,43% i actualment, i fins al març de 2017 suposen el 22,86%.

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu.

⁸ En relació als expedients presentats abans de l'entrada en vigor de la Reforma Laboral, únicament s'han tingut en compte els autoritzats per l'Administració Laboral.

En el gràfic següent observem que des de l'any 2008 els expedients de regulació d'ocupació es van anar incrementant exponencialment, fins arribar al seu punt màxim l'any 2012 amb un total de 5.669 expedients, per progressivament anant disminuint a partir de l'any 2013.

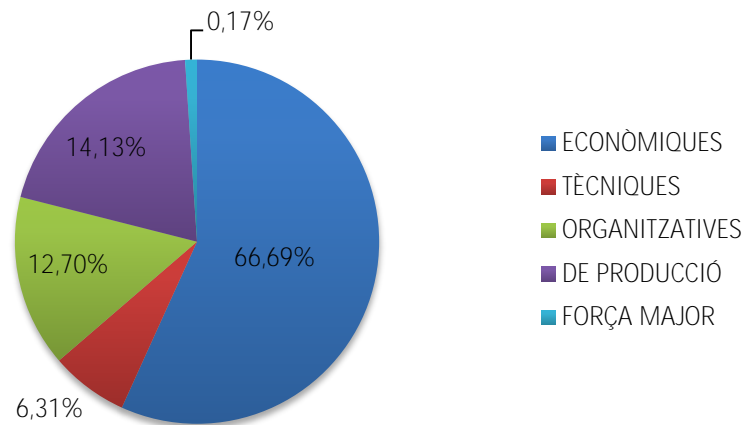

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu.

Per sexe, pel que fa a les dades acumulades fins el mes de març, els expedients de regulació d'ocupació van disminuir en dones (-23,44%) tot i que és més significatiu el descens en els homes (-57,16%).

En atenció a la causa al·legada i treballadors afectats, pel que fa a les dades acumulades fins el mes de març si observem les dades acumulades de l'any 2017, són majoritaris els expedients on s'han al·legat motius de caire econòmic (66,69%) – 793 treballadors afectats -, seguits per causes de producció (14,13%)– 168 treballadors-, les organitzatives (12,70%) –151 treballadors-, per causes tècniques i/o tecnològiques (6,31%)– 75 treballadors-, i per últim les de força major (0,17%)– 2 treballadors afectats-.

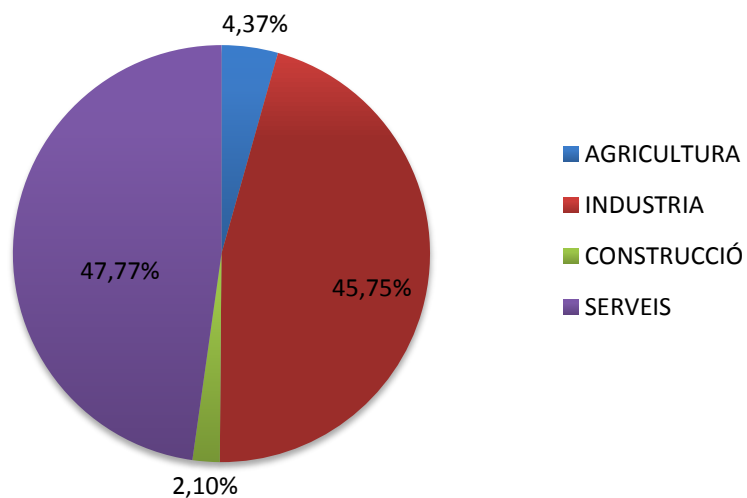
Treballadors afectats segons causa alegada. Gener-març 2017

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu.

Si tenim en compte les dades corresponents a l'any 2017 i els sectors, dels treballadors afectats per expedients de regulació d'ocupació, el sector amb més treballadors afectats és serveis (47,77% sobre el total) amb 568 treballadors, seguit de la indústria (45,75%) amb 544, la agricultura (4,37%) amb 52 treballadors, i per últim el sector de la construcció (2,10%) amb 25 treballadors.

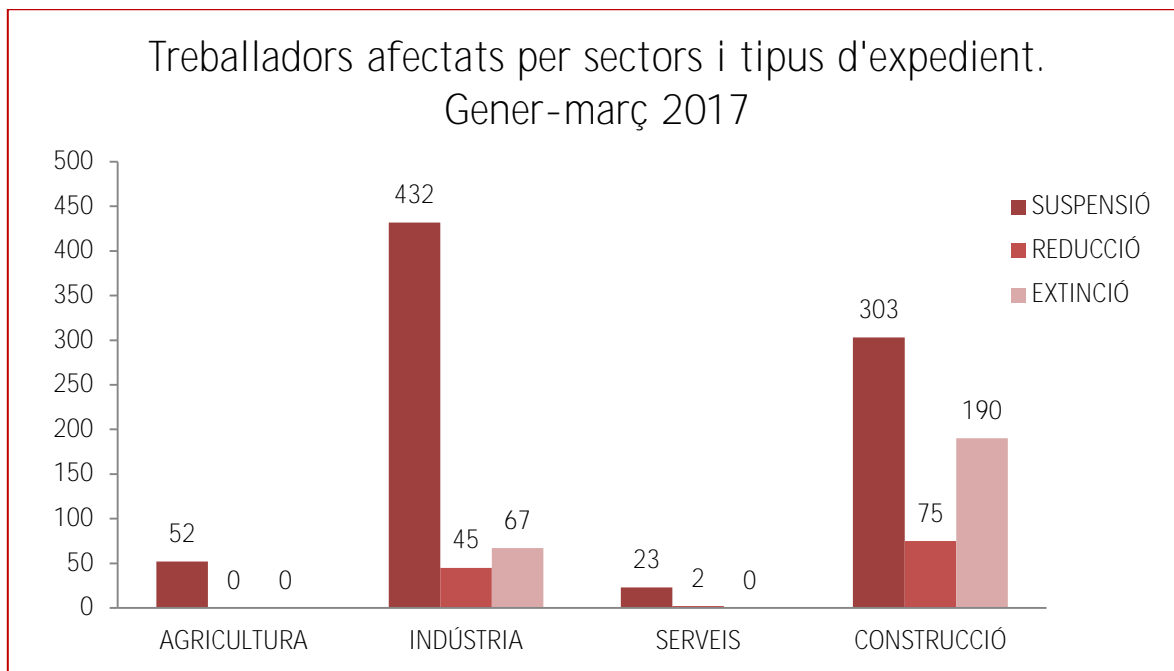
Treballadors afectats segons el sector d'activitat. Gener-març 2017

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu.

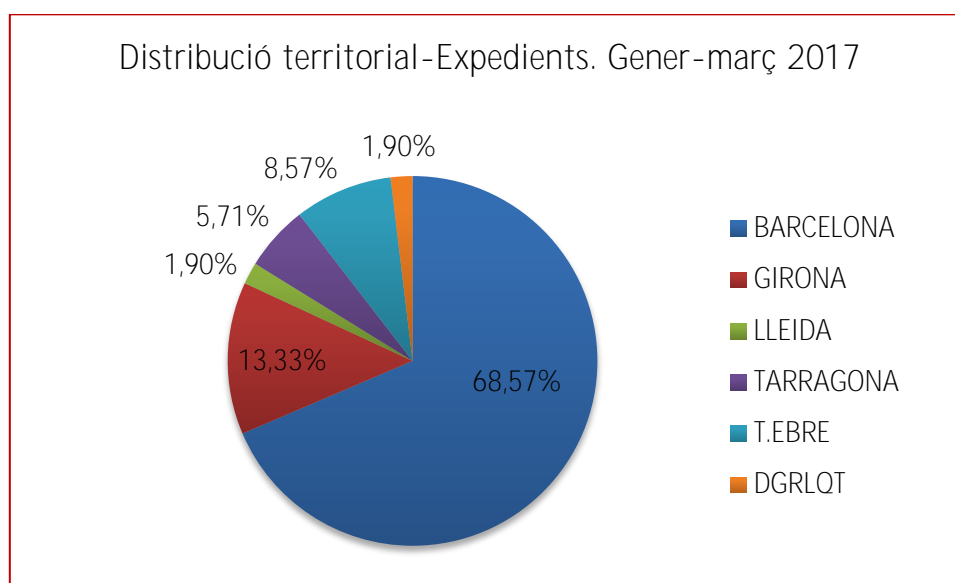

En el gràfic següent es pot observar la distribució del nombre de treballadors afectats en atenció al sector i tipus d'expedient:

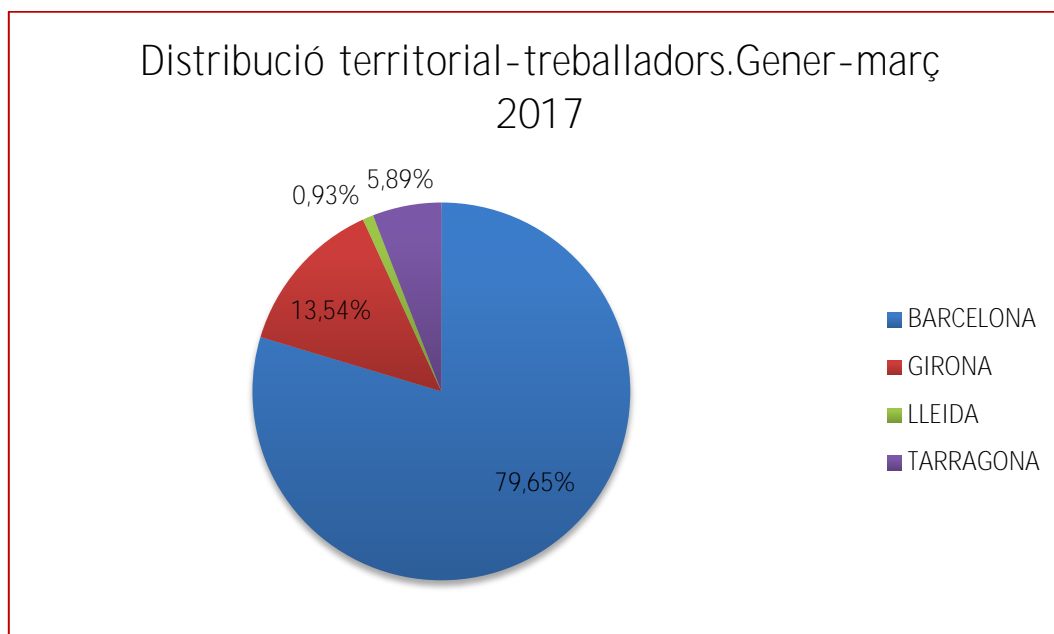

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu.

Segons l'àmbit territorial, tenint en consideració les dades acumulades fins al març de 2017, dels 105 expedients presentats, 72 es van presentar als serveis territorials de Barcelona (68,57%), 14 als de Girona (13,33%), 2 a Lleida (1,90%), 6 a Tarragona (5,71%), 9 a Terres de l'Ebre (8,57%) i 2 a la Direcció General de Relacions Laborals i Qualitat en el Treball (1,90%).

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu.

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu.

A Barcelona, del total de 72 expedients, 19 van ser d'extinció (18,10% sobre el total d'expedients presentats a Catalunya) -afectant a 214 treballadors-, 37 de suspensió del contracte de treball (35,24% sobre el total d'expedients presentats a Catalunya)- afectant a 660 treballadors- i 16 de reducció de jornada (15,24% sobre el total d'expedients presentats a Catalunya)- afectant a 73 treballadors-.

42

A Girona, del total de 14 expedients, 1 va ser d'extinció (0,95% sobre el total d'expedients presentats a Catalunya) -afectant a 15 treballadors-, 9 van ser de suspensió del contracte de treball (8,57% sobre el total d'expedients presentats a Catalunya)- afectant a 116 treballadors- i 4 de reducció de jornada (3,81% sobre el total d'expedients presentats a Catalunya)- afectant a 30 treballadors-.

A Lleida dels 2 expedients, 1 ha sigut d'extinció (0,95% sobre el total d'expedients presentats a Catalunya) -afectant a 8 treballadors- i 1 va ser de suspensió del contracte de treball (0,95% sobre el total d'expedients presentats a Catalunya)- afectant a 3 treballadors- .

A Tarragona del total de 6 expedients, 1 va ser d'extinció (0,95% sobre el total d'expedients presentats a Catalunya)- afectant a 20 treballadors-, 3 han estat de suspensió del contracte de treball (2,86% sobre el total d'expedients presentats a Catalunya), afectant a 31 treballadors i 2 de reducció de jornada (1,90% sobre el total d'expedients presentats a Catalunya), afectant a 19 treballadors.

A Terres de l'Ebre⁹ del total de 9 expedients presentats, 5 han estat de suspensió del contracte de treball (4,76% sobre el total d'expedients presentats a Catalunya), i els altres 4 de reducció de jornada

⁹ Els treballadors afectats de Terres de l'Ebre estan sumats a la demarcació de Tarragona. No es disposen de dades diferenciades entre ambdós territoris.

(3,81% sobre el total d'expedients presentats a Catalunya).

Per últim, dels 2 expedients presentats a la Direcció General de Relacions Laborals i Qualitat¹⁰ en el Treball, els 2 han estat d'extinció (1,90% sobre el total d'expedients presentats a Catalunya).

En el quadre següent es pot observar els expedients en atenció a la seva distribució territorial, treballadors afectats i tipus d'expedient:

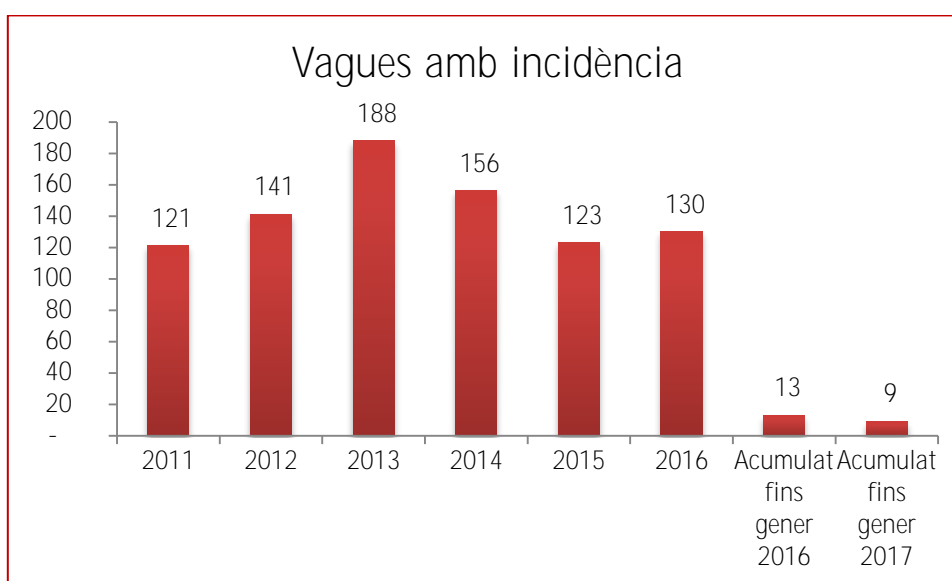
	TOTAL		SUSPENSIO		REDUCCIO		EXTINCIO	
	Expedients	Treballadors	Expedients	Treballadors	Expedients	Treballadors	Expedients	Treballadors
BARCELONA	72	947	37	660	16	73	19	214
GIRONA	14	161	9	116	4	30	1	15
LLEIDA	2	11	1	3	0	0	1	8
TARRAGONA	6	70	3	31	2	19	1	20
TERRES DE L'EBRE	9	-	5	-	4	-	0	-
DGRLQT	2	-	0	-	0	-	2	-
TOTAL	105	1189	55	810	26	122	24	257

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu.

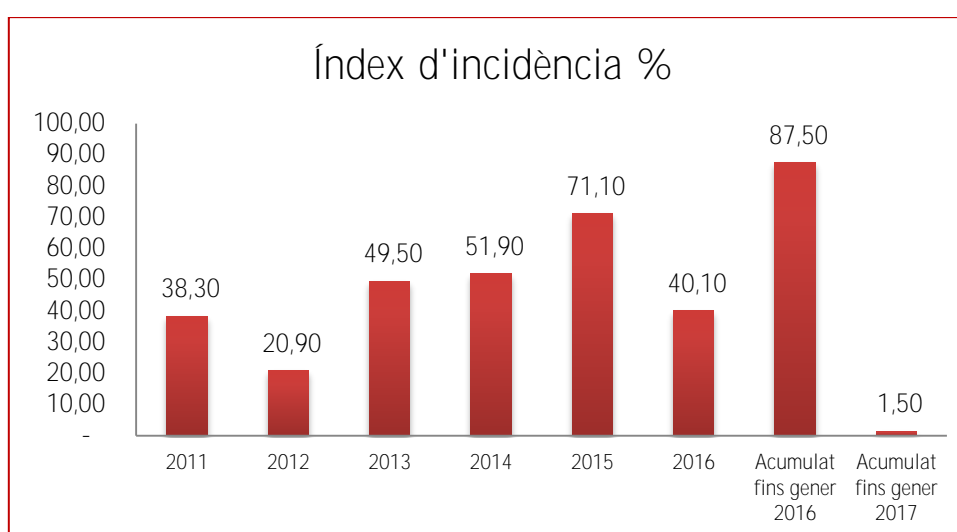
¹⁰ No es disposen de les dades de treballadors afectats.

2.5. CONFLICTIVITAT LABORAL

Segons les darreres dades publicades per l'Observatori del Treball i Model Productiu, a Catalunya s'han produït 9 vagues durant el mes de gener de 2017, amb un total de 1.121 treballadors participants i 1.576 jornades laborals perdudes, disminuint un 31% el nombre de vagues registrades (4 vagues menys respecte al mes de gener de 2016), tanmateix, disminueix tant el nombre de jornades perdudes en un -84% (8.598 jornades perdudes menys) com el nombre de treballadors participants (-67%) i per tant, l'índex d'incidència¹¹ (dels 75.015 treballadors convocats han participat 1.121) del mes de gener passa del 87,5% al 2016, al 1,5% al 2017.

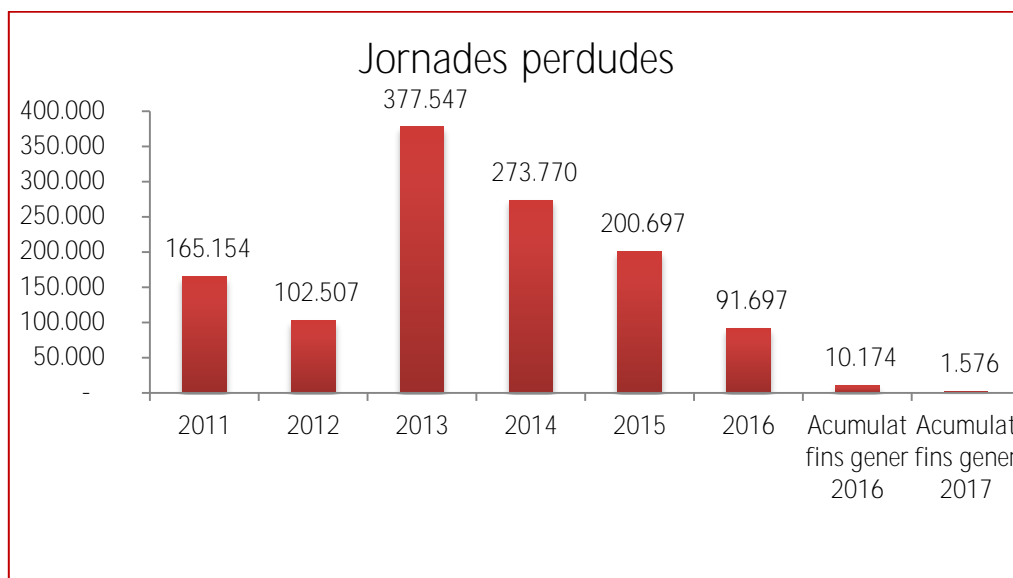

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu.

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu.

¹¹ Índex d'incidència=t treballadors participants/plantilla convocada*100

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu.

Durant el mes de gener, el total de les vagues es van produir en el sector serveis, sent l'activitat econòmica que major índex d'incidència va tenir el transport terrestre i per canonades amb un 95,9% d'índex. A la resta de sector no s'ha registrat cap convocatòria de vaga durant el mes de gener de 2017.

Quant a la motivació de la vaga, els principals motius de les vagues són impagament de salaris (4 vagues), l'incompliment d'acords o normes legals (2 vagues), seguit per conflictes derivats del procés de negociació de la negociació col·lectiva (1), interpretació de clàusules de conveni (1) i per altres mesures de política econòmic-social (1).

45

Segons l'àmbit territorial, durant el mes de gener, a la província de Barcelona van produir-se 9 vagues, a Girona 1 vaga, a Lleida 1 vaga i a Tarragona 1 vaga.

Respecte el mateix període de 2016, a Barcelona han disminuït un 10%, a Girona un -75%, a Lleida no hi ha hagut variació i a Tarragona un -75%.

2.6. RESOLUCIÓ EXTRAJUDICIAL DE CONFLICTES

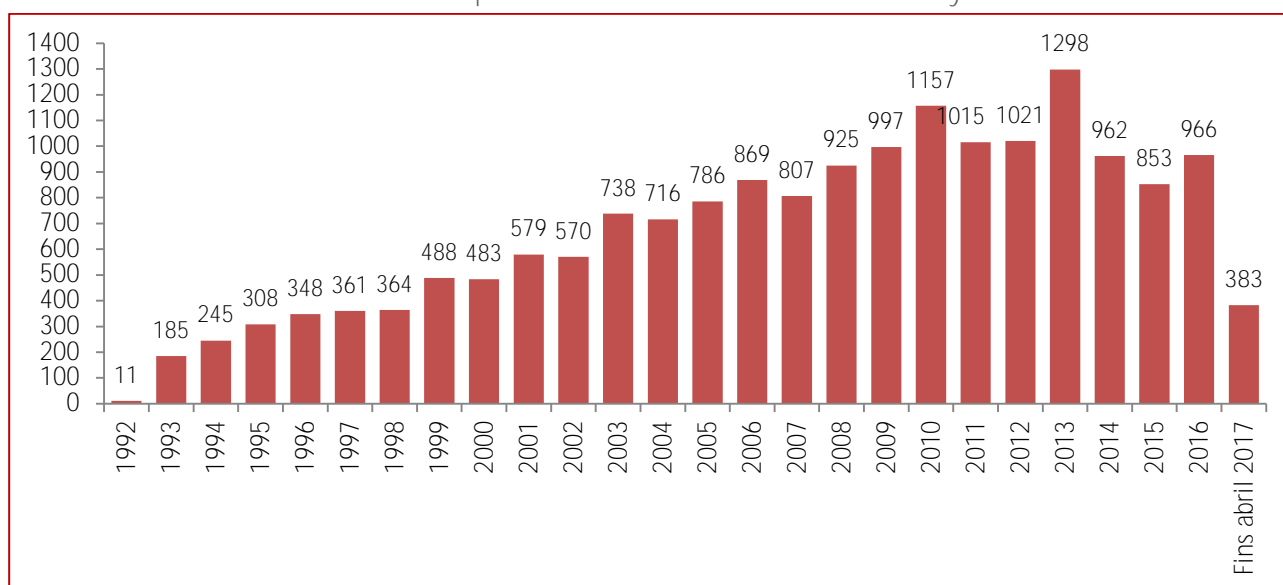
2.6.1. Tribunal Laboral de Catalunya

Segons les dades del Tribunal Laboral de Catalunya, en els primers quatre mesos de l'any 2017 s'han presentat un total de 383 expedients, dels quals 6 han sigut arbitratge, 278 conciliacions i 99 mediacions.

CATALUNYA Gener – abril 2017	NÚMERO		EMPRESES AFECTADES	TREBALLADORS AFECTATS
EXPEDIENTS PRESENTATS	383		468	71.090
ARBITRATGES	6	1,57%	6	1.512
CONCILIACIONS/MEDIACIONS	377	98,43%	462	69.578
TRAMITACIONS EFECTIVES	324	85,94%	406	65.407
Amb avenença	166	51,23%	226	27.965
Avenença Parcial	2	0,62%	2	900
Sense avenença	156	48,15%	178	36.542
TRAMITACIONS NO EFECTIVES	53	14,06%	56	4.171
Intentat sense efecte	38	71,70%	41	1.523
Desistits	5	9,43%	5	277
Arxiu	10	18,87%	10	2.371

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades del Tribunal Laboral de Catalunya

Evolució Expedients Tribunal Laboral de Catalunya

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades del Tribunal Laboral de Catalunya

Interanualment, el total d'expedients s'ha incrementat en un 12,65%, registrant-se un increment en tots els tipus de procediment, llevat en les conciliacions arbitratges que s'ha produït una reducció (7 expedient menys que suposa una variació del -2,46%). En aquest sentit, s'han incrementat els

arbitratges en un 200% i les mediacions en un 86,79%.

CATALUNYA 01/01 a 30/04	TOTAL	ARBITRATGES	CONCILIACIONS	MEDIACIONS
2017	383	6	278	99
2016	340	2	285	53
DIFERÈNCIA	43	4	-7	46
%	12,65%	200%	-2,46%	86,79%

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades del Tribunal Laboral de Catalunya

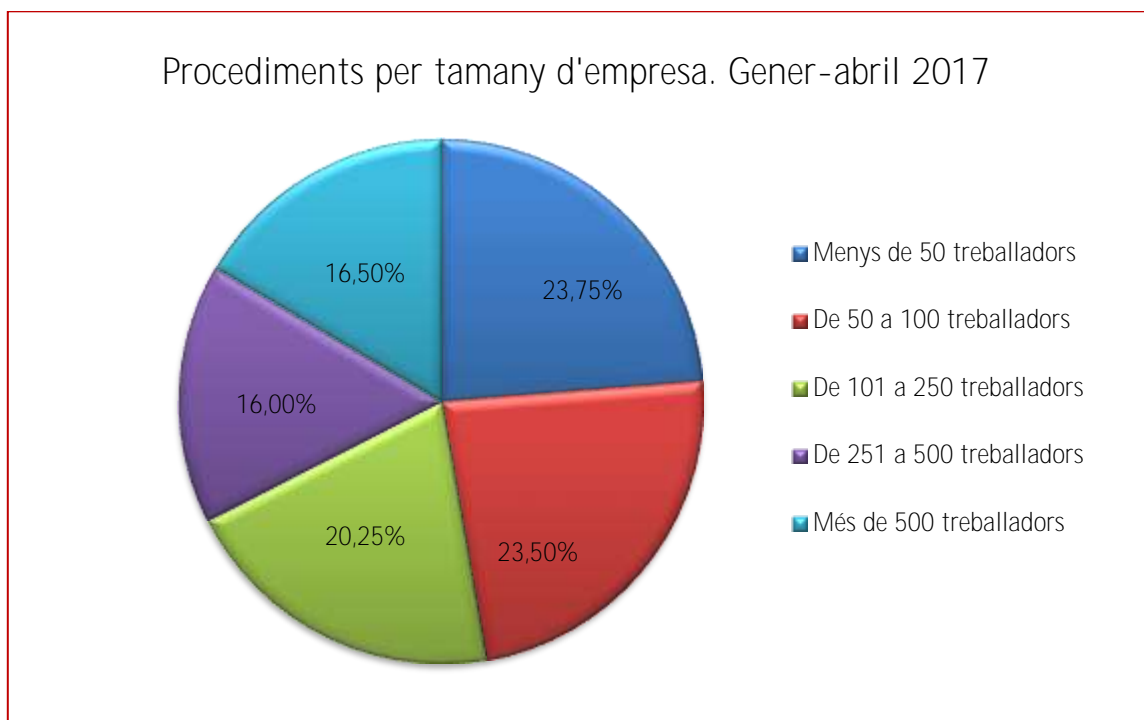
En atenció a la causa al·legada, destacar que el 23,68% ha sigut per qüestions salarials, seguides per conflictes per jornada/calendari/vacances amb un 19,67%, l'incompliment de Conveni Col·lectiu/pacte d'empresa 7,29% i acomiadaments objectius amb un 7,10%.

TIPUS PROCEDIMENT GENER-ABRIL 2017 ¹²	
Salari	130 23,68%
Jornada/calendari/vacances	108 19,67%
Incompliment Conv. Col/pacte empresa	40 7,29%
Acomiadaments objectius	39 7,10%
Negociació col·lectiva-pacte empresa	35 6,38%
Drets sindicals	26 4,74%
Modificació substancial de les condicions de treball	20 3,64%
Interpretació /aplicació Conv. Col/pacte de empresa	20 3,64%
Organització del treball	17 3,10%
Categoria professional	17 3,10%
Salut laboral	16 2,91%
Vaga	16 2,91%
Drets socials	16 2,91%
Incapacitat Temporal	8 1,46%
Contractació	6 1,09%
Incompliment acords/laudes TLC	3 0,55%
Subrogació	3 0,55%
Infraccions i sancions	2 0,36%
Acomiadaments col·lectius/plurals	2 0,36%
Formació professional	2 0,36%
Altres causes laborals	23 4,19%

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades del Tribunal Laboral de Catalunya

¹² La suma de la totalitat dels expedients per raó de la causa és superior al nombre d'expedients total del període referenciat degut a que un mateix expedient pot haver sigut comptabilitzat més d'un cop si el mateix té com a objecte més d'una matèria.

Pel que fa a la dimensió de l'empresa, el 23,75% es correspon a empreses de menys de 50 treballadors, el 23,50% a empreses de 50 a 100 treballadors, el 20,25% a empreses de 101 a 250 treballadors, el 16% empreses de 251 a 500 treballadors i, per últim, el 16,50% empreses de més de 500 treballadors.

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades del Tribunal Laboral de Catalunya

Per raó del sector productiu, el 57% dels expedients s'han donat en el sector terciari (219 expedients), el 42% en el secundari (162 expedients) i el 1% en el primari (2 expedients). Per branques d'activitat podem destacar que el major nombre de procediments han sigut en l'àmbit del metall (21% amb 82 expedients), seguit de sanitat (14% amb 53 expedients), transports (13% amb 51 expedients) i químiques (10% amb 39 expedients).

A nivell de vagues, de gener a abril, s'han desconvocat un total de 7 vagues, amb un total de 25.898 hores desconvocades i amb un valor d'hores mensual desconvocades de 397.793,28 euros¹³.

Segons l'àmbit territorial, durant el període gener-abril, a Barcelona s'han presentat un total de 346 expedients, dels quals 6 han sigut arbitratges, 261 conciliacions i 79 mediacions.

Interanualment, el total d'expedients s'ha incrementat en un 18,09% (53 expedients), registrant-se un increment en els arbitratges, les conciliacions i mediacions. En aquest sentit, els arbitratges s'han incrementat en un 200%, les conciliacions s'han incrementat en un 6,97%, i les mediacions han augmentat en un 68,09%.

¹³ Cost salarial per hora, per Comunitat Autònoma. INE

A Girona, durant el període gener-abril s'han presentat un total de 12 expedients, dels quals 7 han sigut conciliacions i 5 mediacions.

Interanualment, el total d'expedients han disminuït respecte el mateix període del 2016, en 8 expedients (-40%). Les conciliacions s'han reduït en un 65% (13 menys) i les mediacions s'han incrementat en un 100% (5).

A Lleida, durant el període gener-abril, s'han presentat un total de 3 expedients, dels quals 2 han sigut conciliacions i 1 mediació.

Interanualment, el total d'expedients ha disminuït en un 57,14%, atès que s'han presentat 4 procediments menys. Concretament s'han presentat 4 conciliacions menys (-66,66%).

A Tarragona, durant el període gener-abril, s'han presentat un total de 22 expedients, dels quals 8 han sigut conciliacions i 14 mediacions.

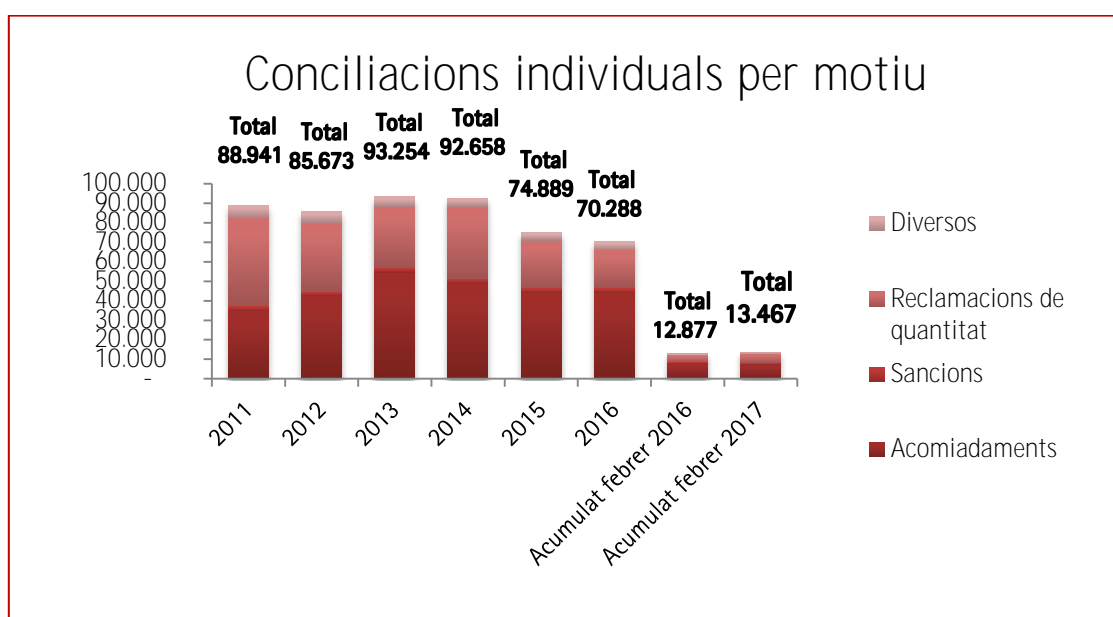
Interanualment, el total d'expedients s'han incrementat en un 10%, havent disminuït el nombre de conciliacions en un 46,67% (7 menys), i incrementant-se les mediacions en un 180% (9 mes).

2.6.2. Servei de Mediació, Arbitratge i Conciliació (SMAC)

a) Conciliacions individuals

49

Fins al mes de febrer de 2017, s'han produït 13.467 conciliacions individuals a Catalunya, un 4,6% més respecte al mateix mes de l'any 2016, que hi van haver 12.877 conciliacions individuals.

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu.

Segons la forma d'acabament, del total de 13.467 conciliacions, 5.073 han estat amb avenença, per contra, 4.876 han estat sense avenença. A més, 2.842 conciliacions han acabat intentades sense efecte, 315 s'han considerat no presentades i 361 desistides i altres.

A continuació, es mostra un quadre de l'evolució del nombre total de conciliacions i la forma d'acabament entre el període 2011-2017:

Període	Acomiadaments	Sancions	Reclamacions de quantitat	Diversos	TOTAL
2011	34.871	2.799	44.930	6.341	88.941
2012	42.515	2.456	34.830	5.872	85.673
2013	54.576	2.624	31.042	5.012	93.254
2014	48.904	2.622	36.529	4.603	92.658
2015	44.284	2.451	24.399	3.755	74.889
2016	44.297	2.343	19.527	4.121	70.288
Acumulat febrer 2016	8.235	360	3.509	773	12.877
Acumulat febrer 2017	7.800	343	4.725	599	13.467

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu.

Pel que fa a les quantitats acordades fins al mes de febrer de 2017 es van acordar un total de 115.922.142 euros, dels quals la part més gran correspon a conciliacions derivades d'acomiadaments (113.908.471,42 euros). Respecte a l'any anterior, ha disminuït un 16,4% les quanties acordades en conciliacions individuals.

Per demarcació territorial, a la província de Barcelona fins al mes de febrer van haver-hi 11.082 conciliacions individuals, el que suposa un increment del 4,8% respecte el mateix període de l'any anterior del nombre de conciliacions.

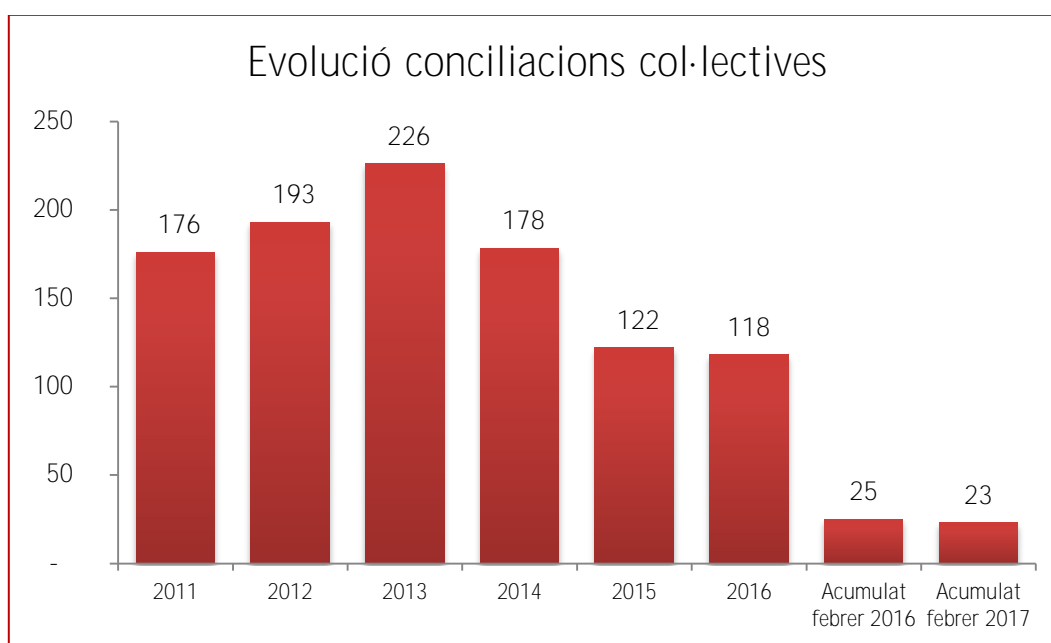
A la província de Girona, van haver-hi 849 conciliacions individuals, en comparació a l'any anterior, s'ha produït una reducció del 10,4%.

A Lleida, van haver-hi 463 conciliacions individuals, augmentant el nombre de conciliacions un 2,2%.

Per últim, a la província de Tarragona, van produir-se 1.073 conciliacions individuals, el que suposa un 18,82% més.

a) Conciliacions col·lectives

L'Estadística de Conciliacions Laborals de l'Observatori del Treball i Model Productiu, estima que fins el mes de febrer de 2017, van haver-hi 23 conflictes col·lectius en el Servei de Mediació, Arbitratge i Conciliació, fet que suposa una variació del -8,0% respecte a l'any anterior (2 conflictes menys).

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu.

Els 23 conflictes col·lectius, van afectar en total a 25 empreses i a 8.414 treballadors. Amb una variació interanual del -3,8% i del 13% respectivament.

Període	Conflictes col·lectius	Empreses afectades	Treballadors afectats
2011	176	196	68.867
2012	193	207	134.831
2013	226	16.038	404.127
2014	178	190	68.379
2015	122	124	114.979
2016	118	126	65.182
Acumulat febrer 2016	25	26	7.449
Acumulat febrer 2017	23	25	8.414
Variació Interanual	-8,0	-3,8%	13,0%

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades de l'Observatori del Treball i Model Productiu.

Segons l'àmbit territorial, a Barcelona fins al mes de febrer de 2017 s'han produït 19 conflictes col·lectius, amb 16 empreses afectades i 7.107 treballadors afectats.

A la província de Girona han estat 3 els conflictes col·lectius fins al mes de febrer, 3 les empreses afectades i 1.193 els treballadors afectats.

A Lleida no s'ha produït cap conflicte col·lectiu durant aquest període.

Per últim, a Tarragona s'han produït 4 conflictes col·lectius, que han afectat a 6 empreses i a 114 treballadors.

Per sectors econòmics, del total de 23 conflictes col·lectius fins al mes de febrer, 12 s'han produït en el sector serveis, 10 en la indústria i 1 en agricultura.

2.7 ESTUDI SOBRE NEGOCIACIÓ COL·LECTIVA. ULTRAACTIVITAT I ESTRUCTURA PROFESSIONAL, MOBILITAT I PROMOCIÓ PROFESSIONAL.

2.7.1 Introducció

Foment del Treball Nacional ha elaborat un estudi de la negociació col·lectiva, en el que s'analitza la regulació de diferents matèries en els Convenis Col·lectius. Concretament s'han analitzat la totalitat dels Convenis Col·lectius sectorials que són d'aplicació a Catalunya, és a dir, un total de 219 Convenis Col·lectius, dins dels quals s'inclouen els d'àmbit estatal, d'àmbit autonòmic (Catalunya) i d'àmbit provincial (Barcelona, Girona, Lleida o Tarragona).

En el present Informe s'han analitzat dos blocs de matèries: ultraactivitat i estructura professional, mobilitat i promoció.

En relació a la ultraactivitat s'ha analitzat com ha evolucionat la regulació de la mateixa en la negociació col·lectiva, tenint en compte la modificació legislativa que va haver amb la Reforma Laboral de l'any 2012.

La reforma de la ultraactivitat és un dels punts més rellevants i positius de la Reforma Laboral. La Negociació Col·lectiva estava anquilosada quant a modernització de continguts, com a conseqüència de la ultraactivitat indefinida. Això a la pràctica implicava que una de les parts podia eternitzar i petrificar els continguts dels convenis, sense que es pogués adaptar els mateixos a cada conjuntura i realitat.

Es va acusar la part empresarial que després de la Reforma Laboral bloquejaríem la negociació per a que els convenis decaiguessin. Les dades han demostrat tot el contrari. La finalitat de la limitació de la ultraactivitat no és la desaparició dels convenis col·lectius, sinó potenciar la seva renovació acordada, i amb això el diàleg social.

En segon lloc, en el present informe també s'ha analitzat el paper de la negociació col·lectiva en matèria d'estructura professional, mobilitat i promoció. El concepte flexibilitat va més enllà de la gestió del temps de treball i, incorpora altres elements com la contractació i l'ocupació, la mobilitat i la polivalència, les modificacions de les condicions de treball, i el salari, entre d'altres, que necessàriament s'interrelacionen, ja que l'aplicació de models d'organització d'empresa més flexible requereix un tractament integral.

Tal i com es va acordar en el darrer Acord Interprofessional de Catalunya, la Negociació Col·lectiva sectorial i d'empresa ha de fer una actualització permanent de l'organització professional dels Convenis Col·lectius per tal d'adaptar-la als canvis en l'organització del treball. Han de regular-se les noves realitats professionals emergents, les noves funcions, drets i deures professionals de les noves activitats. També, els canvis generats per la innovació tecnològica en les professions i llocs de treball. Els sistemes de classificació professional basats en grups professionals han demostrat ser un factor positiu en la modernització de l'organització professional.

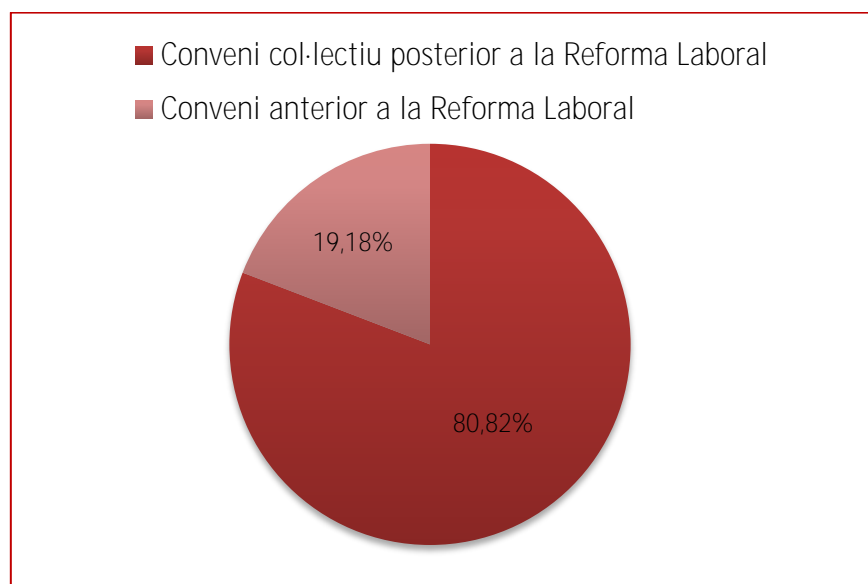
Així mateix, els sistemes de valoració de llocs de treball, amb plenes garanties d'objectivitat i de neutralitat, són un instrument imprescindible per a una eficient organització del treball.

2.7.2 Ultraactivitat

De conformitat a l'Art. 86.3, paràgraf segon de l'Estatut dels Treballadors "Si, un cop transcorregut un any des de la denúncia del conveni col·lectiu, no s'ha acordat un nou conveni o dictat un laude arbitral, el conveni col·lectiu perd vigència, llevat que hi hagi pacte en contra, i s'aplica, si n'hi ha, el conveni col·lectiu d'àmbit superior que sigui aplicable."

Tal i com s'ha exposat anteriorment, aquest article va ser objecte de modificació com a conseqüència de la Reforma Laboral, per això en el present estudi, entre d'altres qüestions, s'ha analitzat la regulació de la ultraactivitat tant dels Convenis anteriors a la Reforma com els posteriors, així com, les modificacions en el clausulat dels Convenis en quant a la regulació de la ultraactivitat.

Del total de Convenis analitzats, el 80,82% són posteriors a la reforma, i la resta, és a dir, el 19,18% anteriors¹⁴.

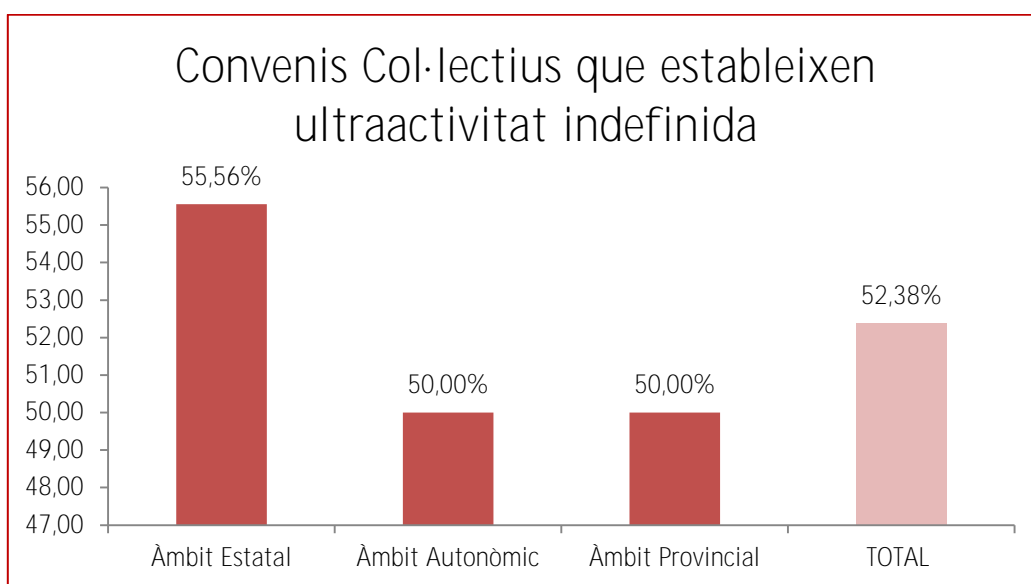

Font: Estudi propi sobre Negociació Col·lectiva.

Del 19,18% Convenis anteriors a la Reforma, el 8,22% són d'àmbit estatal, el 3,65% d'àmbit autonòmic i la resta, és a dir, el 7,31% d'àmbit provincial.

El 52,38% Convenis anteriors a la Reforma estableixen la ultraactivitat indefinida. Per àmbit territorial, les dades són molt similars, ja que el 55,56% dels Convenis Estats, i el 50% dels autonòmics i provincials recullen una clàusula d'ultraactivitat indefinida.

¹⁴ En l'elaboració del present estudi s'ha considerat com a Conveni anterior a la Reforma aquell publicat amb anterioritat a febrer de 2012.

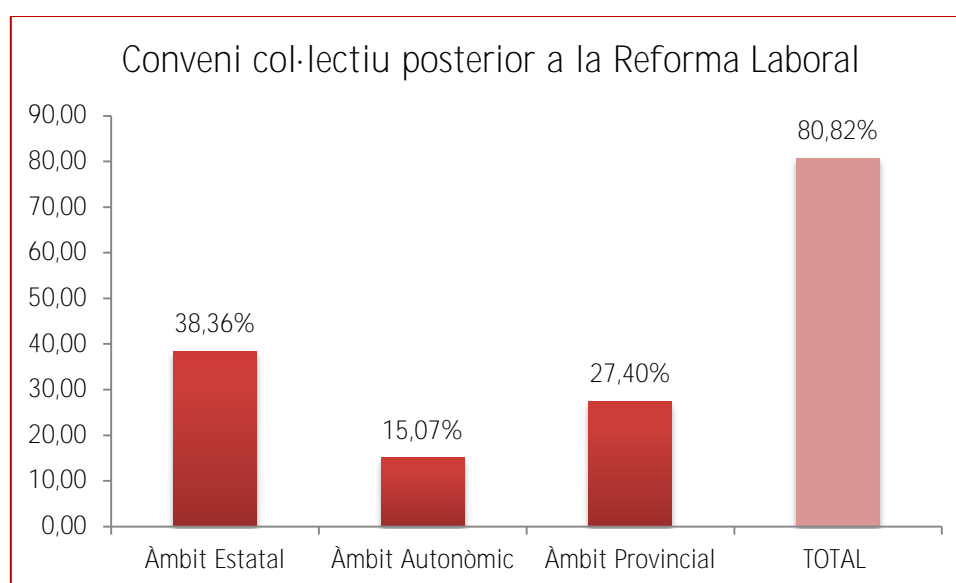

Font: Estudi propi sobre Negociació Col·lectiva.

De l'anàlisi dels Convenis es pot observar com únicament el 4,76% dels Convenis anteriors a la reforma preveu la possibilitat adreçar-se als òrgans o procediments de solució extrajudicial de conflicte (tal i com està previst en l'Art. 86.3 de l'Estatut dels Treballadors). Respecte cada àmbit territorial, aquests acords són únicament presents en els convenis d'àmbit estatal (11,11%) on es preveu la possibilitat d'acudir al Sistema Interconfederal de Mediació i Arbitratge (SIMA). En l'àmbit provincial i l'autonòmic no s'ha trobat regulat aquest tipus de pacte.

55

Dels Convenis posteriors a la Reforma Laboral¹⁵, el 38,36% són d'àmbit estatal, el 15,07% autonòmics i el 27,40% d'àmbit provincial.

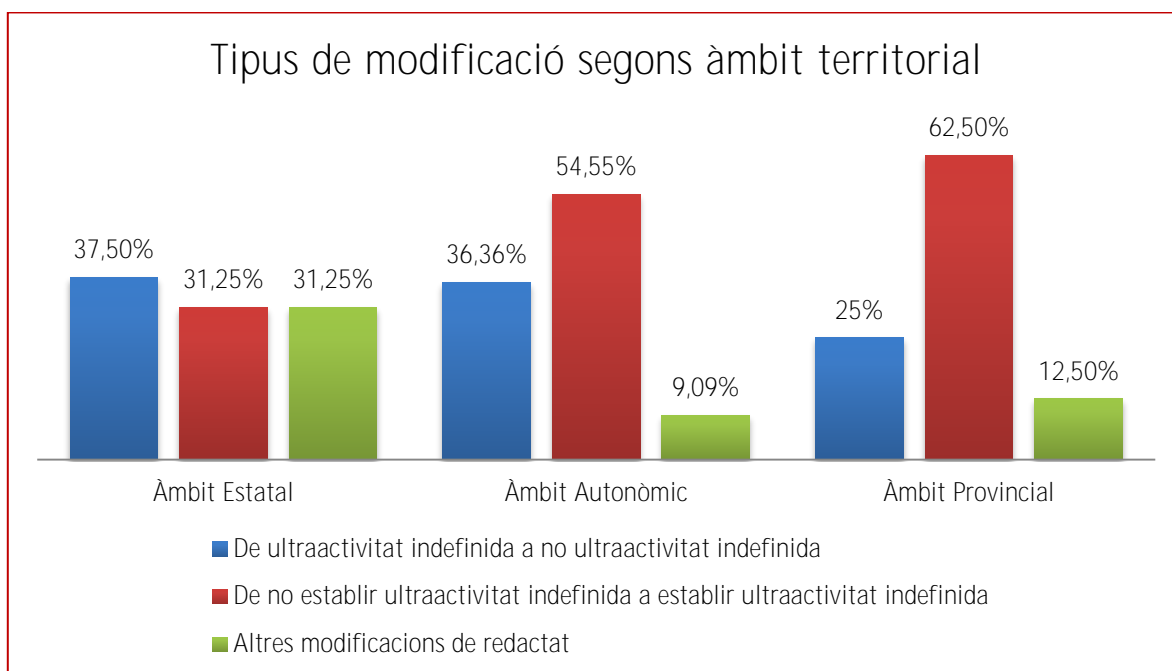

Font: Estudi propi sobre Negociació Col·lectiva.

¹⁵ En l'elaboració del present estudi s'ha considerat com a Conveni anterior a la Reforma aquell publicat amb anterioritat a febrer de 2012.

Del total de Convenis posteriors a la Reforma, el 33,33% han modificat la redacció relativa a la regulació de la ultraactivitat, en el següent sentit:

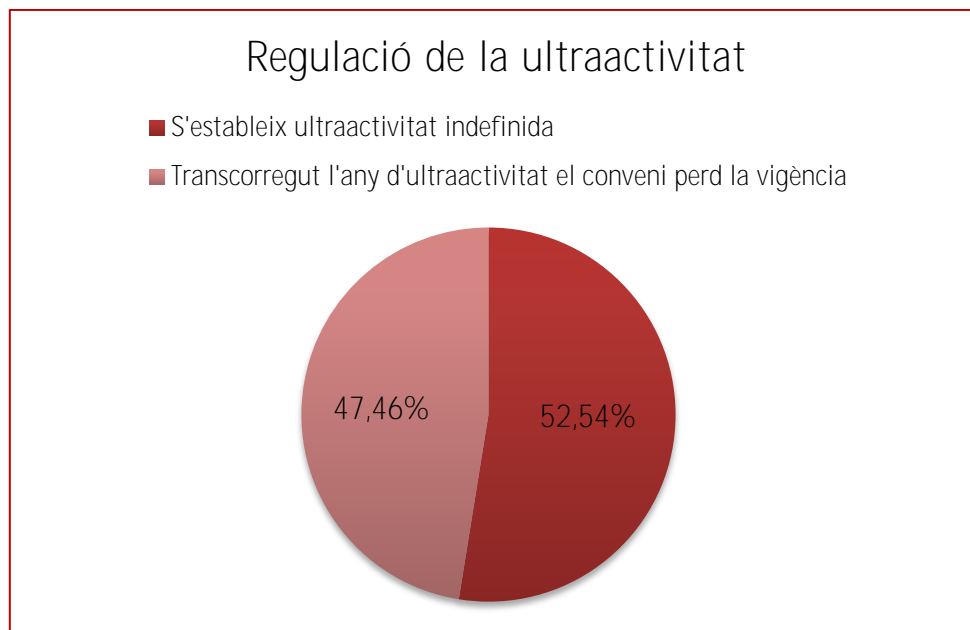
- El 33,90% dels Convenis han eliminat la clàusula segons la qual un cop denunciat el Conveni aquest mantindrà la seva vigència i aplicació plena, fins que no s'arribi a la signatura d'un nou conveni que el substitueixi. Pel que fa a l'àmbit territorial, les dades són similars, ja que el 37,5% dels Convenis Estatals, el 33,33% dels autonòmics i el 25% dels provincials, han modificat el clausulat del Conveni en aquest sentit.
- Per contra, el 44,07% del total de Convenis que han modificat la redacció relativa a la regulació de la ultraactivitat, ho han fet en el sentit contrari, és a dir, han establert ultraactivitat indefinida quan en l'anterior Conveni no ho tenien previst. En relació a la distribució geogràfica, és en l'àmbit provincial i autonòmic (amb el 62,50% i el 54,55% respectivament) on majoritàriament hi hagut aquestes modificacions, ja que en l'àmbit estatal són el 31,25% dels Convenis els que ho han modificat en el sentit expressat.
- Per últim, la resta, és a dir, el 22,03% dels Convenis han sofert modificacions en la regulació relativa a la ultraactivitat en un sentit diferent als anteriorment exposats (per exemple, ampliació del període). En aquest sentit, el 31,25% són Convenis estatals, el 9,09% autonòmics i el 12,50% provincials.

Font: Estudi propi sobre Negociació Col·lectiva.

Al marge de les modificacions anteriorment indicades, el resultat final és que el 52,54% del total de Convenis posteriors a la reforma estableixen ultraactivitat indefinida, i el 47,46% estableixen que un cop finalitzada la vigència inicial pactada (o possibles pròrrogues) decau el Conveni.

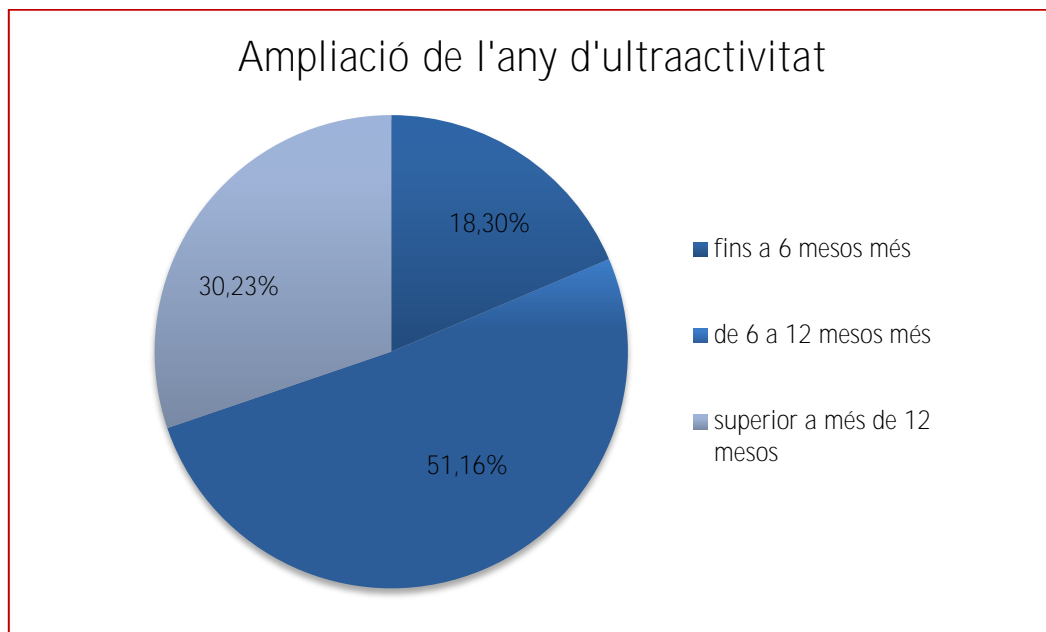
Font: Estudi propi sobre Negociació Col·lectiva.

Segons l'àmbit territorial, del total de Convenis posteriors a la reforma que estableixen ultraactivitat indefinida aquesta apareix de forma similar als convenis d'àmbit estatal (53,57%), d'àmbit autonòmic (48,48%) i d'àmbit provincial (53,33%).

En relació, als Convenis que no preveuen ultraactivitat il·limitada, representen el 46,43% en l'àmbit estatal, el 51,52% en l'àmbit autonòmic i el 46,67% en els provincials.

Un altre aspecte que ha sigut objecte d'estudi, ha sigut l'anàlisi d'aquells Convenis posteriors a la Reforma que les parts negociadores han pactat un període de pròrroga del Conveni superior a l'any establert legalment. En aquest sentit, el 24,29% dels Convenis preveu l'ampliació del període d'ultraactivitat (a nivell territorial: 30,95% dels convenis col·lectius estatals, el 21,21% dels autonòmics i el 16,67% dels provincials):

- El 18,30% preveu una ampliació addicional de fins a 6 mesos.
- El 51,16% preveu una ampliació **addicional** d'entre 6 i 12 mesos.
- El 30,23% preveu una ampliació addicional superior a 12 mesos.

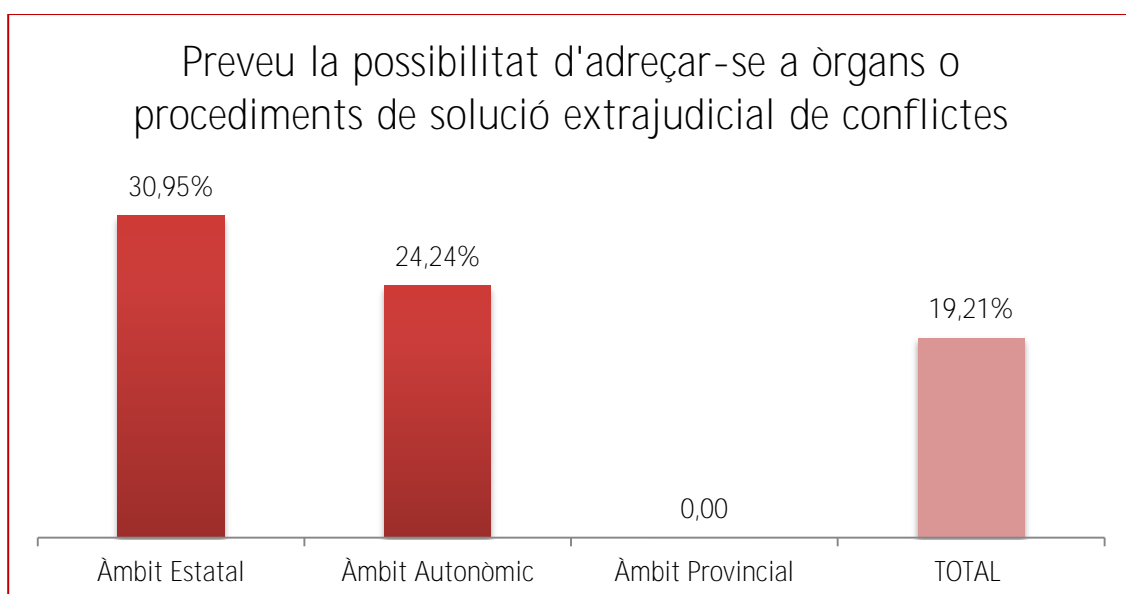

Font: Estudi propi sobre Negociació Col·lectiva.

Per últim, el 19,21% dels Convenis posteriors a la reforma preveu la possibilitat de recórrer als òrgans o procediments de solució extrajudicial de conflicte (segons l'àmbit territorial aquesta previsió es troba únicament en els Convenis estatals -30,95%- i en els autonòmics -24,24%-), i concretament:

- El 62,50% dels Convenis autonòmics estableix la possibilitat adreçar-se al Tribunal Laboral de Catalunya, el 12,50% al Consell de Relacions Laborals de Catalunya, i el 25% tant al Tribunal Laboral de Catalunya com al Consell de Relacions Laborals.
- Dels Convenis estatals que recullen aquest tipus de clàusula el 96,15% es remeten al Sistema Interconfederal de Mediació i Arbitratge.

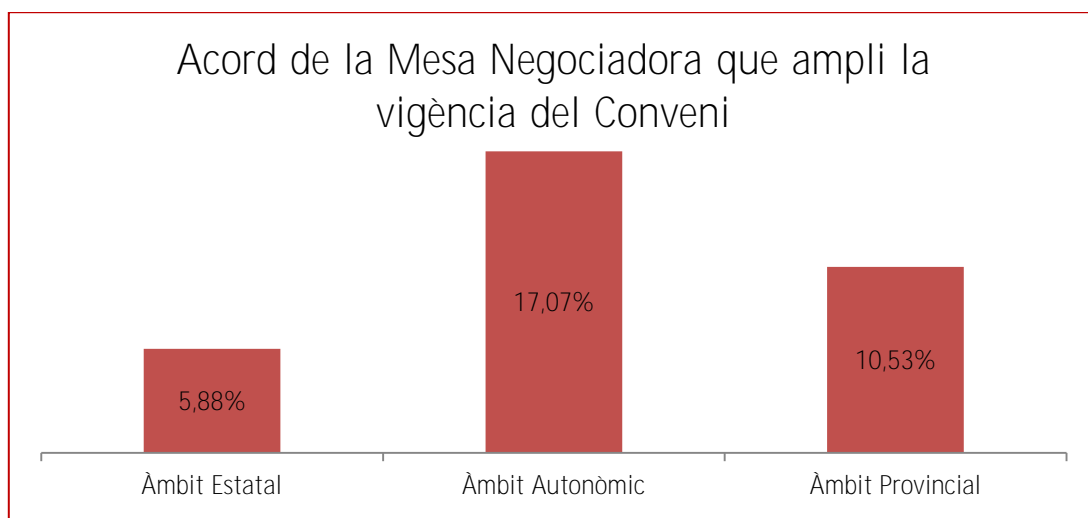
58

Font: Estudi propi sobre Negociació Col·lectiva.

Un altre aspecte analitzat ha sigut aquells supòsits en els que els negociadors han acordat en un moment posterior a la publicació del text del Conveni, ampliar la vigència del Conveni. En aquest sentit el 9,59% del total dels Convenis disposen d'un acord de la Mesa Negociadora.

Segons l'àmbit territorial, trobem que el 5,88% dels convenis d'àmbit estatal, el 17,07% dels d'àmbit autonòmic i el 10,53% dels provincials han incrementat la vigència mitjançant un acord d'ampliació de la ultraactivitat de la Mesa Negociadora.

Font: Estudi propi sobre Negociació Col·lectiva.

2.7.3 Estructura professional, mobilitat funcional, mobilitat geogràfica i promoció professional.

Classificació professional

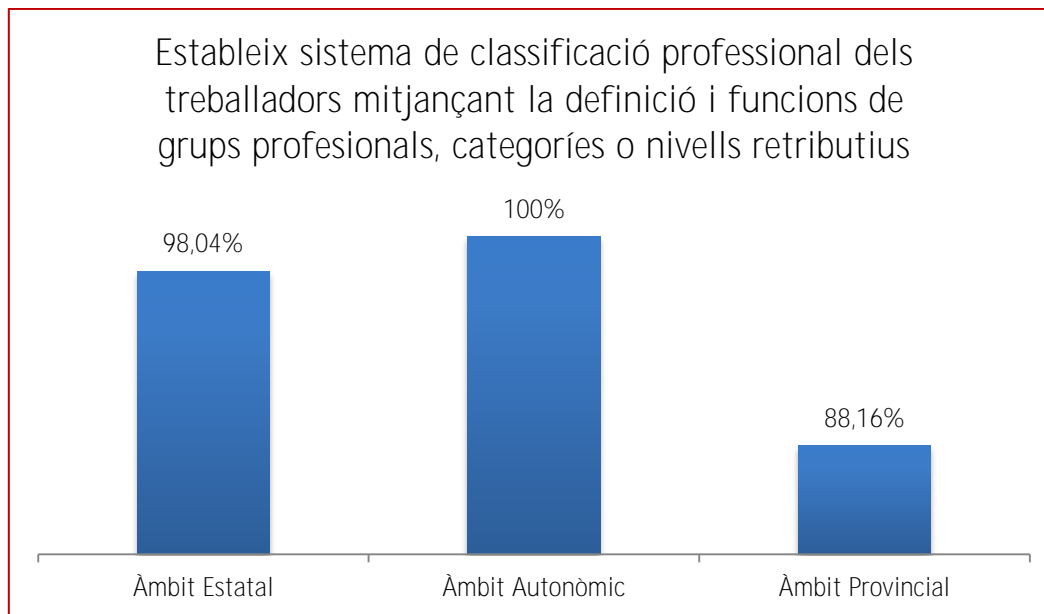
Amb la Reforma Laboral desapareix en el sistema de classificació professional de l'article 22 de l'Estatut dels Treballadors la referència a les "categories professionals". Per tant, el sistema de classificació professional dels treballadors haurà d'establir-se (per conveni o per acord) per mitjà de grups professionals. És a dir, s'estableix el "Grup professional" com a única referència del sistema de classificació professional.

En aquell moment els Convenis Col·lectius en vigor disposaven d'un any per adaptar el seu sistema de classificació professional.

La classificació professional mitjançant grups professionals contribueix a la millora de la competitivitat ja que facilita la mobilitat i polivalència funcional dins de cada grup atenent a les necessitats de les empreses.

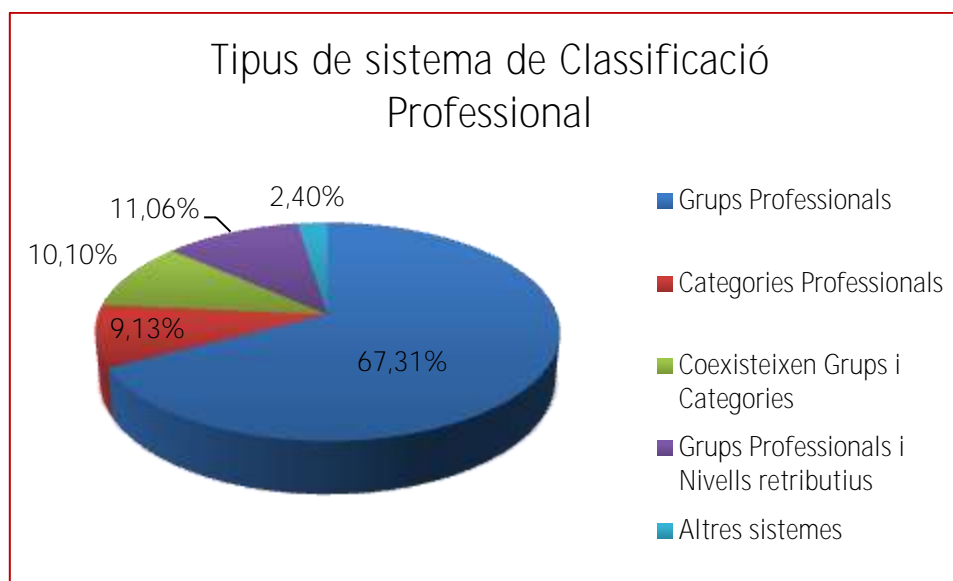
Del total de Convenis analitzats, el 94,98% estableixen un sistema de classificació professional mitjançant la definició i funcions de grups professionals, categories o nivells retributius. Segons

l'àmbit territorial, aquest tipus de classificació la trobem present en el 98,04% dels Convenis Estatals, en el 100% dels autonòmics i en el 88,16% dels provincials.

Font: Estudi propi sobre Negociació Col·lectiva.

De l'anàlisi dels Convenis es posa de manifest que d'aquells Convenis que tenen establert un sistema de classificació professional, majoritàriament estableixen un sistema de classificació professional basat en grups professionals (el 67,31% dels Convenis). Tot i així, en el 10,10% dels Convenis coexisteixen grups i categories, i en el 9,13% dels Convenis encara la classificació professional fa referència exclusivament a categories professionals, l'11,06% estableixen grups professionals i nivells retributius i un 2,40% tenen establerts altre tipus de sistemes.

Font: Estudi propi sobre Negociació Col·lectiva.

A nivell territorial, dels Convenis estatals que estableixen un sistema de classificació professional:

- El 75% estableixen grups professionals.
- El 5% categories professionals.
- En el 10% coexisteixen grups i categories.
- En el 9% regulen grups professionals i nivells retributius.
- L'1% estableixen altres sistemes.

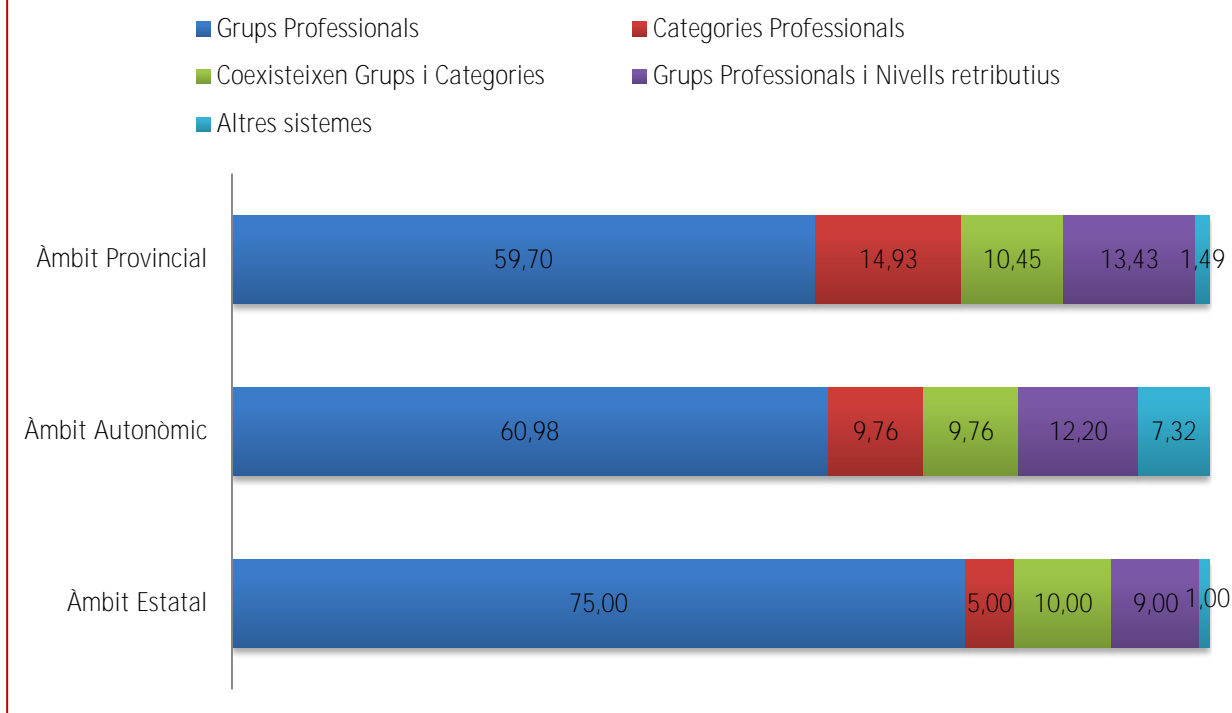
A nivell autonòmic dels Convenis que estableixen un sistema de classificació professional:

- El 60,98% estableixen grups professionals.
- El 9,76% categories professionals.
- En el 9,76% coexisteixen grups i categories.
- En el 12,20% regulen grups professionals i nivells retributius.
- El 7,32% estableixen altres sistemes.

A nivell provincial dels Convenis que estableixen un sistema de classificació professional:

- El 59,70% estableixen grups professionals.
- El 14,93% categories professionals.
- En el 10,45% coexisteixen grups i categories.
- En el 13,43% regulen grups professionals i nivells retributius.
- El 1,49% estableixen altres sistemes.

Sistema de classificació professional i àmbit territorial

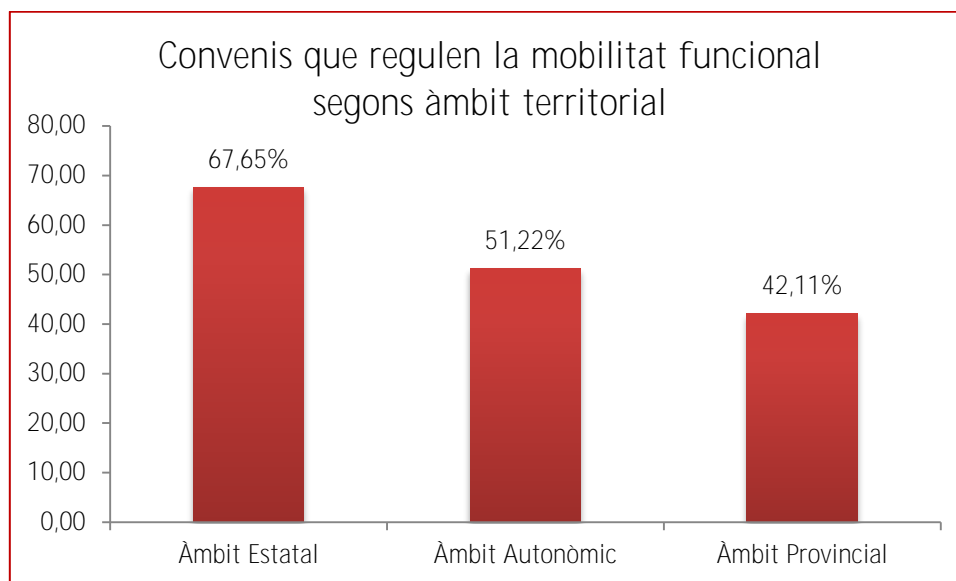
Font: Estudi propi sobre Negociació Col·lectiva.

De les dades resultants podem observar com majoritàriament la negociació col·lectiva pren com a referència els grups professionals. En 2007, segons l'Enquesta de CEOE de Negociació Col·lectiva, el sistema de classificació exclusivament en categories professionals apareixia en el 29%, el 13% establien grups professionals i el 63% dels Convenis analitzats establien simultàniament la classificació per grups i categories.

Mobilitat funcional

En l'Acord Interprofessional de Catalunya, les organitzacions signants, vam coincidir en la necessitat de potenciar la mobilitat funcional com a mecanisme de flexibilitat interna i d'adaptació per part de les empreses a situacions que ho requereixin. L'establiment de fórmules àgils de mobilitat funcional regulada pot constituir una alternativa als ajustos de plantilla. Així mateix, és important destacar la interrelació necessària amb la formació professional continuada.

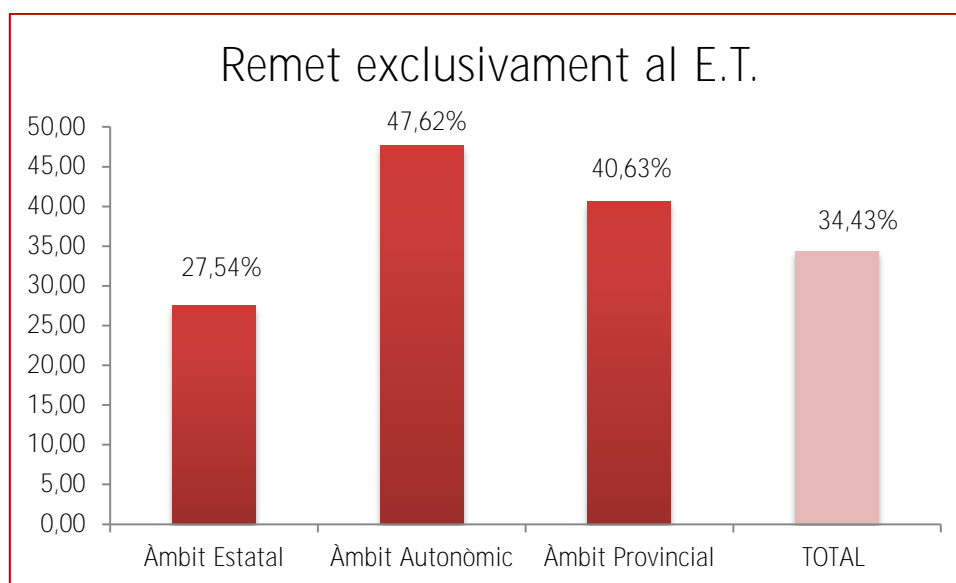
Del total de Convenis analitzats, el 55,71% regulen la mobilitat funcional. Segons l'àmbit territorial, aquesta regulació la trobem present en el 67,65% dels Convenis Estatals, en el 51,22% dels autonòmics i en el 42,11% dels provincials.

Font: Estudi propi sobre Negociació Col·lectiva.

En 2007, segons l'Enquesta de CEOE de Negociació Col·lectiva, el 36% dels Convenis analitzats regulaven la mobilitat funcional (el 25% en 1997).

De l'anàlisi realitzada es posa de manifest que d'aquells Convenis que regulen la mobilitat funcional, el 34,43% dels Convenis es remeten exclusivament a l'Estatut dels Treballadors. Segons l'àmbit territorial, remeten exclusivament al E.T el 27,54% dels estatals, el 47,62% dels autonòmics i el 40,63% dels provincials.

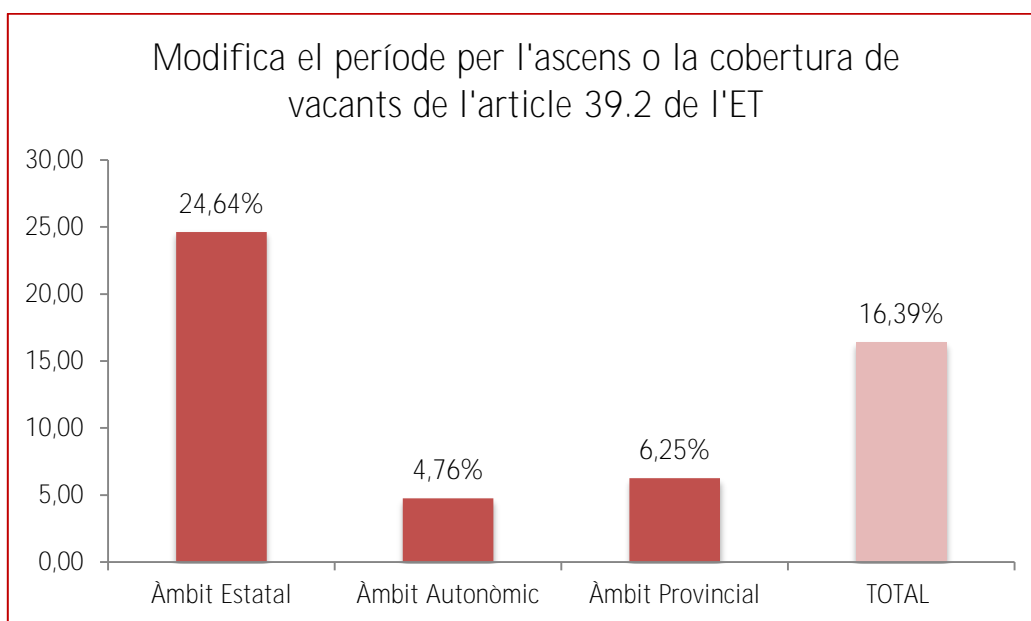
Font: Estudi propi sobre Negociació Col·lectiva.

Segons l'Enquesta de CEOE de Negociació Col·lectiva, en l'any 1998 aquesta remissió a l'Estatut dels Treballadors es trobava present en el 49% dels Convenis de sector analitzats, i en l'any 2007 s'havia reduït al 22%.

De conformitat a l'Art. 39.2 de l'Estatut dels Treballadors *"La mobilitat funcional per exercir funcions, tant superiors com inferiors, que no corresponen al grup professional només és possible si hi ha, a més, raons tècniques o organitzatives que la justifiquin i pel temps imprescindible per atendre-les. L'empresari ha de comunicar la seva decisió i les raons d'aquesta als representants dels treballadors.*

En cas que s'encomanin funcions superiors a les del grup professional per un període superior a sis mesos durant un any o a vuit mesos durant dos anys, el treballador pot reclamar l'ascens si a això no s'hi oposa el que disposa el conveni col·lectiu o, en tot cas, la cobertura de la vacant corresponent a les funcions per el treballador exerceix d'acord amb les regles en matèria d'ascensos aplicables a l'empresa, sens perjudici de reclamar la diferència salarial corresponent. Aquestes accions són acumulables. Contra la negativa de l'empresa, i amb l'informe previ del comitè o, si s'escau, dels delegats de personal, el treballador pot reclamar davant la jurisdicció social. Mitjançant la negociació col·lectiva es poden establir períodes diferents dels indicats en aquest article a l'efecte de reclamar la cobertura de vacants.

Tenint en compte la potestat que l'Estatut dels Treballadors atorga a la negociació col·lectiva per poder modificar els períodes referenciats, de l'anàlisi realitzada, sobre el total dels Convenis que regulen la mobilitat funcional, el 16,39% modifiquen el període per l'ascens o la cobertura de vacants establerts en l'Art. 39.2 de l'Estatut dels Treballadors. En relació a l'àmbit geogràfic, aquesta modificació la trobem majoritàriament en els Convenis Estatals (24,64%), ja que en els convenis autonòmics i provincials que regulen la matèria ho trobem present únicament en el 4,76% i 6,25% dels Convenis respectivament.

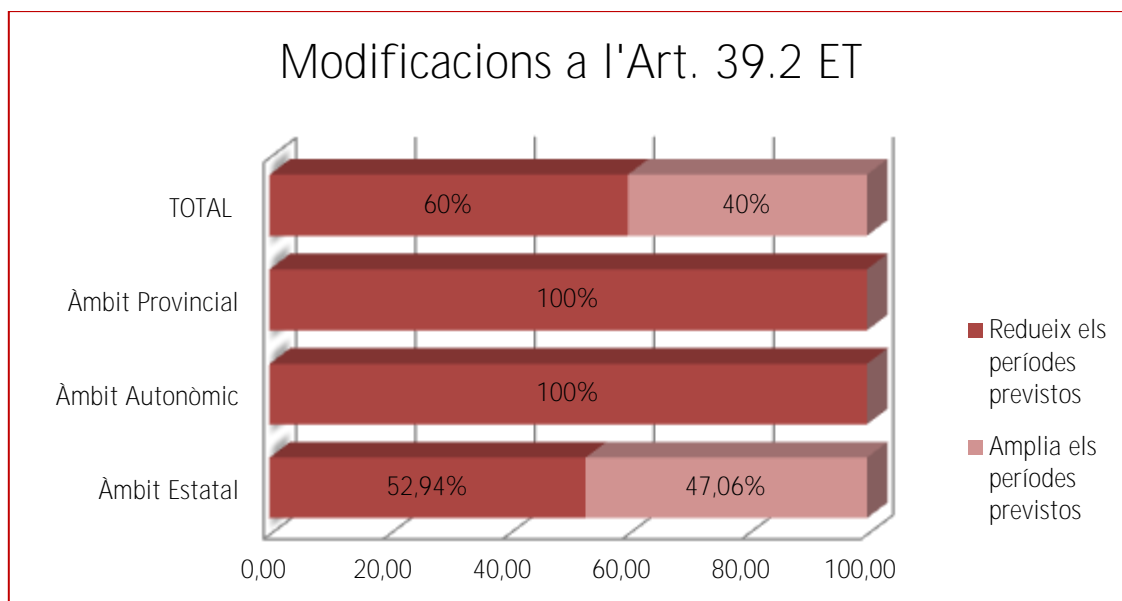

Font: Estudi propi sobre Negociació Col·lectiva.

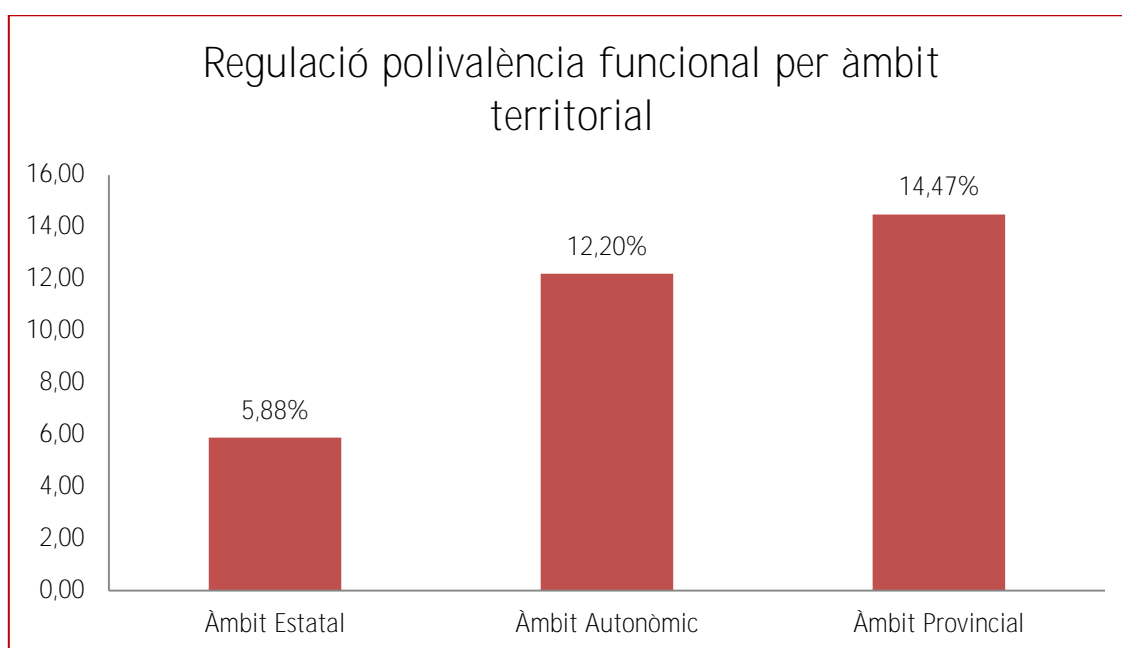
Pel que fa al tipus de modificació, el 60% dels Convenis que contempnen la mateixa redueixen els períodes previstos, i la resta, és a dir, el 40% els amplia. A nivell territorial:

- El 52,94% dels Convenis estatals els redueix i el 47,06% els amplia.
- I el 100% dels Convenis autonòmics i provincials amb referències a la matèria redueix els períodes previstos.

Font: Estudi propi sobre Negociació Col·lectiva.

En relació a la polivalència funcional, del total dels Convenis únicament el 10,05% regulen aquesta matèria, el 5,88% en l'àmbit estatal, el 12,20% dels autonòmics i el 14,47% dels provincials.

Font: Estudi propi sobre Negociació Col·lectiva.

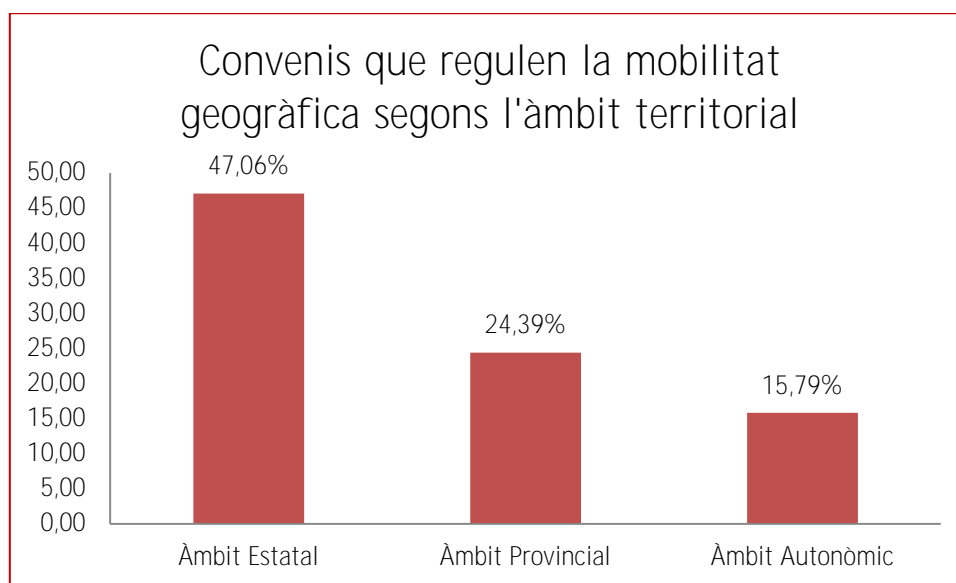
Segons l'Enquesta de CEOE de Negociació Col·lectiva, en l'any 2007 els pactes de polivalència estaven presents en el 12% dels Convenis analitzats.

Per últim, i pel que fa al supòsit de si els Convenis preveuen una retribució expressa pels supòsits de polivalència funcional, el 13,64% dels Convenis que regulen aquesta figura contempnen un plus o similar, sent únicament en els Convenis estatals que ho compensen (50% dels Convenis Estatals).

Mobilitat geogràfica

La mobilitat geogràfica és una qüestió àmpliament regulada normativament, tot i així, encara hi ha cert marge per a la negociació col·lectiva.

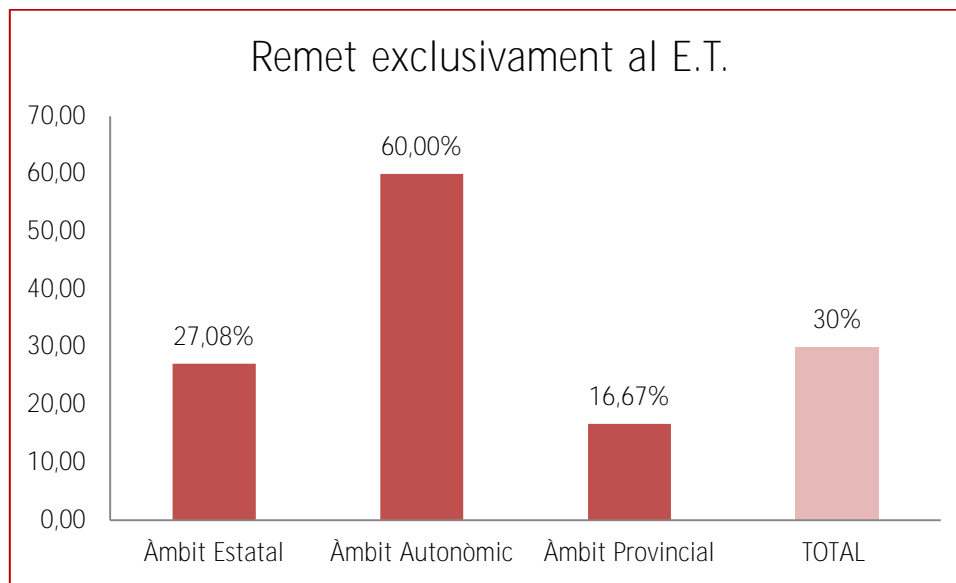
Del total de Convenis analitzats, únicament el 31,96% regulen la mobilitat geogràfica. Segons l'àmbit territorial, aquesta regulació la trobem present en el 67,65% dels Convenis Estatals, en el 51,22% dels autonòmics i en el 42,11% dels provincials.

Font: Estudi propi sobre Negociació Col·lectiva.

En 2007, segons l'Enquesta de CEOE de Negociació Col·lectiva, el 28% dels Convenis analitzats definien específicament i regulaven l'abast de la mobilitat geogràfica.

De l'anàlisi realitzada es posa de manifest que d'aquells Convenis que regulen la mobilitat geogràfica, el 30% es remeten exclusivament a l'Estatut dels Treballadors. El 27,08% dels d'àmbit estatal, el 60% dels d'àmbit autonòmic i el 16,67% dels provincials que regulen la mobilitat geogràfica remeten exclusivament al E.T.

Font: Estudi propi sobre Negociació Col·lectiva.

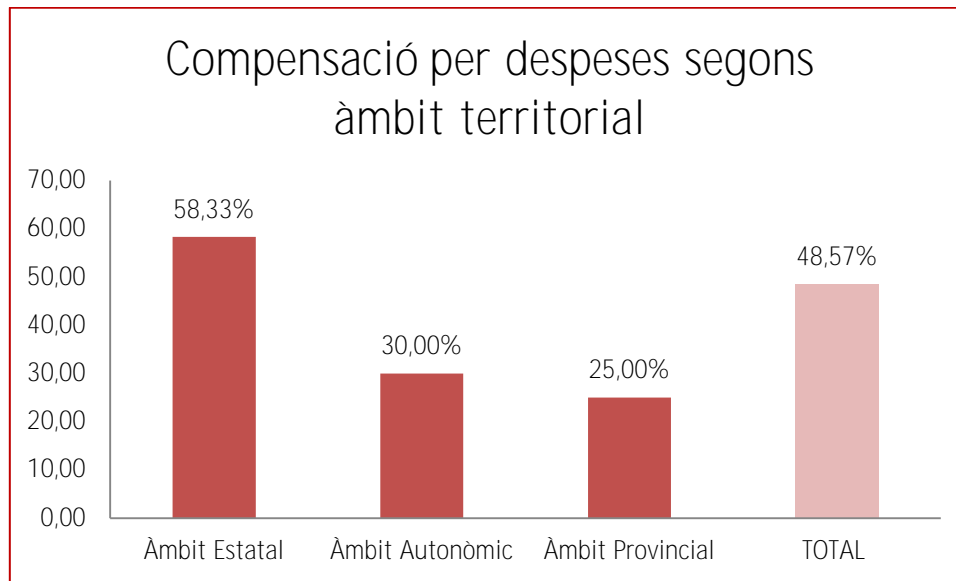
Segons l'Enquesta de CEOE de Negociació Col·lectiva, el 22% dels Convenis analitzats feien remissió expressa a l'Estatut dels Treballadors.

Del còmput global de Convenis que regulen la mobilitat geogràfica el 2,86% dels mateixos preveuen una indemnització superior a l'establerta legalment en el supòsit que el treballador opti per l'extinció del contracte davant la notificació de trasllat, sent tots ells d'àmbit estatal.

Si prenem en consideració l'Enquesta de CEOE de Negociació Col·lectiva, el 3% dels Convenis analitzats estableixen una indemnització superior.

L'art. 40 de l'Estatut dels Treballadors contempla un règim compensatori en el cas de trasllat que comprèn tant les despeses pròpies com les dels familiars a càrrec seu, en els termes que acordin les parts, i mai no pot ser inferior als límits mínims que estableixin els convenis col·lectius.

En aquest sentit, el 48,57% dels Convenis que tenen regulada la mobilitat geogràfica preveuen una compensació de les despeses ocasionades pel trasllat. En relació a aquesta compensació, ho trobem en el 58,33% dels Convenis Estatals, en el 30% dels autonòmics i en el 25% dels provincials.

Font: Estudi propi sobre Negociació Col·lectiva.

De conformitat a l'Art. 40.7 de l'Estatut dels Treballadors els representants legals dels treballadors tenen prioritat de permanència en els llocs de treball. Ara bé, mitjançant conveni col·lectiu o acord assolit durant el període de consultes es poden establir prioritats de permanència a favor de treballadors d'altres col·lectius, com ara treballadors amb càrregues familiars, majors d'una edat determinada o persones amb discapacitat.

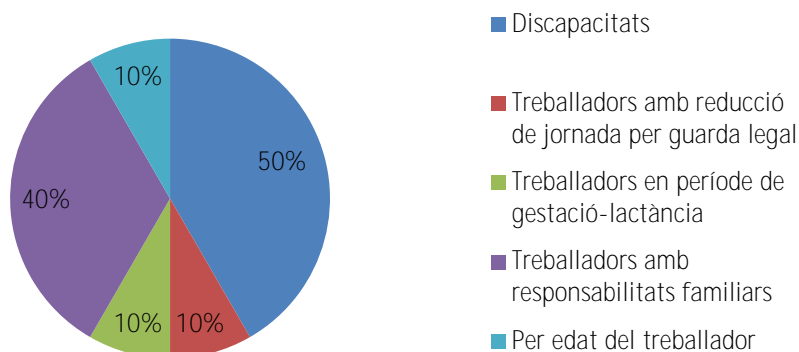
68

En aquest sentit, dels Convenis que regulen la mobilitat geogràfica, el 14,29% dels mateixos estableixen una prioritat de permanència a l'empresa diferent a la dels Representants Legals dels Treballadors. En relació a la mateixa ho trobem en el 18,75% dels Convenis Estatals i en el 8,33% dels provincials.

Pel que fa al col·lectiu respecte el qual s'estableix la prioritat anteriorment indicada:

- El 50% a favor del col·lectiu de discapacitats.
- El 10% a favor de treballadors amb reducció de jornada per guarda legal.
- El 10% a favor de treballadors en període de gestació o lactància
- El 40% a favor de treballadors amb responsabilitats familiars
- El 10% a favor de col·lectius en atenció a l'edat del treballador

Prioritat preferència segons col·lectiu de treballadors

Font: Estudi propi sobre Negociació Col·lectiva.

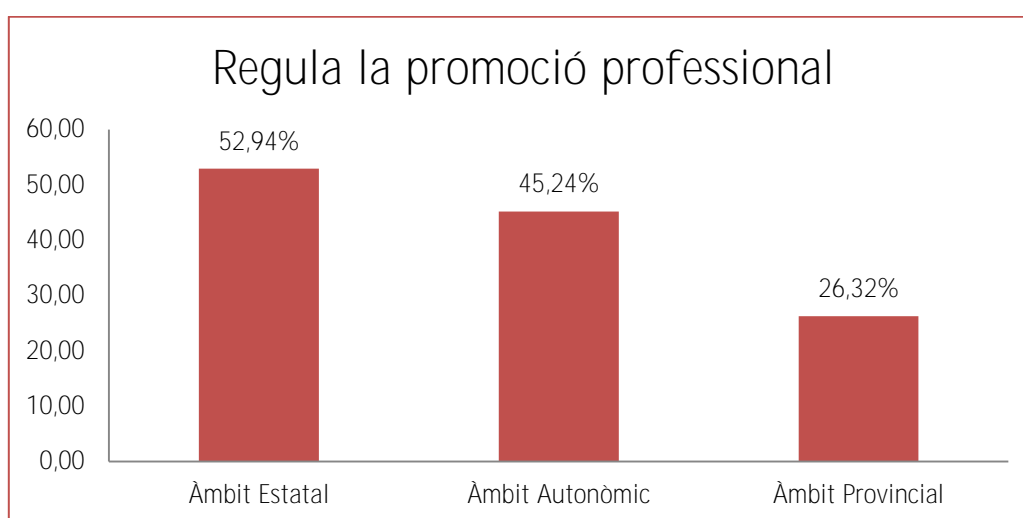
Promoció professional

L'Art. 24 de l'Estatut dels Treballadors estableix que *"Els ascensos dins el sistema de classificació professional s'han de produir d'acord amb el que s'estableixi en el conveni o, si no, per acord col·lectiu entre l'empresa i els representants dels treballadors.*

En tot cas, els ascensos s'han de produir tenint en compte la formació, els mèrits, l'antiguitat del treballador i també les facultats organitzatives de l'empresari."

69

Del total de Convenis analitzats, el 42,47% regulen els criteris o requisits per a la promoció professional. Segons l'àmbit territorial, aquesta regulació la trobem present en el 52,94% dels Convenis Estats, en el 45,24% dels autonòmics i en el 26,32% dels provincials.

Font: Estudi propi sobre Negociació Col·lectiva.

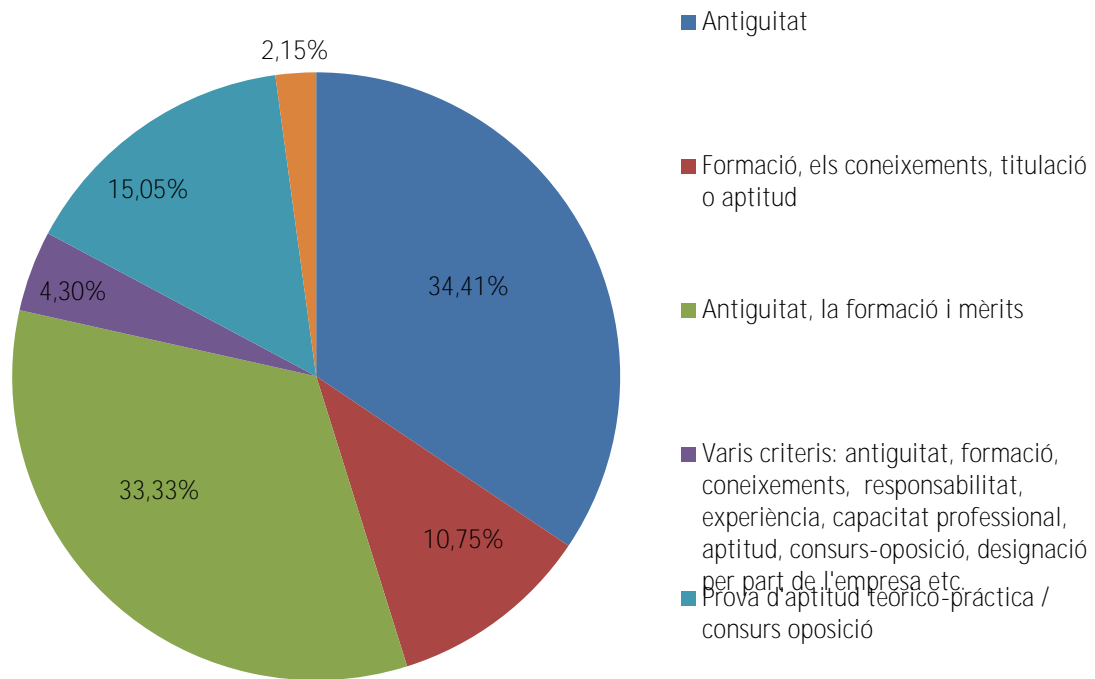
Si prenem en consideració l'Enquesta de CEOE de Negociació Col·lectiva, el 36% dels Convenis analitzats estableixen un requisits o criteris per a la promoció professional.

De l'anàlisi realitzada es posa de manifest que els sistemes de promoció valoren aspectes com la formació, els coneixements, l'antiguitat, responsabilitat, etc. Són minoritaris els Convenis que articulen els ascensos únicament en un únic indicador, sent més freqüent la presència de sistemes que els combinen.

En aquest sentit, dels Convenis analitzats que regulen aquesta matèria:

- El 34,41% estan vinculats únicament a l'antiguitat. Pel que fa a l'àmbit territorial, el 18,52% dels Convenis Estatals, el 36,84% dels autonòmics i el 75% dels provincials, estableixen aquest criteri.
- El 10,75% estan vinculats a la formació, els coneixements, titulació o aptitud. Pel que fa a l'àmbit territorial, el 12,96% dels Convenis Estatals, el 10,53% dels autonòmics i el 5% dels provincials, estableixen aquests criteris.
- El 33,33% estan vinculats amb la antiguitat, la formació i mèrits. Pel que fa a l'àmbit territorial, el 38,89% dels Convenis Estatals, el 31,58% dels autonòmics i el 20% dels provincials, estableixen aquests criteris.
- El 4,30% estan vinculats a diversos criteris: antiguitat, formació, coneixements, responsabilitat, experiència, capacitat professional, aptitud, concurs-oposició, designació per part de l'empresa etc. Pel que fa a l'àmbit territorial, el 3,70% dels Convenis Estatals i el 10,53% dels autonòmics, poden establir varis d'aquests criteris.
- El 15,05% estan vinculats a una prova d'aptitud teòrica-pràctica o concurs oposició. Pel que fa a l'àmbit territorial, el 22,22% dels Convenis Estatals i el 10,53% dels autonòmics estableixen aquest criteri.
- El 2,15% són per designació per part de l'empresa, estan únicament present en el 3,70% dels Convenis Estatals.

Críteris de promoció professional

Font: Estudi propi sobre Negociació Col·lectiva.

NOTA METODOLÒGICA

L'objectiu de la present Nota Metodològica és explicar de quina forma s'obtenen els indicadors que es mostren a cada apartat i com han de ser interpretats, segons la font utilitzada.

Per aquest informe del mes de maig, les dades que s'han treballat són les següents:

1. Ocupació (Atur, Afiliació i EPA): Les dades generals d'ocupació es fan públiques el segon dia hàbil de cada mes, pel Ministerio de Empleo y Seguridad Social.

Per altra banda, les dades de l'Enquesta de Població Activa, s'obtenen de l'Observatori del Treball i Model Productiu, a partir de les dades de l'Institut Nacional d'Estadística, i segons el calendari de publicacions de l'INE.

2. Contractació: Les dades detallades de Catalunya i províncies sobre contractació laboral que s'obtenen del Ministerio de Empleo y Seguridad Social, es fan públiques durant la primera setmana del mes.

3. Negociació Col·lectiva: Les dades sobre la Negociació Col·lectiva a Catalunya, s'obtenen del Ministerio de Empleo y Seguridad Social.

4. **Expedients de Regulació d'Ocupació:** Les dades sobre Expedients de Regulació d'Ocupació, s'obtenen de l'Observatori del Treball i Model Productiu, que es publiquen entre el dia 15 i 20 de cada mes.

5. Solució Extrajudicial de Conflictes: Les dades sobre Solució Extrajudicial de Conflictes, s'obtenen de dues fonts diferents; les corresponents al Servei de Mediació, Arbitratge i Conciliació (SMAC), s'obtenen de l'Observatori del Treball i Model Productiu i les relatives als procediments del Tribunal Laboral de Catalunya, s'obtenen del mateix organisme. En quant a les primeres, es publiquen cada mes. En quant a les dades del TLC, ens les fan arribar des del propi organisme entre el dia 1 i 2 de cada mes.

6. Conflictivitat laboral: Les dades sobre Conflictivitat Laboral, s'obtenen de l'Observatori del Treball i Model Productiu, així com de l'Informe sobre Conflictivitat Laboral de CEOE del mes de desembre de 2016.

7. Estudi sobre Negociació Col·lectiva. Ultraactivitat i Estructura Professional, Mobilitat funcional, Mobilitat geogràfica i Promoció Professional: Les dades relatives a aquests apartats s'han obtingut principalment de l'estudi propi de Foment del Treball sobre Negociació Col·lectiva, així com de l'últim l'Estudi sobre Negociació Col·lectiva de CEOE de 2008.